

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (druhého senátu)

16. června 2015 *

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh s banány v Itálii, v Řecku a v Portugalsku —
Koordinace při určování cen — Přípustnost důkazů — Právo na obhajobu — Zneužití pravomoci —
Důkaz o protiprávním jednání — Výpočet výše pokuty“

Ve věci T-655/11,

FSL Holdings, se sídlem v Antverpách (Belgie),

Firma Léon Van Parys, se sídlem v Antverpách,

Pacific Fruit Company Italy SpA, se sídlem v Římě (Itálie),

zastoupené P. Vlaemminckem, C. Verdonckem, B. Van Voorenem a B. Gielenem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené P. Kellerbauerem a A. Biolanem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise C (2011) 7273 final ze dne 12. října 2011 v řízení podle článku 101 [SFEU] [věc COMP/39482 – Exotické ovoce (banány)], a, podpůrně, návrh na snížení pokuty,

TRIBUNÁL (druhý senát),

ve složení M. E. Martins Ribeiro (zpravodaj), předsedkyně, S. Gervasoni a L. Madise, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: L. Grzegorzcyk, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 4. listopadu 2014,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

Skutkový základ sporu

- 1 Projednávanou žalobou se společnosti FSL Holdings (dále jen „FSL“), Firma Léon Van Parys (dále jen „LVP“) a Pacific Fruit Company Italy SpA (dále jen „PFCI“) (dále jen společně „žalobkyně“ nebo „Pacific“) domáhají zrušení rozhodnutí Komise C (2011) 7273 final ze dne 12. října 2011 v řízení podle článku 101 [SFEU] [věc COMP/39482 – Exotické ovoce (banány)] (dále jen „napadené rozhodnutí“).
- 2 Žalobkyně vykonávají činnosti dovozu, uvádění na trh a prodeje banánů značky Bonita v Evropě (bod 14 odůvodnění napadeného rozhodnutí). LVP, PFCI a subjekty, které jsou součástí téže skupiny a jsou spojeny s banánovou činností v Evropě, lze označit v závislosti na zdroji informací jako „Pacific“, „Pacific Fruit“, „Bonita“ nebo dále „Noboa“, z důvodu příslušnosti značky Bonita do skupiny Noboa (body 15 a 16 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 3 Dne 8. dubna 2011 Chiquita Brands International Inc. (dále jen „Chiquita“) podala žádost o ochranu na základě oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2002, C 45, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 155, dále jen „oznámení o spolupráci z roku 2002“) pro činnost distribuce a uvádění na trh banánů, jakož i ananasu a dalšího čerstvého ovoce dováženého do Evropy. Tato žádost byla zapsána do rejstříku pod číslem věci COMP/39188 – Banány (bod 79 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 4 Dne 3. května 2005 Komise Evropských společenství poskytla společnosti Chiquita podmíněnou ochranu před pokutami na základě bodu 8 písm. a) oznámení o spolupráci z roku 2002 pro domnělý tajný kartel týkající se prodeje banánů a ananasu v Evropském hospodářském prostoru (EHP) (body 79 a 345 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 5 Dne 15. října 2008 Komise přijala rozhodnutí C (2008) 5955 final v řízení podle článku [101 SFEU] (věc COMP/39188 – Banány) (shrnutí v Úř. věst. 2009, C 189, s. 12, dále jen „rozhodnutí ve věci COMP/39188 – Banány“), ve kterém konstatovala, že Chiquita, skupina Dole a Internationale Fruchthandels-Gesellschaft Weichert & Co. KG (dále jen „Weichert“), v dané době rozhodujícím způsobem kontrolovaná skupinou Del Monte, porušily článek 81 ES tím, že jednaly v letech 2000 až 2002 ve vzájemné shodě, když koordinovaly referenční ceny banánů, které stanovovaly každý týden pro Rakousko, Belgie, Dánsko, Finsko, Německo, Lucembursko, Nizozemsko a Švédsko (bod 80 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 6 V rámci šetření ve věci COMP/39188 – Banány Komise provedla kontrolu v prostorách několika dovozců banánů, zejména v prostorách LVP v Antverpách (Belgie), a zaslala dne 20. července 2007 oznámení námitek několika dovozcům banánů, mezi kterými FSL a LVP, kterým však nakonec nebylo určeno rozhodnutí ve věci COMP/39188 – Banány.
- 7 Dne 26. července 2007 Komise obdržela kopie dokumentů od italské daňové policie, získaných při kontrole provedené v místě bydliště a kanceláři zaměstnance společnosti Pacific v rámci vnitrostátního šetření (bod 81 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 8 Dne 26. listopadu 2007 byla Chiquita ústně informována generálním ředitelstvím Komise (GŘ) pro hospodářskou soutěž, že zaměstnanci tohoto ředitelství provedou dne 28. listopadu 2007 kontrolu v prostorách společnosti Chiquita Italia SpA. Při této příležitosti byla Chiquita informována, že šetření týkající se jižní Evropy bude vedeno pod číslem věci COMP/39482 – Exotické ovoce (banány) a bylo jí připomenuto, že jí byla poskytnuta podmíněná ochrana před pokutami v Evropském společenství jako celku a že má povinnost spolupracovat (bod 82 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 9 Ve dnech 28. až 30. listopadu 2007 Komise provedla kontroly v kancelářích dovozců banánů v Itálii a ve Španělsku na základě čl. 20 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích [101 SFEU] a [102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205) (bod 83 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 10 V průběhu šetření Komise zaslala několik žádostí o informace stranám a zákazníkům, jakož i ostatním účastníkům trhu, zejména přístavům a přístavním orgánům, strany byly znovu vyzvány, aby poskytly některé informace a důkazy, které se nacházely ve vyšetřovacím spisu věci COMP/39188 – Banány a Chiquita byla vyzvána, aby určila, které části jejích ústních prohlášení v uvedené věci měly podle ní rovněž souvislost s touto věcí (bod 84 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Dne 9. února 2009 GŘ pro hospodářskou soutěž zaslalo společnosti Chiquita dopis, ve kterém provedlo bilanci situace týkající se její spolupráce na základě oznámení o spolupráci z roku 2002 (bod 85 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 11 Dne 10. prosince 2009 Komise přijala oznámení námitek ve věci COMP/39482 – Exotické ovoce (banány) proti společnostem Chiquita, Fruit Shippers Ltd a žalobkyním. Poté, co všechny osoby, jimž bylo určeno napadené rozhodnutí, získaly přístup ke spisu, sdělily Komisi své připomínky a účastnily se slyšení, které se konalo dne 18. června 2010 (body 87 a 88 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 12 Dne 12. října 2011 Komise přijala napadené rozhodnutí.

Napadené rozhodnutí

- 13 Komise uvádí, že se napadené rozhodnutí týká kartelové dohody mezi společnostmi Chiquita a Pacific v oblasti dovozu, uvádění na trh a prodeje banánů v Řecku, v Itálii a v Portugalsku („region jižní Evropy“) během období od 28. července 2004 do 8. dubna 2005 (body 1, 73, 93 až 95, 306 a 330 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 14 Výrobkem, který byl předmětem řízení vedeného Komisí, je banán (čerstvé ovoce), přičemž napadené rozhodnutí se vztahuje jak na nezralé banány (zelené), tak na zralé banány (žluté). Banány jsou považovány za výrobek dostupný po celý rok, uváděný na trh na týdenním základě, po němž se poptávka liší lehce v závislosti na ročním období, neboť silnější je během prvních šesti měsíců roku a méně silná během teplých letních měsíců. Banány jsou prodávány pod názvem značky nebo beze značky a pocházejí buď z Evropské unie, nebo ze zemí Afriky, Karibských ostrovů a Pacifiku (ACP) nebo také ze zemí mimo ACP. Banány ze zemí mimo ACP jsou obecně dováženy do Unie z Karibských ostrovů, střední Ameriky a jižní Ameriky, jakož i z několika zemí Afriky, a jsou přepravovány v mrazících lodích do evropských přístavů (body 2 a 3 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 15 V době rozhodné z hlediska napadeného rozhodnutí byl dovoz banánů do Evropského společenství upraven nařízením Rady (EHS) č. 404/93 ze dne 13. února 1993 o společné organizaci trhu s banány (Úř. věst. L 47, s. 1; Zvl. vyd. 03/13, s. 388), jež zavedlo režim založený na dovozních kvótách a sazebnících. Dovozní kvóty na banány byly stanoveny ročně a přidělovány na čtvrtletním základě s omezenou flexibilitou mezi čtvrtletními kalendářního roku (bod 53 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 16 Odvětví banánů zavedlo rozlišení mezi třemi kategoriemi banánů: banány značky Chiquita první jakosti, banány druhé kategorie značky Dole a Del Monte a banány třetí kategorie nazývané „třetáci“, které zahrnovaly několik dalších značek, zejména značku Bonita společnosti Pacific nebo dále značku Consul společnosti Chiquita. Toto rozdělení podle značek se promítalo do cen banánů (bod 27 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 17 Pokud jde o ceny, odvětví banánů provádělo rozlišení mezi cenami „T1“ a „T2“, přičemž „T1“ označovaly ceny „bez zaplacení cla“, tedy nezahrnovaly cla a licence, zatímco „T2“ označovaly ceny „po zaplacení cla“ (bod 29 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 18 Odvětví banánů v Itálii, v Řecku a v Portugalsku fungovalo ve dvou vrstvách, a sice v „zelené“ vrstvě, která spočívala v prodeji nezralých banánů dovozci subjektům provádějícím dozrávání banánů a velkoobchodníkům, a „žluté“ vrstvě, která spočívala v prodeji zralých banánů subjekty provádějícími dozrávání banánů, dovozci prodávajícími žluté banány a velkoobchodníky jiným velkoobchodníkům, supermarketům nebo maloobchodníkům. Během dotčeného období prodávaly Chiquita a Pacific téměř výlučně zelené banány v regionu Jižní Evropy, ale bez uzavření dlouhodobé smlouvy nebo rámcové smlouvy s velkoobchodníky nebo subjekty provádějícími dozrávání banánů (body 31, 32 a 39 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 19 Komise uvádí, že cena „žlutých“ banánů se skládala z ceny „zelených“ banánů stanovené jeden či dva týdny dříve, zvýšené o marži fakturovanou za zrání a ostatní náklady, přičemž tato marže nebyla jednotná v regionu Jižní Evropy, neboť vzájemný vztah mezi zelenými cenami a žlutými cenami tam byl menší než v ostatních částech Unie (bod 33 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 20 V napadeném rozhodnutí výraz „cena“ používaný bez další specifikace odkazuje na zelenou cenu T2 (před slevami a skontem) pro první značku každé strany, a sice Chiquita nebo Bonita (bod 42 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 21 Hlavními osobami zapojenými do určování cen v rámci společnosti Chiquita v jižní Evropě byli pan C1, který zastával v rozhodné době z hlediska skutkového stavu zejména funkce [důvěrné]¹, a pan C2, [důvěrné]. U společnosti Pacific byli hlavními osobami pan P1, [důvěrné] a pan P2, [důvěrné]. Mimoto v průběhu dotčeného období [důvěrné] byli pan P3 [důvěrné] a pan P4 [důvěrné] (body 12 a 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 22 Komise vysvětluje, že během období od 28. července 2004 alespoň do „týdne uvádění na trh 15“ v roce 2005 Chiquita a Pacific koordinovaly svou cenovou strategii v Řecku, v Itálii a v Portugalsku, pokud jde o budoucí ceny, cenové úrovně a cenové pohyby nebo tendence, a vyměňovaly si informace o budoucím chování na trhu, pokud jde o ceny (body 94 a 187 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 23 Podle Komise dotčené skutečnosti představují dohodu ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU v tom smyslu, že dotčené podniky se výslovně dohodly na určitém chování na trhu, aby vědomě nahradily rizika hospodářské soutěže praktickou spoluprací mezi nimi. Komise se kromě toho domnívá, že i kdyby se neprokázalo, že se strany výslovně dohodly na společném plánu, který by tvořil dohodu, dotčené chování nebo jeho části nicméně představovaly jednání ve vzájemné shodě ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU a že komunikace mezi stranami ovlivnila jejich chování při určování cen banánů pro jižní Evropu (body 188 až 195 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 24 Komise se domnívá, že chování stran představuje jediné a trvající protiprávní jednání v rozporu s článkem 101 SFEU, jelikož zjištěné dohody nebo jednání ve vzájemné shodě byly součástí celkového systému s cílem stanovit linie jejich jednání na trhu a omezit jejich individuální obchodní jednání za účelem sledovat totožný protisoutěžní účel a jediný hospodářský cíl, a sice omezit nebo narušit běžný cenový pohyb v odvětví banánů v Itálii, v Řecku a v Portugalsku a vyměňovat si informace v tomto ohledu (body 209 až 213 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

1 — Skryté důvěrné údaje. Proto, aby byla zachována jejich anonymita, jména osob byla nahrazena prvním písmenem jména podniku, pro který pracovaly („C“ u Chiquita a „P“ u Pacific), s číslem. Kromě toho jména dvou advokátů, kteří zastupovali společnost Chiquita během správního řízení, byla nahrazena A1 a A2, jméno právního poradce společnosti Pacific bylo nahrazeno A3.

- 25 Komise upřesňuje, že nařízení Rady č. 26 ze dne 4. dubna 1962 o použití určitých pravidel hospodářské soutěže na produkci zemědělských produktů a obchod s nimi (Úř. věst. 1962, 30, s. 993; Zvl. vyd. 101/2 s. 101), platné v rozhodné době, jež stanovilo, že se článek 101 SFEU uplatní na všechny dohody, rozhodnutí a jednání spojená s produkcí a obchodováním s různými produkty včetně ovoce, v článku 2 stanovilo výjimky z užití článku 101 SFEU. Jelikož podmínky použití těchto výjimek nebyly v projednávané věci splněny, Komise dospívá k závěru, že dotčená jednání nebylo možné vyjmout na základě článku 2 nařízení č. 26 (body 172 až 174 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 26 Pokud se jedná o výpočet výše pokut, Komise použila v napadeném rozhodnutí ustanovení pokynů o metodě stanovování pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2, dále jen „pokyny z roku 2006“) a oznámení o spolupráci z roku 2002.
- 27 Komise stanovila základní částku pokuty, jež měla být uložena a která odpovídá částce mezi 0 a 30 % hodnoty dotčených tržeb podniku v závislosti na stupni závažnosti protiprávního jednání, vynásobené počtem let, kdy se podnik protiprávního jednání účastnil, a dodatečné částce mezi 15 a 25 % hodnoty tržeb bez ohledu na dobu trvání účasti na protiprávním jednání (bod 319 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 28 Výsledkem těchto výpočtů byly základní částky pokuty, jež měly být uloženy, ve výši:
- 47 922 000 eur pro společnost Chiquita;
 - 11 149 000 eur pro společnost Pacific (bod 334 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 29 S přihlédnutím ke zvláštním okolnostem věci COMP/39188 – Banány (viz bod 5 výše) byla základní částka pokuty snížena o 60 % v uvedené věci, aby byl zohledněn zvláštní regulační režim odvětví banánů a skutečnost, že se koordinace týkala referenčním cen. Jelikož tento soubor skutečností nebyl splněn v projednávané věci, Komise rozhodla, že pro všechny ostatní podniky bylo třeba použít snížení základní částky pouze ve výši 20 %. Komise tak uvedla, že i přes široce totožný charakter regulačních režimů použitelných v době protiprávního jednání ve věci COMP/39188 – Banány a v této věci, v této věci se stanovení cen netýkalo referenčních cen, které neexistovaly v jižní Evropě, a že existovaly dokonce důkazy, že koluze zahrnovala rovněž ceny, které byly na úrovních skutečných cen (body 336 až 340 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 30 Základní částky pokut, jež měly být uloženy, byly po této úpravě stanoveny následovně:
- 38 337 600 eur pro společnost Chiquita;
 - 8 919 200 eur pro společnost Pacific (bod 341 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 31 Společnosti Chiquita byla poskytnuta ochrana před pokutami podle oznámení o spolupráci z roku 2002 (body 345 až 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Vzhledem k tomu, že k žádné jiné úpravě nedošlo u společnosti Pacific, zaokrouhlená konečná výše pokuty pro společnost Pacific činila 8 919 000 eur.
- 32 Výroková část napadeného rozhodnutí zní takto:
- „Článek 1*
- Tyto podniky porušily článek 101 Smlouvy tím, že se účastnily od 28. července do 8. dubna 2005 jediné a trvající dohody nebo jednání ve vzájemné shodě o určování prodejní ceny banánů ve třech zemích jižní Evropy, a sice Itálie, Řecko a Portugalsko:

- a) Chiquita Brands International, Inc., Chiquita Banana Company BV, Chiquita Italia SpA,

b) FSL Holdings NV, Firma Leon Van Parys NV, Pacific Fruit Company Italy SpA.

Článek 2

Za protiprávní jednání uvedená v článku 1 se ukládají následující pokuty:

- a) Chiquita Brands International, Inc., Chiquita Banana Company BV, Chiquita Italia SpA společně a nerozdílně odpovědně: 0 EUR,
- b) FSL Holdings NV, Firma Leon Van Parys NV, Pacific Fruit Company Italy SpA, společně a nerozdílně odpovědně: 8 919 000 EUR.

[...]

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 33 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 22. prosince 2011 podaly žalobkyně projednávanou žalobu.
- 34 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (druhý senát) o zahájení ústní části řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 svého jednacího řádu položil písemně Komisi otázku a vyzval účastnice řízení k předložení dokumentů. Účastnice řízení těmto žádostem vyhověly ve stanovené lhůtě. Komise nicméně odmítla předložit některé z požadovaných dokumentů, u nichž uplatnila důvěrnou povahu.
- 35 Usnesením ze dne 24. října 2014 nařídil Tribunál Komisi, aby v souladu s čl. 65 písm. b), čl. 66 odst. 1 a čl. 67 odst. 3 druhým pododstavcem jednacího řádu předložila dokumenty, jejichž důvěrnou povahu uplatnila. Komise tomu vyhověla ve stanovené lhůtě. Jelikož se Tribunál domníval, že uvedené dokumenty nejsou nezbytné k řešení sporu, byly vzaty ze spisu a nebyly sděleny žalobkyním.
- 36 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na ústní otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 4. listopadu 2014.
- 37 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
 - zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se v něm tvrdí, že porušily článek 101 SFEU (zrušení článků 1 a 2 napadeného rozhodnutí v části, v níž se jich týká);
 - podpůrně zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž jim ukládá pokutu 8 919 000 eur, a snížil pokutu v souladu s argumenty uvedenými v žalobě;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 38 Komise navrhuje, aby Tribunál:
 - zamítl žalobu;
 - uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 39 Žalobkyně uplatňují čtyři žalobní důvody na podporu své žaloby. První žalobní důvod vychází z porušení podstatných formálních náležitostí a práva na obhajobu. Druhý žalobní důvod vychází ze zneužití pravomoci. Třetí žalobní důvod vychází z chybné povahy napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž toto rozhodnutí právně dostačujícím způsobem neprokazuje, že se žalobkyně dopustily porušení čl. 101 odst. 1 SFEU, z nesprávného posouzení důkazů a z nezpůsobilosti důkazů podložit závěr o protiprávním jednání. Konečně, čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003 a pokynů z roku 2006 z důvodu nesprávného posouzení závažnosti a doby trvání protiprávního jednání, jakož i polehčujících okolností, a z porušení zásady zákazu diskriminace při výpočtu pokuty.
- 40 V úvodní části nadepsané „Popis dotčeného odvětví“ žalobkyně formulují vyjádření týkající se vlastností evropského trhu s banány obecně a trhu jižní Evropy konkrétně. Na jednání žalobkyně upřesnily, že části jejich písemností věnované tomuto vývoji měly objasnit Tribunálu kontext věci a neobsahují konkrétní výtky proti napadenému rozhodnutí, což bylo zaznamenáno do protokolu o jednání.

I – K primárně předloženým návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení napadeného rozhodnutí

A – K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení podstatných formálních záležitostí a práva na obhajobu

- 41 V rámci svého prvního žalobního důvodu se žalobkyně dovolávají porušení podstatných formálních záležitostí a práva na obhajobu z důvodu použití dokumentů získaných výlučně pro účely vnitrostátního daňového šetření, jakož i dokumentů z jiných spisů, Komisí, a výkonu protiprávního vlivu na společnost, jež požádala o ochranu před pokutami. Skutkové okolnosti dovolávané na podporu této poslední výtky jsou nicméně totožné s těmi, o které se opírá žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci, což žalobkyně potvrdily na jednání, takže je třeba tyto skutečnosti posoudit v rámci přezkumu uvedeného žalobního důvodu.

1. Úvodní poznámky

- 42 Zaprvé je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury v právu Unie platí zásada volného hodnocení důkazů a jediným relevantním kritériem pro posouzení předložených důkazů je jejich věrohodnost [rozsudky Tribunálu (dříve Soudu prvního stupně) ze dne 8. července 2004, JFE Engineering a další v. Komise, T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00, Sb. rozh., s. II-2501, bod 273; Dalmine v. Komise, T-50/00, Sb. rozh. s. II-2395, bod 72, a ze dne 12. prosince 2012, Almamet v. Komise, T-410/09, bod 38].
- 43 Nicméně, jak vyplývá z rovněž ustálené judikatury, respektování základních práv je podmínkou legality aktů Unie a v Unii nelze připustit opatření, která jsou neslučitelná s jejich dodržováním (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 3. září 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation v. Rada a Komise, C-402/05 P et C-415/05 P, Sb. rozh. s. I-6351, bod 284, a citovaná judikatura; rozsudky Tribunálu ze dne 14. října 2009, Bank Melli Iran v. Rada, T-390/08, Sb. rozh. s. II-3967, bod 70, a Almamet v. Komise, bod 42 výše, bod 39).
- 44 V unijním právu tedy nelze připustit důkazy získané ve zjevném rozporu s postupem pro jejich sestavování, jehož cílem je chránit základní práva dotčených osob. Použití tohoto postupu musí být tedy považováno za podstatnou formální náležitost ve smyslu čl. 263 odst. 2 SFEU. Podle judikatury přitom porušení podstatné formální náležitosti způsobuje důsledek bez ohledu na to, zda toto

porušení způsobilo újmu tomu, kdo se jej dovolává (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 6. dubna 2000, Komise v. ICI, C-286/95 P, Recueil, s. I-2341, body 42 a 52, a rozsudek Almamet v. Komise, bod 42 výše, bod 39).

- 45 V tomto ohledu je třeba uvést, že již bylo rozhodnuto, že legalita předání Komisi ze strany vnitrostátního státního zástupce nebo orgánů příslušných v oblasti hospodářské soutěže informací získaných na základě použití vnitrostátního trestního práva je otázkou, která spadá do vnitrostátního práva. Kromě toho soud Unie není příslušný k přezkumu legality aktu vydaného vnitrostátním orgánem s ohledem na vnitrostátní právo (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 25. ledna 2007, Dalmine v. Komise, C-407/04 P, Sb. rozh. s. I-829, bod 62, a rozsudek ze dne 8. července 2004, Dalmine v. Komise, bod 42 výše, bod 86, a citovaná judikatura).
- 46 Jelikož předání dotčených dokumentů vnitrostátním soudem nebylo prohlášeno za protiprávní, není tudíž namístě mít za to, že tyto dokumenty jsou nepřipustnými důkazy, které musí být vyňaty ze spisu (rozsudek ze dne 25. ledna 2007, Dalmine v. Komise, bod 45 výše, bod 63).
- 47 Zadruhé je třeba připomenout, že z ustálené judikatury vyplývá, že právo na obhajobu v jakémkoliv řízení, které může vést k uložení sankcí, zejména pokut nebo penále, jako je řízení upravené nařízením č. 1/2003, představuje základní právo, které je nedílnou součástí obecných právních zásad, jejichž dodržování zajišťuje soud Unie (viz rozsudek Almamet v. Komise, bod 42 výše, bod 21, a citovaná judikatura).
- 48 V tomto ohledu je třeba uvést, že správní řízení upravené nařízením č. 1/2003, které probíhá před Komisí, se dělí na dvě rozdílné po sobě jdoucí fáze, z nichž každá odpovídá vlastní vnitřní logice, totiž fázi předběžného šetření a kontradiktorní fázi. Fáze předběžného šetření, během které Komise vykonává vyšetřovací pravomoci stanovené tímto nařízením a která trvá až do oznámení námitek, má umožnit Komisi shromáždit všechny relevantní skutečnosti potvrzující či vyvracející existenci jednání porušujících pravidla hospodářské soutěže a zaujmout první stanovisko, pokud jde o směřování řízení a o způsob, jak by mělo dále probíhat. Naproti tomu kontradiktorní fáze, která trvá od oznámení námitek do přijetí konečného rozhodnutí, má Komisi umožnit, aby se s konečnou platností vyslovila k vytýkanému protiprávnímu jednání (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 3. září 2009, Prym a Prym Consumer v. Komise, C-534/07 P, Sb. rozh. s. I-7415, bod 27, a rozsudek Almamet v. Komise, bod 42 výše, bod 24, a citovaná judikatura).
- 49 Jednak, pokud jde o fázi předběžného šetření, počíná běžet k datu, kdy Komise přijme na základě pravomocí, které jí jsou svěřeny články 18 a 20 nařízení č. 1/2003, opatření, která znamenají výtku, že došlo k protiprávnímu jednání, a mohou mít významné dopady na situaci podezřelých podniků (rozsudky Soudního dvora ze dne 15. října 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, Recueil, s. I-8375, bod 182, a ze dne 21. září 2006, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied v. Komise, C-105/04 P, Sb. rozh. s. I-8725, bod 38; rozsudek Almamet v. Komise, bod 42 výše, bod 25).
- 50 Kromě toho z judikatury vyplývá, že až na počátku kontradiktorní fáze správního řízení je dotčený podnik informován prostřednictvím oznámení námitek o všech podstatných skutečnostech, o které se Komise opírá v tomto stadiu řízení, a že tento podnik má právo nahlížet do spisu, aby byl zaručen účinný výkon jeho práva na obhajobu. V důsledku toho může dotčený podnik plně uplatnit své právo na obhajobu až po zaslání uvedeného oznámení (viz rozsudek Almamet v. Komise, bod 42 výše, bod 25, a citovaná judikatura). Pokud by se totiž toto právo vztahovalo na fázi řízení předcházející zaslání oznámení námitek, byla by narušena účinnost šetření Komise, protože dotčený podnik by mohl již ve fázi přípravného vyšetřování identifikovat informace, které jsou Komisi známy, a tedy i informace, které před ní lze nadále tajit (rozsudek ze dne 25. ledna 2007, Dalmine v. Komise, bod 45 výše, bod 60, a rozsudek Almamet v. Komise, bod 42 výše, bod 25).

- 51 Nic to však nemění na tom, že vyšetřovací opatření přijatá Komisí během fáze předběžného šetření, zejména žádosti o informace a kontroly podle článků 18 a 20 nařízení č. 1/2003, s sebou ze své podstaty nesou výtku protiprávního jednání a mohou mít významné dopady na situaci podezřelých podniků. Je tudíž třeba vyhnout se tomu, aby právo na obhajobu mohlo být nenapravitelně narušeno během této fáze správního řízení, jelikož přijatá vyšetřovací opatření mohou být určující pro získání důkazů o protiprávnosti jednání podniků, jež mohou zakládat jejich odpovědnost (viz rozsudek *Almamet v. Komise*, bod 42 výše, bod 26, a citovaná judikatura).
- 52 Článek 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003 tak Komisi ukládá, aby odůvodnila rozhodnutí, kterým nařizuje kontrolu, a uvedla její předmět a účel, což představuje základní požadavek, jehož cílem je prokázat, že zamýšlená kontrola v dotyčných podnicích je odůvodněná, ale i umožnit jim uvědomit si rozsah jejich povinnosti spolupráce při zachování práva těchto podniků na obhajobu (rozsudky Soudního dvora ze dne 21. září 1989, *Hoechst v. Komise*, 46/87 et 227/88, Recueil, s. 2859, bod 29, a ze dne 22. října 2002, *Roquette Frères*, C-94/00, Recueil, s. I-9011, bod 47; rozsudky Tribunálu ze dne 11. prosince 2003, *Minoan Lines v. Komise*, T-66/99, Recueil, s. II-5515, bod 54; ze dne 8. března 2007, *France Télécom v. Komise*, T-339/04, Sb. rozh. s. II-521, bod 57, a *Almamet v. Komise*, bod 42 výše, bod 28).
- 53 Komise tedy má co nejpřesněji uvést to, co je předmětem šetření, a skutečnosti, kterých se má kontrola týkat. Takový požadavek je určen k ochraně práva na obhajobu dotčených podniků, jelikož toto právo by bylo vážně narušeno, kdyby se Komise mohla vůči podnikům dovolávat důkazů získaných při kontrole, které však vůbec nesouvisejí s předmětem a účelem této kontroly (rozsudky Soudního dvora ze dne 17. října 1989, *Dow Benelux v. Komise*, 85/87, Recueil s. 3137, bod 18, a *Roquette Frères*, bod 52 výše, bod 48; rozsudky *Minoan Lines v. Komise*, bod 52 výše, bod 55, a *Almamet v. Komise*, bod 42 výše, bod 29).
- 54 Jestliže tedy z judikatury vyplývá, že informace získané Komisí během šetření nesmí být použity za jinými účely, než které byly uvedeny ve zmocnění nebo rozhodnutí o šetření, není však na základě toho možné dospět k závěru, že by bylo zakázáno, aby Komise zahájila šetření, aby přezkoumala správnost nebo aby doplnila informace, se kterými se seznámila dříve během předcházející kontroly v případě, že by z těchto informací vyplývala existence jednání v rozporu s pravidly hospodářské soutěže Smlouvy, neboť takový zákaz by překračoval to, co je nezbytné pro ochranu obchodního tajemství a práva na obhajobu, a představoval by neodůvodněnou překážku plnění úkolu Komise zajišťovat dodržování pravidel hospodářské soutěže na vnitřním trhu a odhalovat protiprávní jednání v rozporu s články 101 SFEU a 102 SFEU (rozsudky *Dow Benelux v. Komise*, bod 53 výše, body 17 až 19, a *Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise*, bod 49 výše, body 298 až 301; rozsudek *Almamet v. Komise*, bod 42 výše, bod 30).
- 55 V rámci takového nového šetření je Komise oprávněna žádat o nové kopie dokumentů získaných při prvním šetření a použít je tedy jako důkazy ve věci, ve které probíhá druhé šetření, aniž by tím bylo porušeno právo na obhajobu dotčených podniků (v tomto smyslu viz rozsudek *Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise*, bod 49 výše, body 303 až 305, a rozsudek *Almamet v. Komise*, bod 42 výše, bod 30).
- 56 Zatřetí je třeba uvést, že rozhodnutí rozdělit řízení, což znamená zahájit jedno nebo několik nových šetření, spadá do diskreční pravomoci Komise při výkonu výsad, které jí jsou přiznány Smlouvou v oblasti práva hospodářské soutěže (v tomto smyslu viz rozsudky *Dow Benelux v. Komise*, bod 53 výše, body 17 až 19; *Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise*, bod 49 výše, body 446 až 449, a rozsudek Tribunálu ze dne 19. května 2010, *Wieland-Werke a další v. Komise*, T-11/05, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 101).
- 57 Komise tak má z objektivních důvodů právo jak rozdělit, tak spojit řízení (rozsudky Tribunálu ze dne 12. září 2007, *Prym a Prym Consumer v. Komise*, T-30/05, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 64, a ze dne 13. července 2011, *Polimeri Europa v. Komise*, T-59/07, Sb. rozh. s. II-4687, bod 100).

58 Právě ve světle těchto zásad je třeba přezkoumat žalobní důvod předložený žalobkyněmi.

2. K výtce vycházející z použití dokumentů předaných italským daňovým orgánem jako důkazů

59 Žalobkyně připomínají, že tvrzení Komise jsou z velké části založena na dokumentech předaných italským daňovým orgánem Guardia di Finanza (strážce financí), jím zabavené během vnitrostátního daňového šetření, a sice ručně psané poznámky pana P1.

60 Žalobkyně tvrdí, že nebyly informovány o předání těchto dokumentů, které byly zachovány ve spisu Komise po dobu téměř dvou let před tím, než jim byly sděleny, takže se nemohly dovolávat italských procesních záruk, aby zabránily předání uvedených dokumentů Komisi a jejich použití během šetření, ani vykonat své právo na obhajobu.

61 Podle žalobkyň minimální procesní záruky zakotvené čl. 12 odst. 1 nařízení č. 1/2003, které je třeba použít obdobně v projednávané věci, brání použití dotčených dokumentů v rámci probíhajícího řízení. Mimoto, povolení získané od Guardia di Finanza du Procuratore della Repubblica (státní zástupce) z Říma (Itálie) použít uvedené dokumenty pro správní účely se nemůže vztahovat na probíhající řízení, jelikož pokuty ukládané Komisí v oblasti hospodářské soutěže mají trestní povahu ve smyslu článku 6 úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950 (dále jen „EÚLP“).

62 Žalobkyně se tudíž domáhají, aby dotčené dokumenty byly vyřazeny ze spisu a nebyly zohledněny jakožto důkazy v rámci projednávané věci.

63 Komise tvrdí, že legalita předání dokumentů získaných na základě vnitrostátního trestního práva vnitrostátními orgány závisí na vnitrostátních právních předpisech, přičemž dokument je považován za nepřipustný pouze tehdy, pokud bylo jeho předání prohlášeno za protiprávní vnitrostátním soudem. V projednávané věci přitom Procuratore della Repubblica z Říma naopak povolila použití dotčených dokumentů pro správní účely. V tomto ohledu Komise odmítá tvrzení, podle kterého mají řízení z titulu práva hospodářské soutěže trestní povahu.

64 Mimoto, Komise tvrdí, že čl. 12 odst. 2 nařízení č. 1/2003 se týká pouze výměny informací v rámci evropské sítě hospodářské soutěže (ESHS) a nezakazuje Komisi, aby přijímala dokumenty z jiných zdrojů.

65 Je třeba odlišit otázku přípustnosti dokumentů předaných italskými orgány jako důkazy v projednávané věci od otázky záruky práva na obhajobu žalobkyň. Z argumentace žalobkyň totiž vyplývá, že zpochybňují jednak přípustnost uvedených dokumentů jako důkazů a že se jednak dovolávají porušení práva na obhajobu.

a) K dokumentům zpochybněným jako nepřipustné důkazy

66 Úvodem je třeba uvést, že z dokumentů předaných Guardia di Finanza Komisi byly čtyři strany poznámek pana P1 Komisí použity jako důkazy v projednávané věci, a sice dvě strany poznámek o obědě konaném dne 28. července 2004 a dvě strany poznámek ze srpna 2004. Kromě těchto čtyř stran Komise odkázala na několik dalších stran poznámek pana P1, předaných Guardia di Finanza, aby potvrdila věrohodnost důkazů o protiprávním jednání, a sice věrohodnost poznámek pana P1 (viz bod 210 dále) a jeho přímé zapojení do řízení společnosti Pacific (viz bod 296 dále), ale aniž by se o tyto strany opírala jakožto o důkazy o protiprávním jednání.

67 Ve vztahu ke čtyřem stranám poznámek použitým jako důkazy o protiprávním jednání je třeba uvést, že ze spisu vyplývá, že dvě strany poznámek ohledně oběda konaného dne 28. července 2004 byly rovněž nalezeny Komisí během kontrol vedených u společnosti Pacific v Římě.

- 68 Je třeba tudíž konstatovat, že dvě strany poznámek o obědě konaném dne 28. července 2004 jsou obsaženy ve spise projednávané věci bez ohledu na přípustnost dokumentů předaných Guardia di Finanza. Na jednání přitom žalobkyně potvrdily, že nezpochybňují ani legalitu kontrol provedených Komisí v rámci projednávané věci, což bylo zaznamenáno do protokolu o jednání, ani v důsledku toho přípustnost dokumentů získaných při těchto kontrolách jako důkazů.
- 69 V každém případě z judikatury citované v bodech 54 a 55 výše vyplývá, že jestliže informace získané Komisí během šetření nesmí být použity za jinými účely, než byly uvedeny ve zmocnění nebo rozhodnutí o šetření, není však na základě toho možné dospět k závěru, že by bylo zakázáno, aby Komise zahájila šetření, aby přezkoumala správnost nebo aby doplnila informace, se kterými se seznámila dříve během předcházející kontroly v případě, že by z těchto informací vyplývala existence jednání v rozporu s pravidly hospodářské soutěže Smlouvy, a že v rámci takového nového šetření je Komise oprávněna žádat o nové kopie dokumentů získaných při prvním šetření a použít je tedy jako důkazy ve věci, ve které probíhá druhé šetření, aniž by tím bylo porušeno právo dotčených podniků na obhajobu.
- 70 Z předcházejícího vyplývá, že jedinými dokumenty předanými Guardia di Finanza, ze kterých Komise vycházela jakožto důkazů o protiprávním jednání v rámci projednávané věci a jejichž přípustnost je zpochybněna, jsou dvě strany poznámek ze srpna 2004.

b) K přípustnosti dokumentů předaných italským daňovým orgánem jako důkazů

- 71 Žalobkyně tvrdí, že záruky chráněné čl. 12 odst. 2 nařízení č. 1/2003, který stanoví, že informace vyměněné mezi Komisí a soutěžními orgány členských států se smějí využívat jako důkazy pouze „v souvislosti s předmětem, pro který je shromáždil předávající orgán“, brání použití dokumentů předaných italskými daňovými orgány jako důkazy v projednávané věci.
- 72 Podle žalobkyně, i když je nařízení č. 1/2003 v zásadě použitelné jen v rámci ESHS, zavádí soubor norem a minimálních procesních záruk, jejichž působnost by měla být rozšířena na všechny informace použité Komisí jako důkaz v rámci šetření v oblasti hospodářské soutěže. Jakýkoliv jiný výklad by vedl k neodůvodněnému rozdílu, který by Komisi opravňoval spolupracovat s vnitrostátními orgány, které nejsou součástí ESHS, aby získala důkazy méně omezujícím a upraveným způsobem, který by jí umožňoval obejít procesní záruky a omezení stanovená nařízením č. 1/2003.
- 73 Žalobkyně tvrdí, že v důsledku toho mohly být dokumenty dotčené v projednávané věci použity jako důkaz pouze ve vnitrostátním daňovém šetření, pro jehož účely byly získány, a nikoliv v rámci šetření v oblasti hospodářské soutěže, aby bylo prokázáno protiprávní jednání v rozporu s článkem 10 SFEU. Jakýkoliv jiný výklad by znamenal základní porušení jejich práva na obhajobu, jakož i vnitřních procesních pravidel specificky použitelných na šetření v oblasti hospodářské soutěže.
- 74 Tato argumentace musí být odmítnuta. Nelze tvrdit, že použití dokumentů získaných vnitrostátními orgány bez ohledu na to, zda za jinými účely než pro použití článků 101 a 102 SFEU a za jinými účely než účely sledovanými šetřením vedeným Komisí jako důkazy v řízení upraveném nařízením č. 1/2003, představuje porušení záruk zakotvených čl. 12 odst. 2 nařízení č. 1/2003.
- 75 V tomto ohledu je třeba připomenout, nařízení č. 1/2003 ukončilo předchozí centralizovaný režim a vytvořilo v souladu se zásadou subsidiarity větší propojení vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž, kterým svěřilo oprávnění provádět za tímto účelem unijní právo hospodářské soutěže. Systematika nařízení je založena na úzké spolupráci, jež má být rozvíjena mezi Komisí a orgány členských států pro hospodářskou soutěž, které jsou součástí sítě (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 8. března 2007, France Télécom v. Komise, T-339/04, Sb. rozh. s. II-521, bod 79).

- 76 Článek 12 nařízení č. 1/2003, který je součástí kapitoly IV, nadepsané „Spolupráce“, tak má za cíl upravit výměnu informací v rámci sítě tvořené Komisí a soutěžními orgány členských států, aby byl umožněn pohyb informací v rámci této sítě a současně podnikům zajištěno dodržování náležitých procesních záruk.
- 77 V důvodové zprávě k návrhu nařízení č. 1/2003 Komise vysvětlila následující:
- „Odstavec 1 [článku 12] představuje právní základ pro jakoukoliv výměnu informací mezi Komisí a orgány členských států pro hospodářskou soutěž a jejich použití jako důkaz v řízeních na základě práva hospodářské soutěže Společenství [...] Hlavním cílem je umožnit předat věc jednoho orgánu pro hospodářskou soutěž jinému orgánu pro hospodářskou soutěž v zájmu účinného přidělování věcí. Odstavec 2 zavádí meze použití informací předaných na základě odstavce 1, aby bylo zajištěno, že budou moci dotčené podniky využít náležité procesní záruky.“
- 78 Zákaz používat informace získané Komisí a orgány členských států pro hospodářskou soutěž na základě jejich vyšetřovacích pravomocí jako důkazy pro jiné účely, než pro účel, pro který byly získány, stanovený čl. 12 odst. 2 nařízení č. 1/2003, odpovídá zvláštní potřebě, a sice nutnosti zajistit dodržování procesních záruk vlastních získávání informací Komisí a vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž v rámci jejich poslání a současně umožnit výměnu informací mezi těmito orgány. Z tohoto zákazu však nelze nicméně automaticky vyvozovat obecný zákaz pro Komisi používat jako důkaz informace získané jiným vnitrostátním orgánem v rámci výkonu jeho funkcí.
- 79 Zdá se kromě toho, že existence takového obecného zákazu by činila neúnosným důkazní břemeno ohledně jednání v rozporu s články 101 SFEU a 102 SFEU, které nese Komise, a byla by tedy neslučitelná s posláním dohledu nad řádným uplatňováním těchto ustanovení, které je jí přiznáno Smlouvami.
- 80 Z judikatury citované v bodech 45 a 46 výše vyplývá, že legalita předání Komisi ze strany vnitrostátního státního zástupce nebo orgánů příslušných v oblasti hospodářské soutěže informací získaných na základě použití vnitrostátního trestního práva je otázkou, která spadá do vnitrostátního práva. Jelikož předání dotčených dokumentů vnitrostátním soudem nebylo prohlášeno za protiprávní, není tudíž namístě mít za to, že tyto dokumenty jsou nepřipustnými důkazy, které by musely být vyňaty ze spisu.
- 81 V tomto ohledu stačí uvést, že v projednávané věci žalobkyně nepředkládají skutečnosti, které by mohly prokázat, že by předání dotčených dokumentů bylo vnitrostátním soudem prohlášeno za protiprávní. Ostatně z jejich argumentace ani nevyplyvá, že by byl příslušný italský soud osloven ohledně legality předání a použití dotčených dokumentů na úrovni unijního práva (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 25. ledna 2007, *Dalmine v. Komise*, bod 45 výše, bod 63, a ze dne 8. července 2004, *Dalmine v. Komise*, bod 42 výše, bod 87).
- 82 Jen pro doplnění je třeba odmítnout argument žalobkyň, podle kterého bylo povolení *Procuratore della Repubblica* v Římě získáno pouze za správními účely. Podle žalobkyň nemůže řízení týkající se kartelové dohody spadat pod kvalifikaci „správní účely“, protože pokuty ukládané Komisí mají trestní povahu ve smyslu článku 6 EÚLP. Povolení získané *Guardia di Finanza* ze strany *Procuratore della Repubblica* se tedy nemůže vztahovat na řízení, které Komise vedla v projednávané věci.
- 83 Zaprvé je třeba uvést, že je skutečností, že Evropský soud pro lidská práva rozhodl v bodě 44 svého rozsudku *A. Menarini Diagnostics S. R. L. v. Itálie* ze dne 27. září 2011 (žaloba č. 43509/08), dovolávaném žalobkyněmi, že „[v]zhledem k různým aspektům věci, [...] konstatuje, že pokuta uložená žalující společnosti má trestní povahu, takže se čl. 6 odst. 1 použije v dané věci v rámci [jejího trestního aspektu]“.

- 84 Nicméně to nemůže znamenat, že povolení Procuratore della Repubblica z Říma, kterým povolil použití dotčených dokumentů „pro správní účely“, musí být vykládáno v tom smyslu, že Procuratore della Repubblica chtěl vyloučit použití těchto dokumentů v řízení, které spadá do práva hospodářské soutěže, je-li právo hospodářské soutěže v italském právu považováno za součást správního práva. Tak tomu přitom je, jak vyplývá zejména ze samotného znění rozsudku Evropského soudu pro lidská práva, *A. Menarini Diagnostics S. R. L. v. Itálie*, bod 83 výše (body 11 a násl. a bod 60).
- 85 V tomto ohledu je třeba uvést, že podle judikatury Evropského soudu pro lidská práva dodržování článku 6 EÚLP nevylučuje, aby byl v řízení správní povahy uložen „trest“ nejprve správním orgánem. Předpokládá však, že rozhodnutí správního orgánu, které samo o sobě nesplňuje podmínky stanovené čl. 6 odst. 1 EÚLP, bude podléhat následnému přezkumu, který vykonává soudní orgán v plné jurisdikci (rozsudek Soudního dvora ze dne 10. července 2014, *Telefónica a Telefónica de España v. Komise*, C-295/12 P, bod 51).
- 86 Ostatně je třeba uvést, že je nesporné, že Guardia di Finanza předal dotčené dokumenty Komisi dne 25. července 2007 poté, co získal povolení ze strany Procuratore della Repubblica z Říma použít uvedené dokumenty pro správní účely (bod 81 odůvodnění napadeného rozhodnutí), zatímco rozsudek Evropského soudu pro lidská práva, *A. Menarini Diagnostics S. R. L. v. Itálie*, bod 83 výše, dovolávaný žalobkyněmi, byl vydán dne 27. září 2011. Rozhodnutí Procuratore tedy nemůže být vykládáno ve světle případné kvalifikace sankcí v právu hospodářské soutěže provedené tímto rozsudkem.
- 87 Zadruhé je třeba uvést, že ze spisu vyplývá, že nelze tvrdit, že když Procuratore della Repubblica udělil povolení dotčená v projednávané věci, nevěděl, že dotčené dokumenty mají být použity v šetření v oblasti práva hospodářské soutěže.
- 88 V tomto ohledu žalobkyně tvrdí v bodě 466 své odpovědi na oznámení námitek, že rozhodnutím ze dne 13. července 2007 Procuratore della Repubblica z Říma povolil interní převod v rámci Guardia di Finanza dokumentů zabavených v bydlíšti pana P1 Nucleo Polizia Tributaria di Roma (buňka finanční policie z Říma), která je zabavila v Nucleo Speciale Tutela Mercati (zvláštní buňka ochrany trhů). Z poznámky pod čarou č. 2 průvodního dopisu k zaslání dokumentů Guardia di Finanza Komisi přitom vyplývá, že Nucleo Speciale Tutela Mercati, hierarchicky začleněná do řízení „Comando tutela dell'Economia“ (vedení ochrany hospodářství) je odborem Guardia di Finanza specializovaným v oblasti ochrany hospodářské soutěže na celém vnitrostátním území. Nucleo Speciale Tutela Mercati je oprávněna přijímat zprávy ze strany jiných útvarů orgánu a předávat je po jejich posouzení příslušnému orgánu. Procuratore della Repubblica tedy povolením předání dokumentů zabavených Nucleo Polizia Tributaria di Roma od Guardia di Finanza v rámci daňového šetření Nucleo Speciale Tutela Mercati téhož orgánu musel vědět, že tím povoluje použití dokumentů pro účely šetření v oblasti hospodářské soutěže.
- 89 Mimoto, je třeba uvést, že z bodu 467 odpovědi žalobkyně na oznámení námitek, jakož i z bodu 81 odůvodnění napadeného rozhodnutí a z bodu 21 žalobní odpovědi vyplývá, že Procuratore della Repubblica sdělil později v návaznosti na žádost zaslouanou Komisí Guardia di Finanza dne 21. prosince 2007 a dopis, který mu byl zaslán Guardia di Finanza dne 3. ledna 2008, že sdělení dotčených dokumentů stranám Komisí nenarušuje vnitrostátní šetření vedené v Itálii. V důsledku toho je třeba konstatovat, že nejpozději v tento okamžik musel Procuratore della Repubblica vědět, že dokumenty měla k dispozici Komise pro účely šetření v oblasti práva hospodářské soutěže.
- 90 Z předcházejících úvah vyplývá, že výtky vycházející z použití dokumentů předaných italským Guardia di Finanza Komisí jako důkazů v projednávané věci musí být odmítnuta.

c) K záruce práva na obhajobu žalobkyň Komisi

- 91 Pokud jde o otázku, zda Komise měla dokumenty zpřístupnit žalobkyním dříve, bylo již v bodě 47 výše připomenuto, že z ustálené judikatury vyplývá, že právo na obhajobu v jakémkoliv řízení, které může vést k uložení sankcí, zejména pokut nebo penále, jako je řízení upravené nařízením č. 1/2003, představuje základní právo, které je nedílnou součástí obecných právních zásad, jejichž dodržování zajišťuje soud Unie.
- 92 Dodržování práva na obhajobu vyžaduje, aby dotčenému podniku bylo v průběhu správního řízení umožněno užitečně vyjádřit svoje stanovisko k reálnosti a relevanci tvrzených skutečností a okolností, jakož i k dokumentům použitým Komisí na podporu jejího tvrzení existence protiprávního jednání (viz rozsudek ze dne 25. ledna 2007, *Dalmine v. Komise*, bod 45 výše, bod 44, a citovaná judikatura).
- 93 V tomto ohledu představuje oznámení námitek procesní záruku uplatňující základní zásadu unijního práva, jež vyžaduje dodržování práva na obhajobu během celého řízení. Totiž, jak již bylo připomenuto v bodě 48 výše, pokud jde o řízení podle článku 101 SFEU, je třeba rozlišit dvě fáze ve správním řízení, a sice fázi předběžného šetření před oznámením námitek a fázi odpovídající zbývajícím částem správního řízení. Každá z těchto po sobě jdoucích fází odpovídá vlastní vnitřní logice, přičemž první z nich má umožnit Komisi zaujmout stanovisko, pokud jde o směřování řízení, a druhá, aby se s konečnou platností vyslovila k vytýkanému protiprávnímu jednání (viz rozsudek ze dne 3. září 2009, *Prym a Prym Consumer v. Komise*, bod 48 výše, bod 27, a citovaná judikatura).
- 94 Pokud jde o otázku, zda Komise měla informovat žalobkyně dříve nebo dokonce před zasláním oznámení námitek z důvodu, že měla k dispozici dokumenty předané italskými orgány, je třeba připomenout, že právo na obhajobu, dovolávané žalobkyněmi v rámci projednávaného žalobního důvodu, zajišťuje právě jednak zaslání oznámení námitek a jednak přístup ke spisu, které umožňují osobě, již je uvedené oznámení určeno, seznámit se s důkazy obsaženými ve spise Komise (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. ledna 2007, *Dalmine v. Komise*, bod 45 výše, bod 58).
- 95 Dotčený podnik je totiž právě oznámením námitek informován o všech podstatných skutečnostech, o které se Komise opírá v této fázi řízení. V důsledku toho může dotčený podnik plně uplatnit své právo na obhajobu až po zaslání uvedeného oznámení (viz rozsudek ze dne 25. ledna 2007, *Dalmine v. Komise*, bod 45 výše, bod 59, a citovaná judikatura).
- 96 Pokud by se výše uvedené právo přitom vztahovalo ve smyslu navrženém žalobkyněmi na období předcházející zaslání oznámení námitek, byla by narušena efektivita šetření Komise, protože podnik by mohl již v první fázi šetření Komise zjistit informace, které jsou Komisi známy, a tedy i ty, které před ní lze nadále tajit (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. ledna 2007, *Dalmine v. Komise*, bod 45 výše, bod 60).
- 97 Z toho vyplývá, že Komise neměla povinnost informovat žalobkyně o předání dokumentů Guardia di Finanza před zasláním oznámení námitek.
- 98 Stačí tedy konstatovat, že Komise výslovně uvedla v bodě 86 oznámení námitek, že se opírá o uvedené dokumenty jako důkazy. Z dopisu zaslání žalobkyněmi Komisi dne 13. července 2009 mimoto vyplývá, že Komise předala dokumenty, které obdržela ze strany Guardia di Finanza, žalobkyním dne 6. července 2009, tedy ještě před zasláním oznámení námitek dne 10. prosince 2009. Tato skutečnost byla potvrzena žalobkyněmi na jednání a byla zaznamenána v protokolu o jednání.
- 99 Ostatně je třeba uvést, že žalobkyně netvrdí, že skutečnost, že je Komise neinformovala během fáze šetření, že má k dispozici dokumenty předané italskými orgány, mohla mít dopad na jejich následné možnosti obhajoby ve fázi správního řízení zahájené zasláním oznámení námitek (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. ledna 2007, *Dalmine v. Komise*, bod 45 výše, bod 61).

100 Z předcházejících úvah vyplývá, že výtky vycházející z použití dokumentů předaných italským daňovým orgánem jako důkazů musí být odmítnuta.

3. K výtce vycházející z použití dokumentů z jiných spisů

101 Žalobkyně kritizují použití dokumentu ze spisu věci COMP/39188 – Banány, získaného u LVP při neoznamovaných kontrolách provedených v rámci uvedené věci, Komisí, a sice interního e-mailu zasláného panem P1 dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. panu P2 (dále jen „e-mail zasláný dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod.“).

102 Žalobkyně vytýkají Komisi jednak, že použila dokument ve vztahu k žádosti o ochranu společnosti Chiquita a jednak, že jej použila jako důkaz v projednávané věci. Vzhledem k tomu, že první skutečnost se týká výtky vycházející z výkonu protiprávního vlivu na žadatele o ochranu, bude posouzena v tomto rámci (viz body 162 a násl. dále).

103 Pokud jde o použití uvedeného dokumentu jako důkazu v projednávané věci, je třeba konstatovat, že ze spisu vyplývá, že Komise požádala žalobkyně o předložení tohoto dokumentu v rámci projednávané věci. Dokument tak byl předložen žalobkyněmi dne 14. srpna 2008 jako příloha odpovědi na žádost Komise o informace a v září 2008 jako příloha jiné žádosti Komise o informace.

104 Z judikatury citované v bodech 54 a 55 výše přitom vyplývá, že jestliže informace získané Komisí během šetření nesmí být použity za jinými účely, než které byly uvedeny ve zmocnění nebo rozhodnutí o šetření, není však na základě toho možné dospět k závěru, že by bylo zakázáno, aby Komise zahájila šetření, aby přezkoumala správnost nebo aby doplnila informace, se kterými se seznámila dříve během předcházející kontroly v případě, že by z těchto informací vyplývala existence jednání v rozporu s pravidly hospodářské soutěže Smlouvy, a že v rámci takového nového šetření je Komise oprávněna žádat o nové kopie dokumentů získaných při prvním šetření a použít je tedy jako důkazy ve věci, ve které probíhá druhé šetření, aniž by tím bylo porušeno právo dotčených podniků na obhajobu.

105 Z předcházejícího vyplývá, že výtky vycházející z použití dokumentu z jiného spisu jako důkazu v projednávané věci musí být odmítnuta a tedy i první žalobní důvod v plném rozsahu.

B – K žalobnímu důvodu vycházejícímu z výkonu protiprávního vlivu na žadatele o ochranu a ze zneužití pravomoci

106 Žalobkyně rozlišují alespoň formálně výtku vycházející z výkonu protiprávního vlivu na žadatele o ochranu, dovolávanou na podporu prvního žalobního důvodu, vycházejícího z porušení podstatných procesních záležitostí a práva na obhajobu (viz bod 41 výše), a žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci.

107 Na jednání žalobkyně vysvětlily, že skutečnosti mající podpořit výtku vycházející z výkonu protiprávního vlivu na žadatele o ochranu, předloženou v rámci prvního žalobního důvodu (viz bod 41 výše), mají rovněž podpořit žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci, který není nijak jinak podpořen. Je tudíž třeba se domnívat, že žalobkyně v podstatě tvrdí, že dotčené skutečnosti prokazují, že Komise vykonala protiprávní vliv na žadatele o ochranu, což představuje rovněž zneužití pravomoci, a přezkoumat všechny uvedené skutečnosti dále v rámci přezkumu druhého žalobního důvodu.

108 Úvodem je třeba uvést, že ve své argumentaci předložené na podporu projednávaného žalobního důvodu žalobkyně předkládají řadu argumentů, které se mísí s argumenty dovolávanými v rámci třetího žalobního důvodu, s cílem zpochybnit pravdivost a věrohodnost prohlášení společnosti Chiquita nebo závěrů, které z nich vyvodila Komise. Vzhledem k tomu, že se tyto argumenty netýkají legality řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, ale otázky, zda Komise právně dostačujícím způsobem prokázala existenci protiprávního jednání, je třeba je přezkoumat v rámci

třetího žalobního důvodu vycházejícího z toho, že Komise právně dostačujícím způsobem neprokázala existenci protiprávního jednání v rozporu s čl. 101 odst. 1 SFEU a že tedy neunesla důkazní břemeno, které jí ukládá článek 2 nařízení č. 1/2003 (body 173 a násl. dále).

1. Úvodní poznámky

a) K programu shovívavosti

- 109 V rámci stíhání protiprávních jednání porušujících článek 101 SFEU zavedla Komise program shovívavosti, jehož smyslem je poskytnout příznivé zacházení podnikům, které s ní spolupracují při vyšetřování tajných kartelových dohod dotýkajících se Unie (rozsudek Tribunálu ze dne 9. září 2011, Deltafina v. Komise, T-12/06, Sb. rozh. s. II-5639, bod 103, potvrzený v řízení o kasačním opravném prostředku rozsudkem Soudního dvora ze dne 12. června 2014, Deltafina v. Komise, C-578/11 P).
- 110 Tento program shovívavosti, který byl původně zaveden oznámením Komise o neuložení nebo snížení pokut v případech kartelových dohod (Úř. věst. 1996, C 207, s. 4, dále jen „oznámení o spolupráci z roku 1996“), byl následně rozvinut oznámením o spolupráci z roku 2002, které se použije na projednávanou věc, a později oznámením Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2006, C 298, s. 17, dále jen „oznámení o spolupráci z roku 2006“) (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. září 2011, Deltafina v. Komise, bod 109 výše, bod 104).
- 111 Podniky, které se účastní tohoto programu, nabízejí aktivní a dobrovolnou spolupráci při vyšetřování, jež Komisi usnadňuje její úkol spočívající ve zjišťování a potlačování protiprávních jednání porušujících pravidla hospodářské soutěže (v tomto smyslu viz rozsudky Tribunálu ze dne 25. října 2005, Groupe Danone v. Komise, T-38/02, Sb. rozh. s. II-4407, bod 505, a ze dne 12. prosince 2007, BASF a UCB v. Komise, T-101/05 a T-111/05, Sb. rozh. s. II-4949, bod 90). Za tuto spolupráci jim může být poskytnuto příznivé zacházení stran pokut, které by jim byly jinak uloženy, a to za předpokladu, že budou splňovat podmínky stanovené v oznámení o spolupráci (rozsudek ze dne 9. září 2011, Deltafina v. Komise, bod 109 výše, bod 108).
- 112 Program shovívavosti stanovený oznámením o spolupráci z roku 2002 upravuje možnost, aby Komise poskytla jak plnou ochranu před pokutami podniku, který jako první začne spolupracovat při vyšetřování, tak i snížení pokuty podnikům, které začnou spolupracovat později. V prvně uvedeném případě se dotýčnému podniku poskytne celková výjimka ze zásady osobní odpovědnosti, podle níž platí, že pokud podnik poruší pravidla hospodářské soutěže, musí nést za toto protiprávní jednání odpovědnost (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 24. září 2009, Erste Group Bank a další v. Komise, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P a C-137/07 P, Sb. rozh. s. I-8681, bod 77). V ostatních případech se míra uplatnění této výjimky liší v závislosti na chronologickém pořadí, v němž byly žádosti o spolupráci podány, a na kvalitě spolupráce (rozsudek ze dne 9. září 2011, Deltafina v. Komise, bod 109 výše, bod 109).
- 113 Z oznámení o spolupráci z roku 2002 vyplývá, že v rámci programu shovívavosti upraveného tímto oznámením, který byl co do své podstaty převzat v oznámení o spolupráci z roku 2006, se postup poskytování plné ochrany před pokutami určitému podniku člení do tří různých fází (rozsudek ze dne 9. září 2011, Deltafina v. Komise, bod 109 výše, bod 111).
- 114 V rámci první fáze musí podnik, který má v zájmu s Komisí spolupracovat, Komisi kontaktovat a předložit jí důkazy o předpokládané kartelové dohodě dotýkající se hospodářské soutěže v Unii. Tyto důkazy musejí být takové, aby Komisi umožnily buď přijmout rozhodnutí o provedení šetření v případě upraveném v bodě 8 písm. a) oznámení o spolupráci z roku 2002, nebo zjistit protiprávní jednání porušující článek [101 SFEU] v případě upraveném v bodě 8 písm. b) oznámení o spolupráci z roku 2002 (rozsudek ze dne 9. září 2011, Deltafina v. Komise, bod 109 výše, bod 112).

- 115 V rámci druhé fáze, po obdržení žádosti o ochranu před pokutami, Komise posoudí důkazy předložené na podporu této žádosti, aby ověřila, zda dotýčný podnik splňuje podmínky uvedené v bodě 8 písm. a) nebo případně v bodě 8 písm. b) oznámení o spolupráci z roku 2002. Pokud tento podnik tyto podmínky splňuje jako první, Komise mu písemně přizná podmíněnou ochranu před pokutami, tak jak je stanovena v bodech 15 a 16 oznámení o spolupráci z roku 2002 (rozsudek ze dne 9. září 2011, Deltafina v. Komise, bod 109 výše, bod 113).
- 116 Poskytnutí podmíněné ochrany před pokutami tedy znamená udělení zvláštního procesního postavení v průběhu správního řízení ve prospěch podniku splňujícího podmínky stanovené v bodě 8 oznámení o spolupráci z roku 2002, čímž se zakládají určité právní účinky. Tuto podmíněnou ochranu však nelze v žádném případě stavět na roveň konečné ochrany před pokutami, která se poskytne až na konci správního řízení (rozsudek ze dne 9. září 2011, Deltafina v. Komise, bod 109 výše, bod 114).
- 117 Poskytnutí podmíněné ochrany před pokutami konkrétněji svědčí jednak o tom, že dotýčný podnik jako první splnil podmínky uvedené v bodě 8 písm. a) nebo b) oznámení o spolupráci z roku 2002, takže dokud Komise nezaujme postoj k jeho žádosti, nebude zvažovat další žádosti o ochranu před pokutami (bod 18 oznámení o spolupráci z roku 2002), a dále dodává uvedenému podniku ujištění, že mu Komise poskytne ochranu před pokutami, pokud na konci správního řízení dospěje k závěru, že tento podnik splnil podmínky uvedené v bodě 11 písm. a) až c) oznámení o spolupráci z roku 2002 (rozsudek ze dne 9. září 2011, Deltafina v. Komise, bod 109 výše, bod 115).
- 118 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle bodu 11 písm. a) až c) oznámení o spolupráci z roku 2002:
- „Kromě podmínek uvedených v bodě 8 písm. a) a v odstavci [bodě] 9 nebo v bodě 8 písm. b) a v odstavci [bodě] 10 musejí být v každém případě splněny tyto kumulativní podmínky, aby vznikl nárok na ochranu před pokutou:
- a) podnik plně, stále a pohotově spolupracuje v průběhu celého správního postupu a poskytuje Komisi veškeré důkazy, které jsou v jeho vlastnictví nebo které má k dispozici a které se vztahují k údajnému protiprávnímu jednání. Zejména je stále k dispozici a rychle reaguje na jakékoli požadavky, které mohou přispět ke zjištění dotýčných skutečností;
 - b) podnik ukončí svou účast v předpokládaném protiprávním jednání nejpozději v době, v níž předloží důkaz podle bodu 8 písm. a) nebo bodu 8 písm. b);
 - c) podnik neučinil kroky, kterými nutil ostatní podniky k účasti na protiprávním jednání“.
- 119 Konečně až v rámci třetí fáze, tj. na konci správního řízení, kdy Komise přijme konečné rozhodnutí, Komise v tomto rozhodnutí přizná či nepřizná podniku, jemuž byla poskytnuta podmíněná ochrana, ochranu před pokutami jako takovou. Právě v tomto okamžiku přestává procesní postavení vyplývající z podmíněné ochrany před pokutami vyvolávat své účinky. Nicméně, bod 19 oznámení o spolupráci z roku 2002 stanoví, že konečná ochrana před pokutami se poskytne pouze tehdy, pokud uvedený podnik splňuje v průběhu celého správního řízení až do přijetí konečného rozhodnutí všechny tři podmínky kumulativně stanovené v bodě 11 písm. a) až c) oznámení o spolupráci z roku 2002 (rozsudek ze dne 9. září 2011, Deltafina v. Komise, bod 109 výše, bod 117).
- 120 Ze systému upraveného oznámením o spolupráci z roku 2002 tedy vyplývá, že podniku, který žádá o ochranu před pokutami, se do přijetí konečného rozhodnutí neposkytuje ochrana před pokutami jako taková, nýbrž se mu pouze přiznává procesní postavení, které se může na konci správního řízení přeměnit na ochranu před pokutami, jsou-li požadované podmínky splněny (rozsudek ze dne 9. září 2011, Deltafina v. Komise, bod 109 výše, bod 118, a rozsudek Tribunálu ze dne 18. června 2013, Fluorsid a Minmet v. Komise, T-404/08, bod 134).

b) K dosahu povinnosti spolupráce

- 121 Ze samotného znění bodu 11 písm. a) oznámení o spolupráci z roku 2002 (viz bod 118 výše), a zejména z kvalifikace požadované spolupráce jako „plné, stálé a pohotové“, vyplývá, že povinnost spolupráce ze strany podniku, který žádá o ochranu před pokutami, je velmi obecnou povinností, jejíž obrysy nejsou přesně vymezeny a jejíž přesný rozsah lze chápat pouze v jejím kontextu, tj. v rámci programu shovívavosti (rozsudek ze dne 9. září 2011, Deltafina v. Komise, bod 109 výše, bod 124).
- 122 Poskytnutí plné ochrany před pokutami je výjimkou ze zásady osobní odpovědnosti podniku za porušení pravidel hospodářské soutěže, která je odůvodněna svým cílem, tj. podporou odhalování, vyšetřování a potlačování praktik, které představují nejzávažnější omezení hospodářské soutěže, a odrazování od jejich páčání. Za těchto podmínek je tedy logické požadovat, aby podnik, který žádá o ochranu před pokutami, výměnou za poskytnutí plné ochrany před pokutami za protiprávní jednání, kterého se dopustil, s Komisí při vyšetřování spolupracoval, s tím, že jeho spolupráce musí být v souladu s oznámením o spolupráci z roku 2002 „plná, stálá a pohotová“ (rozsudek ze dne 9. září 2011, Deltafina v. Komise, bod 109 výše, bod 125).
- 123 Z kvalifikace spolupráce jako „plné“ přitom vyplývá, že spolupráce žadatele o ochranu s Komisí musí být úplná, absolutní a bezvýhradná, aby mu ochrana mohla být poskytnuta. Kvalifikace spolupráce jako „stálé“ a „pohotové“ znamená, že tato spolupráce musí trvat po celé správní řízení a že musí být v zásadě okamžitá (rozsudek ze dne 9. září 2011, Deltafina v. Komise, bod 109 výše, bod 126).
- 124 Z ustálené judikatury mimoto vyplývá, že snížení pokuty na základě oznámení o spolupráci lze odůvodnit jen tehdy, pokud lze mít v tomto ohledu za to, že poskytnuté informace a chování dotyčného podniku obecněji svědčí o skutečné spolupráci z jeho strany (viz, pokud jde o oznámení o spolupráci z roku 1996, rozsudky Soudního dvora ze dne 28. června 2005, Dansk Rørindustri a další v. Komise, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Sb. rozh. s. I-5425, bod 395; ze dne 29. června 2006, Komise v. SGL Carbon, C-301/04 P, Sb. rozh. s. I-5915, bod 68, a Erste Group Bank a další v. Komise, bod 112 výše, bod 281; pokud jde o oznámení o spolupráci z roku 2002, rozsudek ze dne 9. září 2011, Deltafina v. Komise, bod 109 výše, bod 127).
- 125 Jak vyplývá ze samotného pojmu „spolupráce“ tak, jak je stanoven v textu oznámení o spolupráci z roku 2002, snížení na základě uvedeného oznámení lze totiž přiznat pouze tehdy, pokud chování dotyčného podniku svědčí o takovém duchu spolupráce (v tomto smyslu viz, pokud jde o oznámení o spolupráci z roku 1996, rozsudky Dansk Rørindustri a další v. Komise, bod 124 výše, bod 396, a Erste Group Bank a další v. Komise, bod 112 výše, bod 282; pokud jde o oznámení o spolupráci z roku 2002, rozsudek ze dne 9. září 2011, Deltafina v. Komise, bod 109 výše, bod 128).
- 126 Tato úvaha se tím spíše vztahuje na spolupráci nezbytnou k odůvodnění nároku na plnou ochranu před pokutami, neboť ochrana před pokutami představuje ještě příznivější zacházení než pouhé snížení pokuty. Pojem „plné, stálé a pohotové“ spolupráce, jež odůvodňuje poskytnutí plné ochrany před pokutami, tedy znamená opravdovou a úplnou spolupráci vyznačující se skutečným duchem spolupráce (v tomto smyslu viz, rozsudek ze dne 9. září 2011, Deltafina v. Komise, bod 109 výše, body 129 a 130).

2. Napadené rozhodnutí

- 127 Je třeba připomenout, že, jak již bylo uvedeno v bodech 3 a násl. výše, dne 8. dubna 2005 Chiquita požádala o ochranu před pokutami a alternativně o snížení pokuty v souladu s oznámením o spolupráci z roku 2002 pro činnost distribuce a uvádění na trh banánů, jakož i ananasů a dalšího čerstvého ovoce dováženého do Evropy. Tato žádost byla zapsána do rejstříku pod číslem věci COMP/39188 – Banány a Chiquita získala dne 3. května 2005 podmíněnou ochranu před pokutami za údajnou tajnou kartelovou dohodu, popsanou v informacích, které byly předány společností Chiquita ze dne 8., 14., 21. a 28. dubna 2005, která se vztahovala k prodeji banánů a ananasu v EHP. Šetření ve

věci COMP/39188 – Banány vedlo k přijetí rozhodnutí Komise C (2008) 5955 final ze dne 15. října 2008 v řízení podle článku [101 SFEU] (věc COMP/39188 – Banány), ve kterém bylo určeno, že Chiquita, skupina Dole a Weichert, v rozhodné době pod rozhodujícím vlivem skupiny Del Monte, porušily článek 81 ES tím, že jednaly ve vzájemné shodě, když koordinovaly v letech 2000 a 2002 referenční ceny banánů, které určovaly každý týden pro Rakousko, Belgie, Dánsko, Finsko, Německo, Lucembursko, Nizozemsko a Švédsko (body 79 a 80 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 128 V bodech 7 a 8 výše bylo rovněž uvedeno, že Komise zahájila šetření v jižní Evropě v rámci věci COMP/39482 – Exotické ovoce (banány) poté, co obdržela dne 26. července 2007 kopie dokumentů od italské daňové policie, získaných při kontrole provedené v místě bydliště a kanceláři zaměstnance společnosti Pacific v rámci vnitrostátního šetření (bod 81 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 129 V bodech 82 až 83 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise vysvětlila, že dne 26. listopadu 2007 byla Chiquita ústně informována GŘ pro hospodářskou soutěž, že dne 28. listopadu 2007 zaměstnanci tohoto ředitelství provedou kontrolu v prostorách společnosti Chiquita Italia v Římě a že počítají s účastí pana C. 1 na schůzce v tento den. Při této příležitosti bylo společnosti Chiquita připomenuto, že jí byla poskytnuta podmíněná ochrana před pokutami pro Společenství jako celek, že má na základě oznámení o spolupráci z roku 2002 povinnost spolupracovat a že šetření v jižní Evropě bude vedeno pod číslem věci COMP/39482 – Exotické ovoce. Nakonec, zaměstnanci Komise provedly kontrolu u společnosti Chiquita Italia v souladu s čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1/2003 a uskutečnili schůzku s panem C1.
- 130 Jak již bylo uvedeno v bodě 10 výše, v bodech 84 a 85 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že v průběhu šetření zaslala několik žádostí o informace stranám, že byly znovu vyzvány, aby poskytl některé informace a důkazy, které se nacházely ve vyšetřovacím spisu věci COMP/39188 – Banány a že Chiquita byla vyzvána, aby určila, které části jejích ústních prohlášení v uvedené věci měly podle ní rovněž souvislost s touto věcí. Dne 9. února 2009 GŘ pro hospodářskou soutěž zaslalo společnosti Chiquita dopis, ve kterém provedlo bilanci situace týkající se její spolupráce na základě oznámení o spolupráci z roku 2002.
- 131 Protiprávní jednání dotčené v projednávané věci bylo považováno za zjevně odlišné od protiprávního jednání konstatovaného ve věci COMP/39188 – Banány. Komise v tomto ohledu uvedla, že projednávaná věc se týkala (jediného a trvajících) protiprávního jednání odlišného zejména tím, že zeměpisný dosah dohod, zapojení zaměstnanci, období pokryté údajným protiprávním jednáním, fungování odvětví a povaha jednání, která byla vyšetřována v projednávané věci, se zjevně lišily od toho, co bylo konstatováno ve věci COMP/39188 – Banány (body 80, 316 a 345 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 132 Pokud jde o žádost o shovívavost společnosti Chiquita, Komise uvedla konkrétněji, že před touto žádostí neprovedla žádnou kontrolu ohledně údajné kartelové dohody a neměla žádný důkaz proto, aby tak učinila, že dne 3. května 2005 Chiquita obdržela podmíněnou ochranu před pokutami za kartelovou dohodu, popsanou v informacích, které byly předloženy tímto podnikem dne 8., 14., 21. a 28. dubna 2005, která se vztahovala k prodeji banánů a ananasu v EHP, a že z důvodu skutečnosti, že jednání, která byla předmětem projednávané věci, byla odlišná od jednání, která spadala do věci COMP/39188 – Banány, bylo původní šetření rozděleno na dvě věci, a sice věc COMP/39482 – Exotické ovoce a věc COMP/39188 – Banány. Komise upřesnila, že v takovém případě musí jakýkoliv žadatel o ochranu spolupracovat v rámci dvou odlišných šetření, která mohou vyplývat z téže žádosti o ochranu, a pokračovat ve spolupráci i poté, co obdržel konečnou ochranu za protiprávní jednání, na která se vztahovalo jedno ze šetření (bod 345 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 133 Komise mimoto vysvětlila, že na základě některých prohlášení společnosti Chiquita učiněných v průběhu řízení dospěla v oznámení námitek ze dne 10. prosince 2009, které jí zaslala v projednávané věci, k předběžnému závěru, že na protiprávní jednání, které bylo předmětem napadeného rozhodnutí, se nevztahovala žádost o ochranu podaná podnikem dne 8. dubna 2005, a pokud by se vztahovala, že

tento podnik nesplnil povinnosti, které pro něj vyplývaly z bodu 11 písm. a) (povinnost spolupráce) a b) (ukončení protiprávního jednání v okamžiku žádosti) oznámení o spolupráci z roku 2002. Jak již bylo poznamenáno v bodě 130 výše, před oznámením námitek Komise zaslala společnosti Chiquita dopis, ve kterém provedla bilanci situace týkající se její spolupráce na základě oznámení o spolupráci z roku 2002 (bod 348 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 134 Komise pokračovala ve svém vyjádření, když uvedla, že vzhledem k souboru argumentů předložených společností Chiquita zejména po oznámení námitek dospěla k závěru, že na protiprávní jednání konstatované v napadeném rozhodnutí se vztahovala žádost o ochranu podaná podnikem. Komise nicméně připomněla, že žadatelé o ochranu se musí snažit jasně uvádět informace, o které opírají svá tvrzení, když žádají o ochranu (bod 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 135 Komise nakonec souhrnně připomněla, že jí Chiquita poskytla několik prohlášení, která vysvětlovala úlohu, kterou hrála v odvětví banánů v jižní Evropě, včetně koluzních kontaktů, které měla se společností Pacific, a připomněla, že příspěvek společnosti Chiquita původně odstartoval její šetření, takže bylo třeba dospět k závěru, že tento podnik splnil svou povinnost stále spolupráce a že s přihlédnutím ke zvláštním okolnostem projednávané věci není odůvodněné mu ochranu odejmout (body 351 a 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

3. Ke skutečnostem dovolávaným žalobkyněmi

- 136 Žalobkyně tvrdí, že Komise použila protiprávní praktiky za účelem ovlivnit společnost Chiquita, aby podpořila její vlastní podezření a domněnky v rozporu s duchem oznámení o spolupráci z roku 2002. Důkazem toho je, že ve své žádosti o ochranu Chiquita nepředložila žádnou skutečnost týkající se projednávané věci a že se Komise kromě toho o tuto žádost neopírá proto, aby podložila protiprávní jednání, ke kterému došlo v projednávané věci. Komise od počátku zaujala předurčené stanovisko o sporné věci tím, že nejdříve založila spis o protisoutěžní kartelové dohodě proto, aby následně využila žadatele o ochranu z jiné věci, aby podpořila svá tvrzení.
- 137 Podle žalobkyně tím, že Komise tak protiprávně ovlivnila společnost, která žádala o ochranu, zjevně nejen překročila pravomoc, kterou jí svěřuje oznámení o spolupráci z roku 2002 a vyšetřovací a sankční pravomoci, které jí přiznává nařízení č. 1/2003, ale rovněž použila své pravomoci za jinými cíli, než pro které jí byly svěřeny.
- 138 Komise zpochybňuje tvrzení žalobkyně a tvrdí, že žádný z jejích kroků při správním řízení nelze vykládat jako výkon bezdůvodného nátlaku na společnost Chiquita nebo jako krok, který by měl vést žadatele o ochranu.
- 139 Je třeba nejprve připomenout, že zneužití pravomoci spočívá v přijetí aktu orgánem Unie za výlučným nebo přinejmenším rozhodujícím účelem dosáhnout jiných cílů, než jsou uváděné cíle, nebo vyhnout se postupu zvláště upravenému Smlouvou pro vyrovnání se s okolnostmi daného případu. Soud Unie tak má za to, že akt je stižen zneužitím pravomoci pouze tehdy, pokud se na základě objektivních, relevantních a shodujících se nepřímých důkazů ukáže, že byl přijat za výlučným nebo přinejmenším rozhodujícím účelem dosáhnout jiných cílů, než jsou uváděné cíle (rozsudky Soudního dvora ze dne 13. listopadu 1990, Fedesa, C-331/88, Recueil, s. I-4023, bod 24; ze dne 11. listopadu 2004, Ramondín a další v. Komise, C-186/02 P a C-188/02 P, Sb. rozh. s. I-10653, bod 44, a ze dne 16. dubna 2013, Španělsko a Itálie v. Rada, C-274/11 a C-295/11, bod 33; rozsudky Tribunálu ze dne 27. září 2012, Koninklijke Wegenbouw Stevin v. Komise, T-357/06, bod 246, a ze dne 16. ledna 2014, BP Products North America v. Rada, T-385/11, bod 120).
- 140 Dále, je třeba připomenout, že nařízení č. 1/2003 přiznává Komisi pravomoci, jejichž účelem je umožnit jí plnit poslání, které je jí svěřeno Smlouvou, a to zajistit dodržování pravidel hospodářské soutěže na vnitřním trhu (viz obdobně, pokud jde o nařízení č. 17, rozsudek Soudního dvora ze dne

26. června 1980, *National Panasonic v. Komise*, 136/79, Recueil, s. 2033, bod 20, a usnesení Soudního dvora ze dne 17. listopadu 2005, *Minoan Lines v. Komise*, C-121/04 P, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 34).

- 141 Nakonec, oznámení o spolupráci z roku 2002, jehož logika byla uvedena v bodech 111 až 126 výše, stanoví obecně a abstraktně metodiku, kterou si Komise uložila pro účely použití jejího programu shovívavosti, a zajišťuje tedy právní jistotu podniků (viz obdobně rozsudek *Dansk Rørindustri a další v. Komise*, bod 124 výše, body 211 a 213).
- 142 Uvedené oznámení o spolupráci sice nemůže být kvalifikováno jako právní pravidlo, které Komise musí v každém případě dodržovat, představuje však orientační pravidlo chování, podle něhož má být v praxi postupováno a od něhož se Komise může v konkrétním případě odchýlit, pouze uvede-li důvody, které jsou slučitelné se zásadou rovného zacházení (viz obdobně rozsudek *Dansk Rørindustri a další v. Komise*, bod 124 výše, bod 209, a citovaná judikatura, a rozsudek Tribunálu ze dne 8. října 2008, *Carbone-Lorraine v. Komise*, T-73/04, Sb. rozh. s. II-2661, bod 70).
- 143 Komise se tím, že taková pravidla chování přijala a prostřednictvím jejich zveřejněním oznámila, že je napříště bude používat na případy jimi dotčené, omezuje při výkonu své posuzovací pravomoci a nemůže se od těchto pravidel odchýlit bez případné sankce z důvodu porušení obecných právních zásad, jako je zásada rovného zacházení nebo ochrana legitimního očekávání (viz obdobně rozsudek *Dansk Rørindustri a další v. Komise*, bod 124 výše, bod 211, a citovaná judikatura, a rozsudek *Carbone-Lorraine v. Komise*, bod 142 výše, bod 71).
- 144 Je třeba mimoto uvést, že pokud Komise na základě výše připomenuté judikatury může vycházet z indicií z jiných šetření proto, aby zahájila nové vyšetřování (viz body 54 a 55 výše) a spojit nebo rozdělit řízení (viz body 56 a 57 výše), a pokud v souladu s judikaturou citovanou v bodech 121 až 126 výše musí být spolupráce žadatele o ochranu „plná“, Komise je povinná, jak sama potvrdila v bodě 351 napadeného rozhodnutí, „zůstat neutrální a zdržet se ovlivňování žadatele o ochranu“.
- 145 Nicméně, na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nemohou skutečnosti jimi předložené na podporu výtky vycházející z výkonu protiprávního vlivu na žadatele o ochranu a žalobního důvodu vycházejícího ze zneužití pravomoci prokazovat, že Komise tyto zásady v projednávané věci porušila. Skutečnosti dovolávané žalobkyněmi tak neumožňují potvrdit tvrzení, že „Komise použila protiprávní praktiky za účelem ovlivnit společnost Chiquita jako společnost, která požádala o ochranu, aby podpořila její vlastní podezření a domněnky v rozporu s duchem oznámení o [spolupráci]“, když vedla „nejprve [...] protisoutěžní spis o kartelové dohodě na základě spekulativního výkladu osobních a ručně psaných poznámek a následně [použila] poté [...] žadatele o ochranu z jiné věci, aby uvedený spis podepřela“.
- 146 Zaprvé žalobkyně nemohou obecně vyvozovat argument ze skutečnosti, že Komise se nejprve domnívala, že se žádost o shovívavost společnosti Chiquita nevztahuje na probíhající řízení proto, aby poté „změnila stanovisko“ v napadeném rozhodnutí. Totiž, jak bylo upřesněno judikaturou citovanou v bodech 113 až 120 výše, postup spolupráce, stanovený v oznámení o spolupráci z roku 2002, je proces, až na jehož konci Komise poskytne nebo neposkytne v konečném výsledku ochranu před pokutami žadateli o ochranu v závislosti na spolupráci jím poskytnuté během řízení. Komise tedy není povinná vyjádřit se definitivně k žádosti o shovívavost ve stadiu oznámení námitek (v tomto smyslu viz rozsudek *Fluorsid a Minmet v. Komise*, bod 120 výše, body 134 až 136).
- 147 Ani skutečnost, že se Komise neopírá o původní žádost o shovívavost společnosti Chiquita, která se vztahovala na celý EHP (viz body 3, 4 a 127 výše), jako důkaz o protiprávním jednání v projednávané věci, nemůže prokazovat, že Komise během následného řízení zneužila své pravomoci, aby donutila společnost Chiquita k potvrzení skutečností týkajících se projednávané věci. Z judikatury citované v bodech 121 až 126 výše totiž vyplývá, že povinnost spolupráce podniku, který žádá o úplnou ochranu před pokutami, zahrnuje povinnost poskytovat plnou, stálou a pohotovou spolupráci během

celého řízení, což může rovněž zahrnovat řešerše a prohlášení ohledně skutečností nepokrytých původním prohlášením v návaznosti na otázky položené Komisí, jelikož, jak správně tvrdí Komise v bodě 31 své žalobní odpovědi, odpovídání na otázky je významnou součástí povinnosti spolupráce žadatelů o ochranu.

- 148 Jak mimoto vyplývá z judikatury citované v bodech 56 a 57 výše, Komise je oprávněna rozdělit i spojit řízení z objektivních důvodů. V projednávané věci se žalobkyně nedovolávají skutečností, které mají zpochybnit důvody předložené Komisí pro rozhodnutí, že v projednávané věci bylo třeba se domnívat, že skutečnosti spadající do věci COMP/39482 – Exotické ovoce, a skutečnosti spadající do věci COMP/39188 – Banány, musejí být považovány za dvě zjevně odlišná protiprávní jednání (viz bod 131 výše).
- 149 Za těchto podmínek se Komise mohla správně domnívat, že v takovém případě musel jakýkoliv žadatel o ochranu spolupracovat na obou odlišných šetřeních, která mohla vyplývat ze stejné žádosti o ochranu, která se vztahovala na celý EHP (viz body 3, 4 a 127 výše), a pokračovat ve spolupráci i poté, co získal konečnou ochranu pro protiprávní jednání, na která se vztahovalo jedno z šetření (viz bod 132 výše).
- 150 Z toho vyplývá, že argumentaci žalobkyň založenou na obecné myšlence, že Chiquita „upravila“ svou argumentaci skutečností, uvedeným Komisí, nelze přijmout.
- 151 V tomto ohledu je třeba kromě toho připomenout, že prohlášení, která jsou v rozporu se zájmy prohlašujícího, musí být v zásadě považována za zvláště věrohodné důkazy (rozsudek Tribunálu ze dne 26. dubna 2007, Bolloré a další v. Komise, T-109/02, T-118/02, T-122/02, T-125/02, T-126/02, T-128/02, T-129/02, T-132/02 a T-136/02, Sb. rozh. s. II-947, bod 166).
- 152 Jestliže přitom sice podnik, který požádal o ochranu před pokutami, může být veden k předložení co možná nejvíce usvědčujících skutečností, nic to nemění na tom, že takový podnik si bude rovněž vědom potenciálních negativních důsledků předložení nepřesných skutečností, které by mohly zejména způsobit ztrátu již přiznané ochrany. Mimoto, nebezpečí, že nepřesná prohlášení budou odhalena a povedou k uvedeným důsledkům, je větší tím, že taková prohlášení musí být potvrzena prostřednictvím dalších důkazů (rozsudek Soudního dvora ze dne 19. prosince 2013, Siemens a další v. Komise, C-239/11 P, C-489/11 P a C-498/11 P, bod 138).
- 153 Kromě toho Soudní dvůr již měl příležitost zdůraznit, že prohlášení, které společnost učiní a které uznává existenci protiprávního jednání, jehož se tato společnost dopustila, s sebou nese značná právní a hospodářská rizika, mezi která patří zejména riziko žalob na náhradu škody před vnitrostátními soudy, v rámci kterých se lze dovolávat prokázání protiprávního jednání společnosti Komisí (viz rozsudek Siemens a další v. Komise, bod 152 výše, body 140 a 141, a citovaná judikatura).
- 154 Zadruhé s přihlédnutím k povinnostem vyplývajícím pro společnost Chiquita z procesního postavení žadatele o ochranu (viz body 120 až 126 výše) se nelze domnívat, že pouhá skutečnost, že jí bylo připomenuto toto postavení, představuje výkon protiprávního nátlaku, jak tvrdí žalobkyně. Stejně tak, tvrzení žalobkyň, podle kterého Komise „vyhrožovala společnosti Chiquita, že jí nepřizná ochranu ve věci severní Evropy [(věc COMP/39188 – Banány)], aby si zajistila spolupráci tohoto podniku za účelem nalezení podpůrných důkazů a ovlivnění povahy prohlášení společnosti Chiquita týkajících se skutkových okolností projednávané věci“, není nijak podloženo.
- 155 Nakonec, prohlášení pana A1, advokáta společnosti Chiquita, při slyšení, na které žalobkyně odkazují v poznámce pod čarou č. 43 repliky a ze kterého vyplývá, že při slyšení Komise požádala advokáty společnosti Chiquita, aby vysvětlili panu C1, že bylo třeba, aby byl komunikativnější, neprokazuje, že Komise žádala společnost Chiquita o víc, než co bylo vyžadováno na základě spolupráce očekávané od žadatele o ochranu (viz body 121 až 126 výše). Výňatek citovaný žalobkyněmi musí být kromě toho posazen do kontextu prohlášení jako celku, během kterého se pan A1 a pan A2 bránili proti stanovisku

Komise, které spočívalo ve zpochybnění vůle společnosti Chiquita spolupracovat, a vysvětlili, že Komise nemohla očekávat, že pan C1 bude během kontrol nadmíru přívětivý, i když Komise výslovně žádala, aby nebyl předem upozorněn, aby byl zachován určitý účinek překvapení. Prohlášení advokátů společnosti Chiquita a zejména prohlášení pana C1 samotného týkající se této situace uvádějí v důsledku toho, že se pan C1 jako jednotlivec cítil napaden a vnímal kontrolu jako „nepřátelskou“ až do doby, než mu advokáti vysvětlili, že se Chiquita rozhodla s Komisí spolupracovat a že tedy může být ve svých vyjádřeních přívětivější.

- 156 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že mechanismy nátlaku použité Komisí byly několikeré, jelikož Komise sdělila společnosti Chiquita v několika dopisech, že provede kontroly v prostorách a bude vyslýchat její zaměstnance, požádala ji o předložení dokumentů v projednávané věci, které již předložila ve věci týkající se severní Evropy (věc COMP/39188 – Banány) a potvrdila, že připojila dokumenty z uvedené věci ke spisu věci projednávané.
- 157 Nejprve je třeba konstatovat, že Komise tvrdila v bodě 34 žalobní odpovědi, aniž by byla v tomto ohledu žalobkyněmi rozporována v replice, že tvrzení žalobkyň, podle kterého Komise zaslala několik dopisů společnosti Chiquita, aby ji informovala o budoucích kontrolách, bylo z faktického hlediska chybné. Komise v tomto ohledu opakuje tvrzení obsažené již v bodě 82 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého informovala pouze ústně společnost Chiquita dne 26. listopadu 2007, že navštíví prostory společnosti Chiquita za dva dny a že by se ráda potkala s panem C1. Takový postup se jeví odůvodněný, aby bylo společnosti Chiquita umožněno zajistit přítomnost pana C1 v daný den, a nemůže sám o sobě představovat mechanismus protiprávního nátlaku na žadatele o ochranu. Dále žádost určená společnosti Chiquita, aby předložila znovu dokumenty, které již předložila ve věci COMP/39188 – Banány, není protiprávní, ale je nezbytnou podmínkou pro použití uvedených dokumentů v rámci projednávané věci, jak vyplývá z judikatury citované v bodech 54 a 55 výše. Nakonec, tvrzení žalobkyň, podle kterého Komise informovala společnost Chiquita, že připojila dokumenty z věci COMP/39188 – Banány ke spisu v projednávané věci, není nijak podloženo, takže rovněž nemůže prokazovat zneužití pravomoci ze strany Komise.
- 158 Začtvrté, skutečnosti ze spisu citované žalobkyněmi mimo jejich kontext rovněž nemohou prokazovat, že Komise vykonala protiprávní nátlak na žadatele o ochranu.
- 159 Zaprvé návrhová žádání předložená společností Chiquita ve věci COMP/39188 – Banány, dovolávané žalobkyněmi, podle kterých „ceny pro Spojené království/Irsko, jižní Evropu a Francii nebyly sděleny soutěžitelům“, popisují způsob, jakým Chiquita sdělovala ve čtvrtek ráno své referenční ceny svým soutěžitelům. Věc COMP/39482 – Exotické ovoce se však netýkala referenčních cen, takže prohlášení učiněná společností Chiquita v projednávané věci nejsou v rozporu s jejími návrhovými žádáními předloženými ve věci COMP/39188 – Banány.
- 160 Zadruhé prohlášení pana A2, advokáta společnosti Chiquita, při slyšení, o která se rovněž opírají žalobkyně a ve kterých pan A2 tvrdil, že vyjádření k období před 8. dubnem 2005 „nutně nepodporují argumentaci Komise“, se týkají možnosti Komise mít schůzku s panem C1 v návaznosti na odpověď společnosti Chiquita na oznámení námitek, skutečností, které by pan C1 mohl komentovat během takové schůzky, a šířeji, nutnosti společnosti Chiquita komentovat skutečnosti z období před 8. dubnem 2005, datem její žádosti o ochranu. Pan A2 tedy prohlásil, že se Chiquita domnívala, že dva návrhy Komisi uskutečnit schůzku s panem C1 byly dostatečné s ohledem na povinnosti společnosti Chiquita jako žadatele o ochranu, navíc, jelikož se Chiquita rozhodla komentovat pouze skutečnosti po 8. dubnu 2005 uvedené v oznámení námitek. Dovolávat se v takovém kontextu pouze vyjádření k předchozímu období „nutně nepodporujících argumentaci Komise“ nelze vykládat jako prohlášení, podle kterého před 8. dubnem 2005 nedošlo k protiprávnímu jednání. Pan A2 naopak jasně při slyšení uvedl, že Chiquita nezpochybňovala skutečnost, že k protiprávnímu jednání před 8. dubnem 2005 došlo, ale že zpochybňuje skutečnost, že protiprávní jednání trvalo po tomto datu.

- 161 Zatřetí prohlášení pana A2 při slyšení, připomenuté v poznámce pod čarou č. 25 repliky, podle kterého „podle společnosti Chiquita se zdálo, že GŘ pro hospodářskou soutěž zaujalo bez dalšího předurčené stanovisko“, „aby podpořilo svou teorii ohledně této věci, GŘ pro hospodářskou soutěž požadovalo od společnosti Chiquita, [aby spolupracovala], aby nalezlo podpůrné informace a důkazy“, „bylo nicméně věcí Komise, aby podložila své závěry prostřednictvím důkazů, které jí byly poskytnuty, a nikoliv, aby vypracovala závěry a použila žadatele o ochranu, aby se pokusil tyto závěry podložit“ a „jestliže informace získané a poskytnuté společností Chiquita neodpovídaly předurčenému stanovisku, které mělo GŘ pro hospodářskou soutěž o této věci, Chiquita za to nemohla být odpovědná“, musí být umístěno do svého kontextu, a sice obrany společnosti Chiquita po oznámení námitek ve sporné věci čelem k možnosti nezískat ochranu v uvedené věci. Poslední věta citovaná žalobkyněmi totiž končí takto: „[j]estliže informace získané a poskytnuté společností Chiquita neodpovídaly předurčenému stanovisku, které mělo GŘ pro hospodářskou soutěž o této věci, Chiquita za to nemůže být odpovědná, a GŘ pro hospodářskou soutěž toho jistě nemůže využít proto, aby jí odmítlo ochranu“. Totéž platí pro prohlášení pana A2 citovaná v poznámkách pod čarou č. 45 a 46 repliky, která jsou součástí argumentace směřující ke zpochybnění rozdělení věcí na dvě, jelikož to muselo mít za následek zbavení ochrany společnosti Chiquita pro část vnitřního trhu, i když získala podmíněnou ochranu pro celý vnitřní trh.
- 162 Zapáté, žalobkyně kritizují použití dokumentu ze spisu ve věci COMP/39188 – Banány, získaného u LVP při neohlášených kontrolách provedených v rámci uvedené věci, Komisí, a sice e-mail odeslaný dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. v rámci řízení spolupráce společnosti Chiquita Komisí.
- 163 Zaprvé v listopadu 2007 při kontrolách provedených u společnosti Chiquita Italia Komise informovala zaměstnance tohoto podniku o existenci dokumentu prokazujícího protiprávní jednání ze strany společnosti Chiquita a žalobkyň – a sice e-mailu odeslaného dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. – i když tento dokument nebyl založen do vyšetřovacího spisu v projednávané věci.
- 164 Komise tvrdí, že během kontrol v listopadu 2007 nebyla žádná kopie e-mailu odeslaného dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. společnosti Chiquita předána, jelikož její zaměstnanci pouze uvedli skutečnost, že Chiquita může nalézt dokument uvádějící koluzní kontakty kolem 11. dubna 2005 ve věci COMP/39188 – Banány (bod 248 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Nicméně, jakožto osoba, jíž je určeno oznámení námitek, byla Chiquita oprávněna se seznámit s dotčeným dokumentem, přičemž skutečnost, že jí k němu byl poskytnut přístup, byla legální a představovala dokonce povinnost na základě čl. 27 odst. 2 nařízení č. 1/2003. Navíc, Komise tvrdí, že mohla použít uvedený dokument dále v řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, neboť na základě judikatury mohla získat indicie z jiných šetření, jelikož čl. 28 odst. 1 nařízení č. 1/2003 nezakazuje zahájit šetření k ověření nebo doplnění informací, se kterými se dříve seznámí během předchozího šetření.
- 165 Je třeba uvést, že tvrzení Komise, podle kterého při kontrolách v listopadu 2007 nebyla společnosti Chiquita žádná kopie dotčeného dokumentu předána, jelikož její zaměstnanci pověření schůzkami pouze poukázali na skutečnost, že Chiquita může nalézt dokument uvádějící koluzní kontakty kolem 11. dubna 2005 ve spisu věci týkající se severní Evropy, bylo potvrzeno společností Chiquita a panem C1 při slyšení a nebylo rozporováno žalobkyněmi. S přihlédnutím k výše uvedené judikatuře, podle které Komise může vycházet z indicií ve věci jako výchozího bodu pro šetření v jiné věci (viz body 54 a 55 výše), jakož i s přihlédnutím k judikatuře, podle které se povinnost spolupráce žadatele o ochranu vztahuje na celé řízení a zahrnuje povinnost reagovat na nové okolnosti (viz body 121 až 126 výše), se nejedná o skutečnost, že tak vycházela z dokumentu obsaženého ve spise v jiné věci, aby položila otázku žadateli o ochranu, protiprávní.
- 166 Zadruhé žalobkyně kritizují skutečnost, že později Komise ukázala dvě verze e-mailu odeslaného dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. zaměstnancům společnosti Chiquita, když tvrdila, že představují důkaz o protiprávních kontaktech mezi panem P1 a panem C1.

- 167 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že Komise uvedla v bodě 248 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že kopie dotčeného e-mailu byla předána společnosti Chiquita po zaslání dopisu, který prováděl bilanci situace, aby jí byla dána možnost vyjádřit se k tomuto dokumentu, který mohl prokazovat, že pokračovala v protiprávním jednání poté, co požádala o shovívavost.
- 168 Z prohlášení společnosti Chiquita ze dne 5. března 2009, jakož i z jejího prohlášení při slyšení nicméně vyplývá, že Chiquita obdržela před zasláním dopisu, který prováděl bilanci situace, nedůvěrné znění e-mailu, ve kterém bylo uvedeno, že všechna skrytá jména patřila zaměstnancům společnosti Pacific, a že obdržela až po zaslání tohoto dopisu znění, ze kterého vyplývalo, že jedno ze skrytých jmen odkazovalo na pana C1, takže až v tento okamžik pochopila, že dokument mohl představovat důkaz o trvání protiprávního jednání společností Chiquita po žádosti o ochranu.
- 169 Ze společného čtení korespondence mezi žalobkyněmi a Komisí ve dnech 17. října a 6 a 14. listopadu 2008 a z odpovědí žalobkyň ze dne 14. srpna 2008 a ze září 2008 na žádosti o informace Komise vyplývá, že Komise požádala společnost Pacific o předložení nedůvěrného znění dotčeného e-mailu.
- 170 Z toho, co bylo přezkoumáno v bodech 103 a násl. výše, jakož i z písemností ve spise, které byly zmíněny, vyplývá, že v okamžiku, kdy Komise předala dotčený e-mail společnosti Chiquita, byl dokument předložen žalobkyněmi v rámci projednávané věci, takže Komise byla oprávněna jej vůči společnosti Chiquita použít. Komisi nelze v tomto ohledu vytýkat, že předložila dokument společnosti Chiquita v nedůvěrném znění, ve kterém byla jména zaměstnanců společnosti Pacific skryta, aby byla ochráněna jejich důvěrnost.
- 171 Zdá se nicméně rovněž odůvodněné, že poté, co Komise ukázala společnosti Chiquita znění dokumentu, ve kterém byla všechna jména skryta a ve kterém bylo chybně uvedeno, že všechna tato jména patřila zaměstnancům společnosti Pacific, předložila Komise společnosti Chiquita znění, ze kterého vyplývalo, že jedno z těchto jmen odkazovalo na pana C1, protože až tehdy Chiquita mohla jednak chápat, že dokument mohl potenciálně osvědčovat protisoutěžní kontakty mezi společnostmi Pacific a Chiquita po žádosti o ochranu společnosti Chiquita, a jednak se vyjádřit ve vztahu ke skutečnosti, která mohla odůvodňovat odmítnutí ochrany v projednávané věci. Jeví se odůvodněné, že Komise tuto možnost společnosti Chiquita v rámci řízení její žádosti o ochranu poskytla a žalobkyně jí tak nemohou vytýkat, že vykonala protiprávní nátlak na žadatele o ochranu v tomto ohledu.
- 172 Ze všech předcházejících úvah vyplývá, že druhý žalobní důvod musí být zamítnut.

C – K žalobnímu důvodu vycházejícímu z neexistence dostatečných důkazů o protiprávním jednání v rozporu s čl. 101 odst. 1 SFEU

- 173 Žalobkyně tvrdí, že Komise právně dostačujícím způsobem neprokázala, že jejich chování představovalo protiprávní jednání v rozporu s čl. 101 odst. 1 SFEU a že tedy neunesla důkazní břemeno, které jí ukládá článek 2 nařízení č. 1/2003.
- 174 Tento žalobní důvod je rozdělen do dvou částí. V rámci první části žalobkyně tvrdí, že důkazy předložené Komisí nepodporují skutečnosti popsané tímto orgánem. V rámci druhé části žalobkyně tvrdí, že skutečnosti v projednávané věci nepředstavují protiprávní jednání v rozporu s článkem 101 SFEU. Zaprvé Komisi se nepodařilo prokázat, že byly účastny dohody nebo jednání ve vzájemné shodě, zadruhé Komise neprokázala, že jednání, kterého se účastnily, mělo protisoutěžní účel nebo důsledek a zatřetí Komise neprokázala, že toto jednání představovalo jediné a trvající protiprávní jednání.

1. K první části vycházející z nesprávného posouzení důkazů

a) Úvodní poznámky

K zásadám týkajícím se důkazního břemene

- ¹⁷⁵ Z článku 2 nařízení č. 1/2003, jakož i z ustálené judikatury vyplývá, že v oblasti práva hospodářské soutěže je Komise v případě sporu o existenci protiprávního jednání povinna prokázat protiprávní jednání, jejichž existenci zjistila, a předložit důkazy, které mohou právně dostačujícím způsobem prokázat skutečnosti zakládající protiprávní jednání (rozsudky Soudního dvora ze dne 17. prosince 1998, Baustahlgewebe v. Komise, C-185/95 P, Recueil, s. I-8417, bod 58; ze dne 6. ledna 2004, BAI a Komise v. Bayer, C-2/01 P a C-3/01 P, Recueil, s. I-23, bod 62, a ze dne 22. listopadu 2012, E.ON Energie v. Komise, C-89/11 P, bod 71; rozsudek Tribunálu 17. září 2007, Microsoft v. Komise, T-201/04, Sb. rozh. s. II-3601, bod 688).
- ¹⁷⁶ Za tímto účelem je Komise povinna za účelem odůvodnění pevného přesvědčení, že k údajnému protiprávnímu jednání došlo, shromáždit dostatečně přesné a shodující se důkazy (v tomto smyslu viz rozsudky Soudního dvora ze dne 28. března 1984, Compagnie royale asturienne des mines a Rhein zinc v. Komise, 29/83 a 30/83, Recueil, s. 1679, bod 20, a ze dne 31. března 1993, Ahlström Osakeyhtiö a další v. Komise, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 a C-125/85 až C-129/85, Recueil, s. I-1307, bod 127; Tribunálu ze dne 21. ledna 1999, Riviera Auto Service a další v. Komise, T-185/96, T-189/96 a T-190/96, Recueil, s. II-93, bod 47; ze dne 27. září 2006, Dresdner Bank a další v. Komise, T-44/02 OP, T-54/02 OP, T-56/02 OP, T-60/02 OP a T-61/02 OP, Sb. rozh. s. II-3567, bod 62, a ze dne 15. prosince 2010, E.ON Energie v. Komise, T-141/08, Sb. rozh. s. II-5761, bod 48).
- ¹⁷⁷ Nicméně je třeba zdůraznit, že není nutné, aby každý z důkazů předložených Komisí odpovídal těmto kritériím se zřetelem na každý prvek protiprávního jednání. Stačí, aby tomuto požadavku odpovídal soubor nepřímých důkazů, kterého se orgán odvolává, posuzovaný jako celek (viz rozsudek Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise, bod 49 výše, body 513 à 523, a rozsudek Dresdner Bank a další v. Komise, bod 176 výše, bod 63, a citovaná judikatura).
- ¹⁷⁸ V tomto ohledu je třeba uvést, že Komise může zohlednit skutečnosti prokazané mimo dobu protiprávního jednání, pokud jsou tyto skutečnosti součástí souboru důkazů dovolávaného Komisí k prokázání uvedeného protiprávního jednání (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 2. února 2012, Denki Kagaku Kogyo a Denka Chemicals v. Komise, T-83/08, bod 193) a že může uplatnit skutkové okolnosti, které nastaly až po protisoutěžním jednání za účelem potvrzení obsahu objektivního důkazu (rozsudek Tribunálu ze dne 27. září 2012, Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise, T-82/08, bod 55).
- ¹⁷⁹ Vzhledem k tomu, že zákaz protisoutěžních dohod je obecně známou skutečností, nelze po Komisi požadovat, aby předložila písemnosti výslovně potvrzující navázání kontaktů mezi dotčenými hospodářskými subjekty. Mělo by být v každém případě možné doplnit útržkovité a rozptýlené poznatky, jimiž Komise může disponovat, dedukcí umožňující rekonstruovat relevantní okolnosti. Existenci protisoutěžního jednání nebo dohody lze tedy dovodit z některých shod okolností a indicií, které jsou-li nahlíženy vcelku, mohou při neexistenci jiného soudržného vysvětlení představovat důkaz porušení pravidel hospodářské soutěže (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 7. ledna 2004, Aalborg Portland a další v. Komise, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Recueil, s. I-123, body 55 až 57, a rozsudek Dresdner Bank a další v. Komise, bod 176 výše, body 64 a 65).

- 180 Pokud se Komise pro učinění závěru o existenci protiprávního jednání opírá pouze o chování dotčených podniků na trhu, stačí sice, aby tyto podniky prokázaly existenci okolností, které poskytují jiné vysvětlení skutkového stavu zjištěného Komisí, a umožňují tak nahradit vysvětlení skutkového stavu, které Komise použila k závěru, že došlo k porušení unijních pravidel hospodářské soutěže, jiným přijatelným vysvětlením skutečností (viz rozsudek JFE Engineering a další v. Komise, bod 42 výše, bod 186, a citovaná judikatura). Pokud Komise tak konstatuje porušení pravidel hospodářské soutěže na základě předpokladu, že zjištěné skutkové okolnosti nelze vysvětlit jinak než existencí protisoutěžního jednání, unijní soud zruší předmětné rozhodnutí, předloží-li dotyčné podniky argumentaci, která poskytuje jiné vysvětlení skutkových okolností zjištěných Komisí, a umožňuje tak nahradit vysvětlení skutkových okolností, na základě kterého Komise konstatovala existenci protiprávního jednání, jiným přijatelným vysvětlením. V takovém případě se totiž nelze domnívat, že Komise předložila důkaz o existenci protiprávního jednání, které je v rozporu s právem hospodářské soutěže (v tomto smyslu viz rozsudky *Compagnie royale asturienne des mines a Rhein zinc v. Komise*, bod 176 výše, bod 16; *Ahlström Osaakeyhtiö a další v. Komise*, bod 176 výše, body 126 a 127, a ze dne 22. listopadu 2012, *E.ON Energie v. Komise*, bod 175 výše, bod 74).
- 181 Nicméně v případě, že Komise vychází z listinných důkazů v rámci prokazování protiprávního jednání, které je v rozporu s právem hospodářské soutěže, musejí dotyčné podniky předložit nejen pouhou přesvědčivou alternativu k tezi Komise, nýbrž tvrdit nedostatečnost důkazů použitých v napadeném rozhodnutí k prokázání existence protiprávního jednání (rozsudky *Tribunálu ze dne 20. dubna 1999, Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise*, T-305/94 až T-307/94, T-313/94 až T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 a T-335/94, *Recueil*, s. II-931, body 725 až 728; *JFE Engineering a další v. Komise*, bod 42 výše, bod 187, a ze dne 15. prosince 2010, *E.ON Energie v. Komise*, bod 176 výše, bod 55).
- 182 Pokud jde o důkazy, kterých se lze dovolávat k prokázání protiprávního jednání, které je v rozporu s článkem 101 SFEU, je třeba znovu poznamenat, že zásada, která platí v právu Unie, je zásada volného hodnocení důkazů (viz bod 42 výše a citovaná judikatura). Zvláště žádné ustanovení ani žádná obecná zásada práva Unie Komisi nezakazuje uplatnit vůči podniku prohlášení jiných stíhaných podniků. V případě, že by tomu tak nebylo, bylo by důkazní břemeno v případě jednání v rozporu s článkem 101 SFEU, které nese Komise, neúnosné a neslučitelné s úkolem dohledu na správné použití těchto ustanovení, který je Komisi svěřen Smlouvami (v tomto smyslu viz rozsudek *JFE Engineering a další v. Komise*, bod 42 výše, bod 192).
- 183 Nakonec, pokud jde o důkazní hodnotu, kterou je třeba přiznat různým důkazům, je třeba zdůraznit, že jediným náležitým kritériem pro posouzení předložených důkazů je jejich věrohodnost (viz rozsudek *Tribunálu ze dne 8. července 2004, Mannesmannröhren-Werke v. Komise*, T-44/00, *Sb. rozh.* s. II-2223, bod 84, a citovaná judikatura; rozsudky ze dne 8. července 2004, *Dalmine v. Komise*, bod 42 výše, bod 72, a *JFE Engineering a další v. Komise*, bod 42 výše, bod 273). Podle pravidel obecně platných v oblasti dokazování závisí věrohodnost, a tudíž důkazní hodnota dokumentu, na jeho původu, na okolnostech jeho vypracování, na osobě, které je určen, a na smysluplné a spolehlivé povaze jeho obsahu (rozsudek *Tribunálu ze dne 15. března 2000, Cimenteries CBR a další v. Komise*, T-25/95, T-26/95, T-30/95 až T-32/95, T-34/95 až T-39/95, T-42/95 až T-46/95, T-48/95, T-50/95 až T-65/95, T-68/95 až T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 a T-104/95, *Recueil*, s. II-491, bod 1053). Zejména je třeba přiznat velký význam okolnosti, že dokument byl vyhotoven v bezprostřední souvislosti se skutkovými okolnostmi (rozsudek *Tribunálu ze dne 11. března 1999, Ensidesa v. Komise*, T-157/94, *Recueil*, s. II-707, bod 312, a ze dne 16. prosince 2003, *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied a Technische Unie v. Komise*, T-5/00 a T-6/00, *Recueil*, s. II-5761, bod 181) nebo přímým svědkem těchto okolností. Mimoto musejí být prohlášení, která jsou v rozporu se zájmy prohlášujícího, v zásadě považována za zvláště věrohodné důkazní materiály (rozsudek *JFE Engineering a další v. Komise*, bod 49 výše, body 207, 211 a 212).

- 184 Při posouzení důkazů získaných Komisí musí být tedy existence pochybnosti soudu ku prospěchu podniku, jemuž je určeno rozhodnutí, kterým se konstatuje protiprávní jednání. Soud tedy nemůže dospět k závěru, že Komise existenci předmětného protiprávního jednání prokázala právně dostačujícím způsobem, jestliže má o této otázce stále pochybnosti, zejména v rámci žaloby směřující ke zrušení rozhodnutí, jímž se ukládá pokuta (rozsudky JFE Engineering a další v. Komise, bod 42 výše, bod 177; Dresdner Bank a další v. Komise, bod 176 výše, bod 60, a ze dne 15. prosince 2010, E.ON Energie v. Komise, bod 176 výše, bod 51).
- 185 V posledně uvedené situaci je totiž nezbytné zohlednit zásadu presumpce nevin, která je v současné době stanovena v čl. 48 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie a která se použije na řízení, která se týkají porušení pravidel hospodářské soutěže použitelných pro podniky, v rámci kterých může být rozhodnuto o pokutách nebo penále (rozsudky Soudního dvora ze dne 8. července 1999, Hüls v. Komise, C-199/92 P, Recueil, s. I-4287, body 149 a 150; Montecatini v. Komise, C-235/92 P, Recueil, s. I-4539, body 175 a 176, a ze dne 22. listopadu 2012, E.ON Energie v. Komise, bod 175 výše, body 72 a 73; rozsudek JFE Engineering a další v. Komise, bod 42 výše, bod 178).
- 186 Výtky uplatněné žalobkyněmi je třeba přezkoumat s ohledem na tyto poznámky.

Připomenutí důkazů předložených Komisí v projednávané věci

- 187 Je třeba připomenout, že v bodech 94 a 95 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že mezi 28. červencem 2004 přinejmenším do „týdne uvádění na trh 15“ roku 2015 Chiquita a Pacific koordinovaly svou obchodní strategii v Řecku, v Itálii a v Portugalsku tím, že koordinovaly svou cenovou strategii, pokud jde o budoucí ceny, cenové úrovně, cenové pohyby nebo tendence a vyměňovaly si informace o budoucím chování trhu, pokud jde o cenu. Komise uvádí, že koluze byla zavedena na schůzce mezi společnostmi Chiquita a Pacific dne 28. července 2004 a že po této události strany ihned uskutečnily další koluzní kontakty. Z důkazů tak vyplývá, že během období od února do začátku dubna 2005 Chiquita a Pacific uskutečnily takové kontakty téměř každý týden.
- 188 V bodě 96 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvádí, že hlavní důkazy o koluzi se skládají z následujících skutečností:
- dokumentů získaných při kontrolách provedených italským Guardia di Finanza v rámci vnitrostátního šetření (poznámky pana P1);
 - dokumentů získaných při kontrolách Komise ve dnech 28. až 30. listopadu 2007 a prohlášení učiněných při těchto kontrolách;
 - prohlášení podniků předložených žadatelem o ochranu společností Chiquita;
 - odpovědi na žádosti o informace a následná podání společnosti Chiquita.
- 189 Komise dále rozlišuje mezi důkazy týkajícími se protiprávního jednání jako celku, které spočívají v prohlášeních společnosti Chiquita (body 97 až 101 odůvodnění napadeného rozhodnutí), důkazy týkajícími se schůzky konané dne 28. července 2004, které spočívají v prohlášeních společnosti Chiquita a poznámkách pana P1 (body 102 až 120 odůvodnění napadeného rozhodnutí), důkazy týkajícími se navazujících kontaktů v srpnu 2004, které spočívaly v prohlášení společnosti Chiquita a v poznámkách pana P1 (body 121 až 125 odůvodnění napadeného rozhodnutí), a nakonec důkazy týkajícími se dalších kontaktů mezi únorem a dubnem 2005, které spočívají v interním e-mailu pana P1 odeslaném panu P2 v pondělí dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod., který obsahoval tabulku nadepsanou „Ceny Chiquita – 2005“, která obsahovala informace o cenách společnosti Chiquita pro týdny 9 až 15 roku 2005, jakož i podobnou nedatovanou tabulku, nalezenou v kanceláři pana P2 s informacemi o týdnech 6 až 13 roku 2005 (body 126 až 139 odůvodnění).

b) K posouzení důkazů v projednávané věci

190 Žalobkyně tvrdí, že i přes značné úsilí vynaložené Komisí a společností Chiquita proto, aby byly nalezeny důkazy o údajném protiprávním jednání dotčeném v projednávané věci, spočívají listinné „důkazy“ o koluzních kontaktech mezi soutěžiteli, které Komise používá k podložení svých tvrzení, výlučně ve skromné existenci tří ručně psaných poznámek a jednoho interního e-mailu, vypracovaných panem P1, bývalým zaměstnancem PFCI, zemřelým více než rok před začátkem šetření Komise. Žalobkyně tak odkazují na poznámky pana P1 ohledně oběda konaného dne 28. července 2004 a na jeho dvě strany poznámek ze srpna 2004, jakož i na interní e-mail pana P1 odeslaný panu P2 dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod.

191 Vzhledem k neexistenci jakéhokoliv jiného přímého listinného důkazu a jakéhokoliv odůvodněného a dobře podloženého přiznání ze strany žadatele o ochranu vycházejí tvrzení Komise výlučně z jejího výkladu výše uvedených ručně psaných poznámek a e-mailu. Komise přitom vyložila tyto dokumenty zcela chybně, izolovala je z jejich kontextu a zobecnila jejich tajemnou, nepřesnou a útržkovitou formulaci, když tak ignorovala četné dokumenty a výpovědi, které mohly vyvinut žalobkyně a které byly Komisi předány jak společností Chiquita, tak i společností PFCI.

192 Žalobkyně tudíž tvrdí, že ani ručně psané poznámky, ani email nepředstavují dostatečný důkaz o údajném protisoutěžním jednání a že je možné poskytnout alternativní a zcela legální výklad každého z těchto dokumentů.

193 Mimoto, žalobkyně tvrdí, že výklad těchto dokumentů ze strany Komise je výslovně v rozporu s prohlášeními společnosti Chiquita a zejména pana C1, jakož i s dokumenty založenými do spisu.

K poznámkám pana P1 a k pracovnímu obědu konanému dne 28. července 2004

– K věrohodnosti poznámek pana P1

194 Žalobkyně tvrdí, že věrohodnost poznámek pana P1 je omezená z důvodu jejich samotné povahy, jakož i z důvodu osoby jejich autora, že v okamžiku oběda konaného dne 28. července 2004 měli pan C1 a pan P1 několik legitimních důvodů pro to, aby se kontaktovali a že poznámky, sepsané po dotčené schůzce, nemohou tvořit „souběžné“ důkazy o této schůzce.

195 Zaprvé žalobkyně připomínají, že poznámky pana P1 byly nalezeny v osobních zápisnících zabavených v bydlíšti při vnitrostátním daňovém šetření, že tyto poznámky nebyly nikdy nikomu předány, ani s nikým diskutovány a že k tomu nebyly určeny. Je všeobecně známo v rámci společnosti PFCI, že pan P1 „měl zvyk, když opouštěl kancelář, zajít do baru, aby se napil, přemýšlel o událostech dne a dal na papír své osobní nápady, myšlenky a úvahy ohledně svého života jak profesního, tak soukromého“. Žalobkyně zdůrazňují, že pan P1 zemřel v červenci 2006 ve věku 32 let a že je tedy třeba velké obezřetnosti před vyvozováním závěrů z jeho osobních poznámek, které mohly vést k všemožným výkladům tím spíše, že byly tajemné, nekonsistentní a útržkovité a že obsahovaly mnohé chyby v písmu a v gramatice, které prokazovaly, že jejich autor neměl angličtinu jako mateřský jazyk.

196 Kromě toho žalobkyně trvají na skutečnosti, že panu P1 bylo pouze 26 let, když byl zaměstnán u společnosti Pacific a že byl nový v odvětví banánů, přičemž se jedná o odvětví, kterému dominují zkušení obchodníci, u kterých činil dojem, že je „ztracený“ a má „trochu strach“. „Pracovitý, přesný“ a „dobře organizovaný“ z finančního hlediska byl rovněž „citlivý, puntičkářský a domýšlivý“. V době pracovního oběda konaného dne 28. července 2004 pan P1 pracoval u společnosti PFCI pouze sedm měsíců poté, co byl přeložen z kanceláří LVP v Antverpách do Říma; tento převod neproběhl hladce a pan P1 neměl dobré vztahy se svými kolegy z obchodního týmu, kteří byli mnohem zkušenější, takže byl v práci relativně izolován. „Velmi ambiciózní“ se však snažil získat důvěru pana P2, [důvěrné], s vizí

získat významnější pracovní místo v rámci společností PFCI nebo LVP, „ohledně kterého byl často slyšán, že básní“. Podle žalobkyň mohly tyto skutečnosti způsobit, že pan P1 hodně ve svých písemnostech přeháněl.

- 197 V bodě 183 výše bylo připomenuto, že jediné relevantní kritérium pro hodnocení svobodně předložených důkazů spočívá v jejich věrohodnosti, která závisí na jejich původu, okolnostech jejich vypracování, na osobě, které jsou určeny, a na smysluplné a spolehlivé povaze jejich obsahu. Bylo rovněž uvedeno, že je třeba přiznat velký význam okolnosti, že dokument byl vyhotoven v bezprostřední souvislosti se skutkovými okolnostmi nebo přímým svědkem těchto okolností.
- 198 S přihlédnutím k těmto zásadám nemůže argumentace žalobkyň obecně zpochybnit věrohodnost poznámek pana P1.
- 199 Zprvce ani skutečnost, že se jednalo o osobní zápisníky, ve kterých se nacházely skutečnosti týkající se nejen profesního života jejich autora, ale rovněž jeho soukromého života, ani skutečnost, že tyto zápisníky byly nalezeny v bydlíšti jejich autora, nemohou zpochybnit věrohodnost uvedených dokumentů.
- 200 Osobní povaha poznámek pana P1, které nebyly určeny k tomu, aby byly komunikovány, není s tímto v rozporu, ale naopak podporuje jejich věrohodnost. Jestliže sice Tribunál v minulosti zohlednil mimo jiné skutečnost, že autor mohl mít osobní zájem na příkrášlení skutečnosti, aby prezentoval svým nadřízeným výsledek odpovídající jejich očekávání, proto, aby dospěl k závěru o nutnosti snížit důkazní hodnotu dokumentu (v tomto smyslu viz rozsudek *Dresdner Bank a další v. Komise*, bod 176 výše, bod 132), nemůže se takové uvažování použít v projednávané věci, ve které je skutečnost, že poznámky pana P1 nebyly určeny k tomu, aby byly někým přečteny, skutečností podporující tezi, podle které čestně odrážejí skutečnost, tak jak byla vnímána jejich autorem.
- 201 Tudíž Tribunál nemůže přesvědčit argumentace žalobkyň, podle které mohl mít z důvodu své osobnosti a svého postavení v rámci společnosti PFCI a ve světě obchodů s banány pan P1 snažící se „získat respekt u svých nadřízených“, sklon hodně ve svých písemnostech přehánět.
- 202 Zadruhé, jestliže krátkost dotčených poznámek, složených z klíčových slov, jakož i skutečnost, že jejich autor v červenci 2006 zemřel (bod 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí), tedy krátce po kontrole provedené *Guardia di Finanza* v jeho bydlíšti dne 30. května 2006, během které byly nalezeny dotčené dokumenty, a před předáním těchto dokumentů Komisi v červenci 2007, a tedy nemohl vysvětlit jejich obsah, vyžadují sice určitou obezřetnost při výkladu těchto poznámek, nemohou tyto okolnosti obecně zpochybnit věrohodnost těchto poznámek.
- 203 V tomto ohledu je třeba připomenout, že dotčené důkazy se týkají tajných jednání spočívajících v tajně konaných schůzkách, pro které je typické, že je příslušná dokumentace omezena na minimum. S ohledem na obtížnost získání přímých důkazů ohledně takových jednání, jako jsou poznámky nebo zápisky z jednání z doby protiprávního jednání, nemůže být jejich důkazní hodnota zpochybněna pouze na základě skutečnosti, že jsou psané rukou nebo útržkovité, obsahují zkratky nebo symboly, a že tedy mohou vyžadovat dodatečná upřesnění nebo musejí být přezkoumány v kontextu dalších informací, které jsou v držení Komise (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 16. června 2011, *Solvay v. Komise*, T-186/06, Sb. rozh. s. II-2839, body 405 a 406).
- 204 V projednávané věci je třeba kromě toho uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nejsou poznámky pana P1 tajemné, rozporné ani nekonsistentní. Mimoto, skutečnost, že angličtina nebyla mateřským jazykem pana P1, nemůže zpochybnit obecně věrohodnost jeho poznámek. Ačkoliv Tribunál zohlednil znalost autora tohoto zápisu, co se týče jazyka použitého při konverzácích, které byly předmětem zápisu, pro účely posouzení jeho věrohodnosti (v tomto smyslu viz rozsudek *Dresdner Bank a další v. Komise*, bod 176 výše, bod 132), v projednávané věci nejen, že poznámky pana P1 prokazují, že angličtinu dobře znal, ale navíc Komise uvedla, aniž by byla žalobkyněmi

rozporována, že pan P1 vystudoval na Kalifornské universitě (Spojené Státy), na které získal diplom v oboru obchod (bod 169 odůvodnění napadeného rozhodnutí), což bylo rovněž potvrzeno panem P2 ze společnosti Pacific při slyšení. V každém případě je třeba připomenout, že již bylo rozhodnuto, že není-li dokument opatřen datem či podpisem nebo je-li špatně čitelný, neznamená to, že by uvedený dokument pozbyl veškerou důkazní sílu, zvláště pokud lze s dostatečnou jistotou určit jeho původ, pravděpodobné datum jeho vyhotovení a jeho obsah (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 11. července 2014, Sasol a další v. Komise, T-541/08, bod 232, a citovaná judikatura).

- 205 Zatřetí ani mladý věk pana P1, ani jeho postavení v rámci společnosti PFCI a obecněji v odvětví banánů nejsou argumenty, které by mohly zpochybnit věrohodnost jeho poznámek. Prohlášení pana C1 citovaná žalobkyněmi v tomto ohledu nemohou toto konstatování vyvrátit. Jak uvedla Komise, aniž by byla žalobkyněmi rozporována, prohlášení pana C1, který byl alespoň o patnáct let starší než pan P1, podle kterého jeho první dojem z něho byl ten, že je to „mladý, spíše ztracený, muž“, který má „trochu strach“, odkazuje na první schůzku obou mužů na jednání profesního sdružení Associazione Nazionale Importatori Prodotti Ortofrutticoli (Národní sdružení dovozců ovoce a zeleniny, ANIPO), které se skládalo ze zkušených obchodníků, kvalifikovaných panem C1 jako „banda starých lišáků“. Komise správně uvádí, že v takovém kontextu není překvapivé, že se mladá a méně zkušená osoba cítí nepohodlně při svém prvním příchodu.
- 206 Mimoto, žalobkyně zkreslují vyjádření pana C1, když tvrdí, že pan C1 „připustil, že nepovažoval [pana P1] za skutečně konsistentní osobu a že s ním nechtěl obchodovat“. Ve skutečnosti nemohou být taková negativní hodnocení osoby pana P1, nijak obsažená v části slyšení, na kterou žalobkyně odkazují, a *contrario* vyvozena z pouhého kladného hodnocení týkajícího se osoby pana P2 ze strany pana C1.
- 207 Pokud jde o tvrzení žalobkyň, podle kterého „[n]ěkolik osob potvrdilo, že mimo skutečnost, že [(pan. P1)] byl pracovitý, přesný z finančního hlediska a dobře organizovaný, byl rovněž citlivý, puntičkářský a domýšlivý“, je třeba poznamenat, že žalobkyně zde odkazují pouze na prohlášení pana P2 při slyšení, které bylo předloženo v souladu s obrannou linií společnosti Pacific, připravenou právními poradci této společnosti, která spočívala ve zpochybnění věrohodnosti osoby pana P1, když kladla důraz na skutečnost, že měl sklon přehánět svou vlastní roli ve svých poznámkách. Mimoto, i kdyby byl pan P1 „domýšlivý“, v bodech 199 až 201 výše již bylo konstatováno, že skutečnost, že jeho poznámky byly osobní a nebyly určeny k tomu, aby byly čteny, činí nepravděpodobným předpoklad, že přeháněl svůj význam v těchto poznámkách, aby získal respekt svých nadřízených. Ostatně skutečnost, uváděná samotnými žalobkyněmi, že pan P1 byl „přesný z finančního hlediska“ může spíše podporovat věrohodnost jeho poznámek.
- 208 Začtvrté, ve stejném sledu myšlenek a jak správně zdůrazňuje Komise, ani údajná izolace pana P1 v kanceláři a jeho údajné vztahové obtíže s jeho kolegy, ani jeho údajné profesní aspirace, které se ostatně zdají zcela běžné pro zaměstnance v tomto věku, nemohou zpochybnit věrohodnost jeho poznámek. Kromě toho je třeba uvést, že žalobkyně odkazují k podložení těchto tvrzení na dokument omezené důkazní hodnoty, a sice dopis jejich právního poradce, pana A3, připravený pro účely jejich odpovědi na oznámení námitek.
- 209 Nakonec, zapáté, jestliže je sice třeba konstatovat, že z předcházejících úvah vyplývá, že žalobkyně nepředkládají konkrétní skutečnost, která by mohla zpochybnit poznámky pana P1, je třeba naopak poznamenat, že Komise uvádí několik skutečností, které podporují věrohodnost uvedených poznámek (body 115 až 119 odůvodnění napadeného rozhodnutí), aniž by se žalobkyním podařilo je vyvrátit. Komise tak tvrdí, že věrohodnost poznámek pana P1 a pečlivost a rozumnost jeho poznámek jsou potvrzeny skutečnostmi, že skutečnosti, které v nich zaznamenal, jsou potvrzené jinými zdroji.
- 210 *Primo* ze srovnání poznámek týkajících se schůzky konané dne 14. ledna 2004 učiněných panem P1 na jedné straně a panem P2 na druhé straně vyplývá, že se shodují v několika bodech (bod 167 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 211 *Secundo*, poznámky pana P1 týkající se Portugalska správně odkazují na skutečnost, že v okamžiku oběda konaného dne 28. července 2004 měla Chiquita v Portugalsku jednoho zaměstnance a na skutečnost, že Chiquita plánovala tuto strukturu změnit, což potvrzuje několik odpovědí společnosti Chiquita, jakož i organigram a dokument o strategických prioritách pro rok 2005 této společnosti; mimoto, poznámky pana P1 popisují portugalský trh jako „méně stabilní“ trh s „nejnižšími“ cenami ve srovnání s dvěma dalšími dotčenými trhy, tedy Řeckem a Itálií, na kterém banány Chiquita nemají postavení „první jakosti“, přičemž tyto skutečnosti jsou rovněž potvrzeny odpovědí a cenovou tabulkou předaných společností Chiquita a odpovědí společnosti Pacific na žádost o informace. Tato prolínání mezi poznámkami pana P1 a ostatními částmi spisu lze konstatovat, aniž by byl dotčen následný přezkum argumentace žalobkyně, která spočívá ve zpochybnění věrohodnosti prohlášení společnosti Chiquita.
- 212 *Tertio*, poznámky pana P1 k Řecku popisují správně hierarchickou strukturu společnosti Chiquita pro tento trh (viz bod 10 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a zmiňují diskuse týkající se spolupráce v oblasti přepravy mezi společnostmi Chiquita a Pacific, pokud jde o přístavy v Salernu (Itálie) a v Aigionu (Řecko). Pacific přitom připouští, že spolupráce v oblasti přepravy s místem určení těchto přístavů byla mezi společnostmi Pacific a Chiquita diskutována. Interní e-mail ze dne 23. února 2005 předaný společností Chiquita svědčí rovněž o diskusích v oblasti společného nakládání, ke kterým podle prohlášení společnosti Chiquita docházelo až do června 2006. Ohledně interního e-mailu ze dne 23. února 2005 je třeba uvést, že i přes jeho rozdílné výklady stran a bez ohledu na otázku, jaký druh dohody a jaký trh byl předmětem diskusí, které jsou v něm zaznamenány, z tohoto e-mailu jasně vyplývá, že se týkal (možné) spolupráce v oblasti společného nakládání mezi společnostmi Chiquita a Pacific, což ukazuje, že tato otázka byla diskutována mezi oběma soutěžiteli a činí z tohoto e-mailu skutečnost, která může potvrzovat věrohodnost poznámek pana P1.
- 213 Mimoto, pan P1 odkazuje na (možné) snížení dodávek banánů značky Consul v Řecku ze strany Chiquita a z tabulky společnosti Chiquita vyplývá, že Chiquita skutečně snížila své prodeje banánů této značky od týdne 18 v roce 2005.
- 214 *Quarto*, pokud jde o poznámky pana P1 týkající se strategických diskusí mezi společnostmi Pacific a Chiquita o italském trhu (které uvádějí zejména „[s]nížení Consul: 15 000/týden“, dohoda o zvýšení objemu ve společnosti Chiquita jakož i myšlenka „[d]át prostor Bonita“ a že „Bonita zvyšuje ceny“), cenové tabulky společnosti Chiquita ukazují, že skutečně začala zvyšovat objemy prodeje banánů své vyšší značky, Chiquita, od druhého pololetí roku 2004 a hodlala začít značně snižovat prodeje banánů své nižší značky Consul v Itálii během roku 2005.
- 215 Navíc, poznámky pana P1 ke strategii společnosti Chiquita ve vztahu k Itálii jsou potvrzeny interním sdělením společnosti Chiquita, sepsaným panem C2 pro pana C1 po ukončení režimu licencí, který skončil na konci roku 2005 (viz bod 35 odůvodnění a poznámka pod čarou č. 60 napadeného rozhodnutí), které obsahovalo analýzu italského trhu na začátku období po uvedeném režimu, ve které bylo uvedeno následující tvrzení:
- „Na začátku nového systému je třeba očekávat ‚uzavřený‘ trh mezi společnostmi Chiquita a Bonita. Je to jeden z důvodů, proč se Chiquita vzdala dovozu Consul. Bohužel, i když byly kroky společnosti Chiquita z horní části trhu konstantní, jednání společnosti Bonita z dolní části trhu prakticky neexistovalo“.
- 216 Je možné uznat, že tento dokument potvrzuje pravdivost skutečnosti obsažené v poznámkách pana P1, a sice úmysl společnosti Chiquita omezit prodej její značky Consul ve prospěch její značky Chiquita, aniž by bylo třeba rozhodnout o tom – rozporováno mezi stranami (body 118 a 119 odůvodnění napadeného rozhodnutí) – zda je toto sdělení důkazem o protisoutěžním jednání společností Chiquita a Pacific. Z bodů 118 až 120 odůvodnění napadeného rozhodnutí totiž vyplývá, že Komise odkázala na

dotčené memorandum pouze jako na skutečnost, která potvrzuje věrohodnost poznámek pana P1, a nikoliv jako na skutečnost, která potvrzuje uzavření dohody při obědě konaném dne 28. července 2004 nebo provádění takové dohody (viz v tomto ohledu rovněž body 257 až 260 dále).

- 217 Mimoto, na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, skutečnost, že tato poznámka byla napsána až po datu poznámek pana P1, nic neubírá na jejím důkazním charakteru. Z judikatury citované výše v bodě 178 výše totiž vyplývá, že Komise může zohlednit skutkové okolnosti zjištěné mimo dobu trvání protiprávního jednání, pokud tyto okolnosti tvoří část souboru indicií dovolávaných Komisí k prokázání uvedeného protiprávního jednání, a poznámka rovněž odkazuje na minulost, tedy období režimu licencí.
- 218 V replice žalobkyně nevyvracejí skutečnosti, které byly uvedeny a omezují se na tvrzení, že „to není proto, že některé pasáže v poznámkách [pana P1] odkazují na otázky, které byly skutečně předmětem diskusí, nebo proto, že určitá faktická prohlášení ohledně odvětví banánů lze ověřit z důvodu informací dostupných veřejnosti, že všechny tyto poznámky lze považovat za věrohodný důkaz“. Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že žalobkyně nevyvrátily skutečnosti předložené Komisí a uvedené v bodech 210 až 217 výše.
- 219 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že v době pracovního oběda konaného dne 28. července 2004 měli pan C1 a pan P1 několik legitimních důvodů, aby se kontaktovali, zejména ohledně budoucnosti ANIPO a možnosti ujednání o společném zajišťování dodávek a dodávání, což je potvrzeno prohlášeními pana C1. Chiquita, která měla nedostatek licencí a hledala další zdroje zásobování prostřednictvím několika ze svých soutěžitelů, tedy uzavřela taková ujednání s ostatními soutěžiteli a kontaktovala pana P2 ze společnosti PFCI, aby uzavřela takové ujednání se společností PFCI. Vzhledem k tomu, že PFCI nereagovala na tento návrh, který považovala za nevýhodný z obchodního hlediska, žalobkyně tvrdí, že nebylo překvapivé, že pan C1 znovu využil svou šanci tentokrát tak, že navrhl obdobné ujednání nově příchozímu bez zkušeností, panu P1.
- 220 Tuto argumentaci je třeba odmítnout, aniž by bylo třeba přezkoumat, zda pan C1 a pan P1 měli legitimní důvody k tomu, aby se potkali. Stačí totiž uvést, že jestliže sice takové legitimní důvody mohou poskytnout alternativní vysvětlení důvodu jejich setkání, nic nemění na koluzní povaze – za předpokladu, že je prokázána – jejich kontaktů jinak. Jak Komise uvedla v bodě 147 odůvodnění napadeného rozhodnutí, tvrzení, podle kterého mezi soutěžiteli existovaly údajně legitimní kontakty, nevylučuje v žádném případě, že docházelo rovněž ke koluzním kontaktům. Soudní dvůr již zdůraznil, že dohodu lze považovat za dohodu s omezujícím účelem i tehdy, když omezení hospodářské soutěže není jejím jediným účelem, ale rovněž sleduje jiné cíle, které jsou legitimní (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 6. dubna 2006, General Motors v. Komise, C-551/03 P, Sb. rozh. s. I-3173, bod 64, a citovaná judikatura). Jak správně tvrdí Komise ke zpochybnění zjištění uvedených v napadeném rozhodnutí se žalobkyně nemohou omezovat na prokázání, že kontakty sloužily rovněž legitimnímu cíli, ale musí prokázat, že takovému cíli sloužily výlučně.
- 221 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že poznámky pana P1 nemohou tvořit věrohodný přepis konverzace, ke které došlo při obědě konaném dne 28. července 2004, který ostatně trval pouze přibližně 40 až 45 minut a který se konal vedle hlučného bazénu hotelu, protože, jak potvrdil pan C1, pan P1 si nedělal žádné poznámky během tohoto oběda, které by bylo možné považovat za „souběžný“ důkaz o tomto obědě. Tyto poznámky byly pravděpodobně sepsány někdy po schůzce a představují tedy osobní úvahy o diskutovaných otázkách, které odrážejí myšlenky pana P1 o způsobu, jakým by fungovalo společné zajišťování dodávek a dodávání se společností Chiquita, jak to rovněž potvrdil pan C1.
- 222 Jak již bylo připomenuto v bodech 183 a 197 výše, při hodnocení důkazní hodnoty dokumentu je třeba přiznat velký význam okolnosti, že dokument byl vyhotoven v bezprostřední souvislosti se skutkovými okolnostmi nebo přímým svědkem těchto okolností. V projednávané věci není sporné, že se pan P1 účastnil oběda konaného dne 28. července 2004 a že je lze tedy kvalifikovat jako přímého účastníka tohoto oběda. Kromě toho z důvodu malého počtu účastníků tohoto oběda – a sice pana P1, pana C1

a pana C2 – jakož i z důvodu skutečnosti, že pan P1 byl jediným zástupcem ze strany společnosti Pacific, nebyl pan P1 pouze němým svědkem, ale rovněž aktivním účastníkem konverzace, což přiznává zvýšenou důkazní hodnotu jeho svědectví. Skutečnost, že se tak jednalo o přímou konverzaci mezi třemi osobami, činí nepravděpodobným předpoklad, zastávaný žalobkyněmi, že důkazní hodnota svědectví pana P1 může být oslabena skutečností, že během oběda byl hluk, což mohlo narušit pochopení konverzace panem P1.

223 V důsledku toho lze poznámky pana P1 kvalifikovat jako souběžné důkazy oběda konaného dne 28. července 2004, i když nebyly učiněny během tohoto oběda, ale krátce poté. Stačí totiž konstatovat, že, jak správně tvrdí Komise v bodě 166 odůvodnění napadeného rozhodnutí, není v rozporu s povahou souběžného dokumentu, když zaznamenává prohlášení, která byla učiněna krátce před skutkovými okolnostmi, a nic z poznámek pana P1 nenaznačuje, že i v případě, že by byly napsány po konání události, by neodpovídaly obsahu diskusí, ke kterým došlo během této události (v tomto smyslu viz rozsudek *Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise*, bod 178 výše, bod 39). Skutečnost, že poznámky jsou psané chronologicky a pravidelně z hlediska událostí a dnů, kromě toho podporuje tezi, podle které byly napsány v okamžiku nebo alespoň krátce po uskutečnění relevantních událostí. Mimoto je třeba připomenout, že bylo v bodě 210 výše uvedeno, že přinejmenším u jedné události, a sice schůzky konané dne 14. ledna 2004, spis obsahuje poznámky učiněné panem P1 na jedné straně a panem P2 na straně druhé, které se v několika bodech potvrzují (bod 167 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

224 Z výše uvedených úvah vyplývá, že argumenty žalobkyň směřující k obecnému zpochybnění věrohodnosti poznámek pana P1 je třeba odmítnout.

– K výkladu poznámek o pracovním obědě konaném dne 28. července 2004 navrženému žalobkyněmi

225 Žalobkyně tvrdí, že proto, aby se Komise pokusila prokázat uzavření protisoutěžní dohody mezi společnostmi Chiquita a PFCI, vychází ze svého vlastního výkladu několika pasáží nalezených v ručně psaných poznámkách pana P1 (bod 105 odůvodnění napadeného rozhodnutí), předložených jako „souběžné listinné důkazy“ o pracovním obědě, který se konal mezi panem C1 a panem C2 ze společnosti Chiquita a panem P1 ze společnosti PFCI dne 28. července 2004 v restauraci Shangri la Corsetti v Římě a který byl „výchozím bodem pro koluzní ujednání mezi společnostmi Chiquita a Pacific“, i když je nejen důkazní hodnota těchto poznámek velmi omezená, ale navíc je Komise vyložila zcela chybně vzhledem ke kontextu a okolnostem, za kterých byly panem P1 sepsány.

226 V napadeném rozhodnutí Komise vysvětluje, že oběd konaný dne 28. července 2004 v restauraci Shangri la Corsetti v Římě mezi panem C1 a panem C2 ze společnosti Chiquita a panem P1 ze společnosti Pacific sloužil jako výchozí bod pro koluzní dohodu mezi společnostmi Chiquita a Pacific a že v návaznosti na tuto schůzku si pan C1 a pan P1 začali pravidelně telefonovat. Podle Komise souběžné listinné důkazy spojené s touto schůzkou – a sice poznámky pana P1 (bod 105 odůvodnění napadeného rozhodnutí) – ukazují, jak Chiquita a Pacific využily této schůzky pro zavedení systém koordinace cen, který se následně vyvíjel (body 102 až 104 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

227 Komise tvrdí, že z těchto poznámek vyplývá, že Chiquita a Pacific – označené jménem „Bonita“ – diskutovaly své činnosti v Portugalsku, v Řecku a v Itálii a zavedly „akční plán“ ve třech fázích pro svou trvající spolupráci. V souladu s tímto plánem se nejprve obě strany kontaktovaly následující týden, aby si dohodly ceny v Portugalsku, aby věděly, zda bylo třeba „zůstat“ na stejné úrovni, „zvýšit“ nebo „snížit“. Tento bod je konsistentní s prohlášením společnosti Chiquita, podle kterého si po schůzce konané dne 28. července 2004 pan C1 a pan P1 čas od času vyměňovali konkrétnější cenové tendence pro následující týden, když používali výrazy, které umožňovaly oběma stranám pochopit, zda se ceny musí zvýšit, snížit nebo zůstat na stejné úrovni. Zadruhé akční plán ukazoval, že obě strany přikládaly určitou prioritu své strategii pro Itálii (použitím výrazu „podívat se nejprve na Itálii“), a, nakonec, zatřetí důraz byl kladen jejich společnou strategii pro Řecko (použitím výrazu „poté Řecko“) (bod 106 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 228 Žalobkyně tvrdí naopak, že tyto poznámky pana P1 týkající se oběda konaného dne 28. července 2004 představují jeho vlastní úvahy o předmětu konverzace tohoto oběda, potvrzeného panem C1, a sice „možnosti společnosti Chiquita odebírat banány od společnosti Noboa z Ekvádoru“. Poznámky tedy musí být vykládány jako osobní myšlenky pana P1 o způsobu, jak by ujednání o společném zajištění dodávek fungovalo ve skutečnosti.
- 229 Je třeba připomenout, že z úvah obsažených v bodech 194 až 224 výše vyplývá, že argumenty předložené žalobkyněmi za účelem obecného zpochybnění věrohodnosti poznámek pana P1 nelze přijmout a že uvedeným poznámkám musí být naopak přiznána zvýšená důkazní hodnota díky tomu, že byly sepsány přímým svědkem skutečností a že je jejich věrohodnost potvrzena jinými důkazy. Za těchto okolností nelze přijmout předpoklad žalobkyň, podle kterého musí být tyto poznámky vykládány tak, že odrážejí osobní myšlenky pana P1 a nikoliv konverzaci, ke které skutečně došlo při obědě konaném dne 28. července 2004.
- 230 Zprv je třeba uvést, že tvrzení pana C1, citované žalobkyněmi, podle kterého byla předmětem obědové konverzace „možnost společnosti Chiquita odebírat banány od společnosti Noboa z Ekvádoru, nevyvrací výklad Komise, jelikož Komise nepopírá, že možnosti společného zajištění dodávek byly rovněž při daném obědě diskutovány (bod 151 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Nicméně z citace předložené žalobkyněmi nevyplývá, že tento bod byl jediným tématem diskutovaným při schůzce a již bylo uvedeno v bodě 220 výše, že ke zpochybnění zjištění napadeného rozhodnutí se žalobkyně nemohou omezovat na prokázání, že kontakty sloužily rovněž legitimnímu cíli, ale musí prokázat, že takovému cíli sloužily výlučně.
- 231 Tento výklad stejně jako výklad spočívající v tvrzení, že poznámky odrážejí pouze osobní myšlenky pana P1, je přitom třeba odmítnout vzhledem k jasnosti poznámek ohledně úmyslu společností Pacific a Chiquita koordinovat své ceny.
- 232 Komise tak správně uvádí, že výklad, podle kterého poznámky týkající se oběda konaného dne 28. července 2004 představují osobní úvahy pana P1 o možnosti společnosti Chiquita odebírat banány od společnosti Noboa z Ekvádoru, se neshoduje se skutečností, že z těchto poznámek jasně vyplývá, že Chiquita a Pacific diskutovaly své činnosti v Portugalsku, v Řecku a v Itálii, že si stanovily „týdenní spolupráci k zachování cen“ a zavedly „akční plán“ ve třech fázích, podle kterého „[Pan P1]“ a „[Pan C1]“ „budou hovořit o Portugalsku [následující] týden“, aby přijali „cenové rozhodnutí“, aby věděli, zda bylo třeba zůstat na stejné úrovni, „zvýšit“ nebo „snížit“. Tato prezentace je v souladu s prohlášením společnosti Chiquita ze dne 22. května 2008, podle kterého si po schůzce konané dne 28. července 2004 pan C1 a pan P1 vyměňovali čas od času konkrétnější cenové tendence pro následující týden, když používali výrazy, které umožňovaly oběma stranám pochopit, zda je třeba ceny zvýšit, snížit nebo zachovat na stejné úrovni (bod 100 odůvodnění napadeného rozhodnutí), což lze konstatovat s výhradou následného přezkumu argumentace žalobkyň ve vztahu k prohlášením společnosti Chiquita (viz body 336 a násl. dále).
- 233 Zadruhé výklad žalobkyň, podle kterého z poznámek vyplývá, že pan C1 poskytl panu P1 stručný celkový pohled na trh v Portugalsku, aby tohoto nově příchozího informoval o obchodní struktuře, jejíž by byla PFCI součástí, pokud by dodávala banány společnosti Chiquita, nelze přijmout, neboť nezohledňuje, že po zmínce, podle které je portugalský trh „nejméně stabilním trhem ze 3 trhů T2“, následuje výraz „týdenní spolupráce k zachování ceny“, který, jak uvádí Komise, nemůže být vysvětlen úmyslem informovat nově příchozího o prodejní struktuře společnosti Chiquita v Portugalsku.
- 234 Žalobkyně nicméně tvrdí, že výklad, podle kterého výraz „týdenní spolupráce k zachování ceny“ svědčí o skutečnosti, že se Chiquita a Pacific dohodly na spolupráci na ceně, je vyvrácen vysvětlením společnosti Chiquita a cenou, kterou PFCI zamýšlela dosáhnout v Portugalsku. Věrohodnějším výkladem tedy je, že pan C1 vysvětlil panu P1, že pracovat s jedním zaměstnancem znamenalo, že Chiquita bude spolupracovat s tímto zaměstnancem na týdenním základě, aby rozhodla o ceně, kterou

bude třeba stanovit pro portugalský trh. Alternativně, pan P1 si mohl rovněž myslet, že uzavření ujednání o společném dodávání se společností Chiquita vytvářelo pro společnost PFCI možnost zachovat její ceny, pokud by přešla na týdenní přepravu v Portugalsku.

235 Tento výklad nelze především přijmout, protože s přihlédnutím k akčnímu plánu zhmotněnému ve výrazu „hovořit o Portugalsku následující týden: rozhodnutí o ceně: status quo, zvýšit, snížit. [Pan P1]/[Pan C1]“ se zdá, že věta „týdenní spolupráce k zachování ceny“ týkající se Portugalska odkazuje na dvoustrannou spolupráci mezi panem C1 a panem P1.

236 Dále, prohlášení společnosti Chiquita a pana C1, na která odkazují žalobkyně, které tvrdí, že předmětem diskuse při obědě bylo společné zajištění dodávek a dodávání, nejsou v rozporu se závěry vyvozenými Komisí z poznámek pana P1 (viz v tomto ohledu již bod 230 výše).

237 Nakonec, žalobkyně tvrdí, že výraz „týdenní spolupráce k zachování ceny“ nelze vykládat tak, že odkazuje na spolupráci mezi soutěžiteli. V opačném případě by se s přihlédnutím k „akčnímu plánu“ pro Portugalsko zhmotněnému v použití výrazu „hovořit o Portugalsku následující týden: rozhodnutí o ceně: status quo, zvýšit, snížit“ pan P1 a pan C1 museli každý týden setkávat za účelem „zachování ceny“ již od týdne 32, což Komise neprokázala. Navíc, důkazy založené do spisu, a sice poznámky pana P1 ze dne 2. srpna 2004 a týdenní zpráva o cenách pro týden 32 z roku 2004, výslovně prokazují, že PFCI očekávala, že bude muset snížit své ceny v Portugalsku během týdne 32. Mimoto, Komise úmyslně přehlédla, že slovo „zvýšit“ je v poznámkách pana P1 přeškrtnuto.

238 Tuto argumentaci je nutno odmítnout.

239 Jednak zmínka „týdenní spolupráce k zachování ceny“ nemůže být vykládána tak, že uvádí, že cena musela zůstat absolutně na stejné úrovni následující týden, ale odkazuje na spolupráci za účelem zachovat obecně určitou cenovou stabilitu prostřednictvím týdenních diskusí, během kterých muselo být rozhodnuto, zda musí cena zůstat na stejné úrovni, musí být zvýšena nebo snížena pro relevantní týden (prostřednictvím výrazu „akční plán: hovořit o Portugalsku následující týden: rozhodnutí o ceně: status quo, zvýšit, snížit“). Tudíž skutečnost, že Pacific očekávala snížení své ceny pro Portugalsko týden po obědě konaném dne 28. července 2004, nemůže prokazovat, že se strany nedohodly na spolupráci v oblasti cen při tomto obědě. Stejným způsobem skutečnost, že slovo „zvýšit“ bylo v poznámkách pana P1 přeškrtnuto, nemůže zpochybnit výklad Komise a je třeba současně poznamenat, že skutečnost, že pan P1 přeškrtnul toto slovo ve svých poznámkách ohledně „akčního plánu“ týkajícího se Portugalska pro následující týden, odpovídá skutečnosti, předkládané žalobkyněmi, že Pacific skutečně očekávala snížení své ceny pro Portugalsko během dotčeného týdne.

240 Kromě toho bez ohledu na to, zda Komise byla povinna prokázat provádění spolupráce, o kterou se jednalo v poznámkách týkajících se oběda konaného dne 28. července 2004, a na přezkum důkazů o následných kontaktech stran, stačí konstatovat, že skutečnost, že Komise nepředložila důkaz, který by specificky prokazoval, že se pan P1 a pan C1 od týdne po obědě konaném dne 28. července 2004 kontaktovali, nemůže představovat důkaz o tom, že se oba muži vzájemně dohodli při tomto obědě.

241 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že poznámky týkající se Řecka uvádějí, že pan C1 poskytl panu P1 krátký přehled o činnostech společnosti Chiquita v Řecku, aby jej přesvědčil o výhodách uzavření ujednání o společném zajištění dodávek. Výraz „pomoc při prosazení kombinace Chiquita/Bonita“ lze tak chápat tak, že znamená, že pan C1 navylk pana P1 na myšlenku dodávat ovoce a licence soutěžiteli v rámci ujednání o společném zajištění dodávek. Vzhledem k tomu, že Chiquita neměla licence, rozhodla se snížit prodeje banánů své značky Consul ve prospěch banánů své značky Chiquita, za které mohla obdržet vyšší cenu, což vysvětluje následující výraz: „omezit rovněž Consul. Myšlenka Chiquita: vše Chiquita, pouze značka první jakosti“. V tomto kontextu výraz „pomoc při prosazení kombinace Chiquita/Bonita“ odkazuje na omezení hospodářské soutěže pro značku Bonita společnosti Pacific

v návaznosti na jednostranné rozhodnutí společnosti Chiquita zvýšit objem své vyšší značky Chiquita a omezit objem své nižší značky Consul. Alternativně by tento výraz mohl být chápán tak, že odpovídá pokynům pana C1 týkajícím se podmínek jakosti banánů dodávaných společností PFCI.

- 242 Následující výrazy „ceny Chiquita v Řecku = v Itálii“ a „věří, že by to mělo být = pro Bonita v Itálii a v Řecku“ postrádají smysl, neboť ani ceny společnosti Chiquita, ani ceny společnosti PFCI nebyly stejné v Itálii a v Řecku. Dotčené pasáže tedy musí být analyzovány s přihlédnutím k diskusím o společném zajištění dodávek tak, že znamenají, že pan C1 se snažil přesvědčit pana P1, aby uzavřel ujednání o společném zajištění dodávek, když mu vysvětlil, že pokud by PFCI dovážela banány Chiquita pod svými licencemi, které by byly následně prodány za vysokou cenu, Chiquita by vrátila část této ceny Pacific, aby jí nahradila ušlý zisk způsobený snížením objemu dovážených banánů její značky Bonita. Tyto výrazy tedy nepředstavují důkaz o tom, že oba soutěžitelé diskutovali své cenové strategie a ještě méně skutečnou tržní cenu.
- 243 V důsledku toho z ničeho v poznámkách nevyplývá, že by byla mezi společnostmi Chiquita a Pacific uzavřela protisoutěžní dohoda, pokud jde o cenové strategie v Řecku, a Komise rovněž neprokázala, že by taková dohoda byla prováděna. V tomto ohledu skutečnosti jednoznačně prokazují, že se rozdíly v cenách PFCI v Řecku a v Itálii nijak nesnížily, k čemuž by došlo, pokud by údajná dohoda byla uzavřena a prováděna.
- 244 Komise tvrdí, že z poznámek pana P1 vyplývá, pokud jde o ceny v Řecku, že Chiquita uvedla svůj cíl dostat svou cenu v Řecku na úroveň své ceny v Itálii, kde byla cena vyšší (jak vyplývá z použití výrazu „cena Chiquita v Řecku = v Itálii“) a vysvětlila, že stejný přístup se měl použít pro banány značky Bonita společnosti Pacific v Řecku a v Itálii (jak vyplývá z použití výrazu „[Chiquita] věří, že by to mělo být = Bonita v Itálii a v Řecku“). Mimoto, podle Komise představuje otázka způsobu vzájemného propojení cen společností Chiquita a Pacific v Řecku a v Itálii vysoce citlivou otázku týkající se cenové strategie obou soutěžitelů (body 109 a 110 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 245 Kromě toho Komise upřesňuje, že napadené rozhodnutí neuvádí, že omezení prodeje značky Consul nebo „prosazení kombinace Chiquita/Pacific“ bylo součástí dohody o určování cen. Není tedy třeba přezkoumat argumentaci žalobkyně, která spočívá v prokázání, že rozhodnutí omezit prodej její značky Consul ve prospěch její značky Chiquita vyplývalo z jednostranného rozhodnutí společnosti Chiquita.
- 246 Bez ohledu na to, zda poznámky týkající se Řecka svědčí o dohodě nebo jednání ve vzájemné shodě a zda Komise musela absolutně rozlišit mezi oběma těmito protiprávními formami jednání (viz v tomto ohledu body 437 a násl. dále), je třeba konstatovat, že v těchto poznámkách nejsou zmínky, které by podporovaly výklad žalobkyně, podle kterého odráží diskuse ohledně rozdělení vyšší ceny získané za banány značky Chiquita dovážené díky licencím Pacific. Z těchto poznámek naopak vyplývá, že pan C1 a pan P1 diskutovali záměry a strategie určování cen a že pan C1 sdělil panu P1 své stanovisko, podle kterého by se Pacific měla snažit přivést úroveň své ceny v Řecku na úroveň v Itálii (jak vyplývá z použití výrazu „věří, že by to mělo být = Bonita v Itálii a v Řecku“). To, zda skutečné ceny odpovídaly poté přesně těmto záměrům, je v tomto ohledu irelevantní a nesladění cen na to, co bylo stanoveno, nemůže v žádném případě vyvrátit závěr, podle kterého poznámky svědčí o diskusi o cenových záměrech týkajících se Řecka mezi společnostmi Chiquita a Pacific.
- 247 Začtvrté, žalobkyně tvrdí nejprve, že výraz „vytlačit Dole a Del Monte mimo“ v poznámkách týkajících se Itálie nemůže odrážet diskusi mezi panem P1 a panem C1, jelikož vzhledem k tomu, že Dole a Del Monte měly společně tržní podíl přibližně 40 % v Itálii, není zcela zjevně vůbec věrohodné, že by Chiquita a PFCI, jejichž tržní podíl na italském trhu byl přibližně pouze 10 %, mohly diskutovat a tím méně se dohodnout na takové strategii, což bylo kromě toho potvrzeno panem C1, který na jednání konaném dne 18. června 2010 prohlásil ohledně poznámek pana P1 vyjadřujících myšlenku „vytlačit Dole a Del Monte mimo“, že „se jedná o člověka, který neví, o čem mluví“ a že „to je zcela nerozumné“.

- 248 Žalobkyně dále pokračují, když tvrdí, že výrazy použité v následujících pasážích týkajících se snížení objemu banánů značky Consul a zvýšení objemu značky Chiquita je znovu třeba chápat jako vysvětlení poskytnutá panem C1, týkající se jednostranného plánu společnosti Chiquita soustředit se z důvodu nedostatku licencí na výnosnější prodej banánů značky Chiquita, vysvětlení, ze kterých pan P1 vyvodil, že by tato strategie společnosti Chiquita dávala prostor značce Bonita. Stejně tak výrazy „regulovat nabídku (Ekvádor)“ a „Bonita stlačuje ceny“ odrážejí myšlenku pana P1, podle které by odběr banánů z Ekvádoru rovněž pro společnost Chiquita umožnil společnosti Pacific snížit ceny v této zemi. Snížení objemu banánů značky Consul však bylo realizováno společností Chiquita v Itálii až téměř rok po obědě konaném dne 28. července 2004, takže toto snížení nemůže být v žádném případě spojeno s otázkou diskutovanou při tomto obědě, ani představovat důsledek protisoutěžního jednání a, v každém případě, z osobních dedukcí provedených panem P1 na základě vysvětlení pana C1 nevyplývá, ani neprokazují v žádném případě, že by byla uzavřena jakákoliv protisoutěžní dohoda směřující k rozdělení trhů nebo ke koordinaci cen.
- 249 Nakonec, žalobkyně tvrdí, že informace obsažené ve výrazech „místní dohoda (Itálie/Portugalsko/Řecko)“ a „příliš velké (sídlo). Nemožné“ je třeba chápat v rámci společného zajištění dodávek a tak, že znamenají, že se pan P1 domníval, že bylo příliš složité dokončit dohodu o společném zásobování, pokud by byla zapojena sídla společností Chiquita a PFCI, jak prokazovala skutečnost, že předešlé diskuse mezi sídlem Chiquita a LVP nevedly k výsledku, takže bylo vhodnější uzavřít dohodu na místní úrovni.
- 250 Je třeba především uvést, že z bodu 112 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise netvrdí, že se strany dohodly „vytlačit Dole a Del Monte z [italského] trhu“, ani že by takový záměr byl založen na „dohodě uzavřené za účelem napadení postavení obou silných soutěžitelů na trhu omezením objemu banánů značky ‚Consul‘, poté jejím nahrazením banány značky ‚Bonita‘ a zvýšením cen“. Tudíž není třeba přezkoumat, zda poznámky tento bod prokazují, ani rozhodnout o přijatelnosti možných vysvětlení dotčených pasáží předložených Komisí v jejich písemnostech a kvalifikovaných žalobkyněmi jako „založené na pouhých spekulacích“.
- 251 Pokud lze argumentaci žalobkyň chápat v tom smyslu, že se vztahuje znovu k vůli vyvrátit věrohodnost poznámek pana P1, když se dovolávají tvrzení pana C1 vyjádřeného při slyšení konaného dne 18. června 2010, podle kterého je myšlenka „vytlačit Dole a Del Monte mimo“ „zcela nerozumná“ a prokazuje že její autor „je pouze člověkem, který neví, o čem mluví“, stačí uvést jednak, že argumentace založená na údajném nedostatku věrohodnosti poznámek pana P1 již byla odmítnuta v bodech 194 a násl. výše, a jednak, s výhradou pozdějšího přezkumu argumentace žalobkyň týkající se prohlášení pana C1 jako celku (viz body 336 a násl. dále), že samotné prohlášení pana C1, podle kterého je myšlenka „vytlačit Dole a Del Monte z trhu“ nerozumná, a které je ve svém kontextu a jako celek ostatně nejednoznačné, nemůže prokazovat, že se strany o této otázce nebavily, ani že, soubor těchto poznámek neodráží diskusi při obědě konaném dne 28. července 2004.
- 252 Dále se rozdílly stran ve výkladu výrazů „snížení Consul 15 000/týden [...] Dohoda o zvýšení objemu Chiquita [...] Dát prostor Bonita [...] Reguluje nabídku (Ekvádor)“ týkají toho, zda je třeba dospět k závěru, že tyto výrazy odrážejí vlastní úvahy pana P1 na základě vysvětlení pana C1 o jednostranné strategii společnosti Chiquita týkající se zvýšení objemu banánů její značky Chiquita, nebo o společné strategii soutěžitelů určené k podpoře zvýšení cen, jakož i k regulaci zásobování z Ekvádoru změnami v jejich dovozních strategiích jejich značek. V tomto ohledu je třeba konstatovat, aniž by bylo nutné rozhodnout o argumentaci stran týkající se toho, zda regulace trhu CMO ponechávala flexibilitu ohledně dovážení objemu, že výklad žalobkyň, ve kterém tvrdí, že poznámky odrážejí jednostranná vysvětlení a jednostranné úvahy, nemůže být přijat, neboť je v rozporu s výrazem „místní dohoda“, který následuje hned po dotčených výňatcích, jakož i výňatky ze souboru poznámek, které ukazují, že odrážejí dvoustranná rozhodnutí (viz body 231, 232 a 235 výše).

- 253 Připomenutí skutečnosti žalobkyněmi, že Chiquita začala provádět strategii, která spočívala ve snížení objemu její značky Consul a ve zvýšení objemu její značky Chiquita, až rok po obědě konaném dne 28. července 2004, jakož i odkaz na prohlášení pana C1, která tvrdila, že tato strategie byla založena pouze na interních obchodních úvahách, se týkají méně toho, co bylo diskutováno při obědě konaném dne 28. července 2004, než případných kroků následujících po tomto obědě, a týkají se tak, jak správně zdůrazňuje Komise, účinků dohody.
- 254 Nakonec, s přihlédnutím k souboru poznámek, jakož i výše uvedeným úvahám, je třeba konstatovat, že tvrzení žalobkyň, podle kterého výrazy „místní dohoda (Itálie/Portugalsko/Řecko)“ a „příliš velké (sídlo). Nemožné“ musí být vykládány rovněž v rámci společného zásobování a tak, že znamenaly, že se pan P1 domníval, že bylo příliš složité dokončit dohodu o společném zásobování, pokud by byla zapojena sídla Chiquita a PFCI, jak prokazovala skutečnost, že předešlé diskuse mezi sídlem Chiquita a LVP nevedly k výsledku, takže bylo vhodnější uzavřít dohodu na místní úrovni, musí být odmítnuto.
- 255 Zapáté a stejným způsobem nelze přijmout ani argumentaci, podle které není žádná z vět obsažených v poznámkách pod nadpisem „Akční plán“ dostatečně jasná pro přijetí závěru, že mezi společnostmi Chiquita a PFCI byla skutečně uzavřena dohoda a že vypracovaly akční plán ve třech fázích pro jejich další spolupráci. Skutečnosti tvořící „akční plán“ na konci poznámek pana P1 týkajících se oběda konaného dne 28. července 2004 spočívají naopak ve shrnutí konverzace, ke které došlo během uvedeného oběda, a ve shrnutí strategie dohodnuté mezi stranami při této příležitosti.
- 256 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že alternativní vysvětlení žalobkyň nemohou vyvrátit závěry vyvozené Komisí z poznámek pana P1 týkajících se oběda konaného dne 28. července 2004.
- K existenci důkazů v neprospěch, které mohou potvrzovat existenci protisoutěžní dohody
- 257 Žalobkyně tvrdí, že Komise nepřinesla žádný důkaz, který by prokazoval, že Chiquita a Pacific během pracovního oběda uzavřely protisoutěžní dohodu. Soubor skutečností uvedených Komisí k prokázání, že „poznámky [pana P1] jsou dobře ukotveny ve skutečnosti“ je slučitelný s alternativním výkladem předloženým žalobkyněmi. Jediným dalším dokumentem, který podle Komise potvrzuje „poznámky [pana P1] týkající se strategie“, je interní memorandum společnosti Chiquita sepsané panem C2 po ukončení režimu licencí, které obsahuje analýzu trhu s banány po ukončení uvedeného režimu.
- 258 Podle žalobkyň výklad Komise obsažený v bodech 118 a 119 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého výraz „vliv na trh vykonávaný ‚ze spodu‘ Bonita vůbec neexistoval“, potvrzuje, že Chiquita předpokládala, že trh bude ovládat Bonita a že byla zklamána výsledky, je třeba odmítnout, jelikož memorandum se nevztahuje na přezkoumávané období. Nelze dospět k závěru, že Chiquita předpokládala, že se PFCI bude chovat na trhu určitým způsobem z důvodu dohody uzavřené při obědě konaném dne 28. července 2004, a přijatelnějším vysvětlením je, že PFCI jednala jednoduše odlišně od toho, co Chiquita jednostranně stanovila. Mimoto samotná skutečnost, že memorandum uvádí, že vliv PFCI „vůbec neexistoval“, je rozhodně v rozporu s prohlášeními Komise týkajícími se provádění dohody mezi společnostmi Chiquita a PFCI směřující ke koordinaci jejich jednání na trhu.
- 259 Argumentaci žalobkyň je třeba odmítnout.
- 260 Jednak již bylo uvedeno výše, že Komise odkázala na dotčené memorandum pouze jako na skutečnost, která potvrzuje věrohodnost poznámek pana P1 a nikoliv jako na skutečnost, která potvrzuje uzavření dohody během oběda konaného dne 28. července 2004 nebo na provádění takové dohody (viz bod 216 výše).
- 261 Bez ohledu na to, že Komise uvedla, že ze souboru důkazů, ze kterých vycházela v projednávané věci, vyplývalo, že strany navázaly na koordinaci ze dne 28. července 2004 během svých následných kontaktů až do 8. dubna 2005 (body 187 až 195 odůvodnění napadeného rozhodnutí), je třeba připomenout s ohledem pouze na poznámky z oběda konaného dne 28. července 2004, že při

existenci listinného důkazu osvědčujícího protisoutěžní dohodu není Komise povinna předložit důkazy, které by uvedenou dohodu nebo její provádění potvrzovaly a že je naopak věcí žalobkyně, aby prokázaly, že důkazy předložené Komisí nejsou dostatečné.

- 262 V tomto ohledu totiž z judikatury citované v bodě 181 výše vyplývá, že v případě, že Komise vychází z listinných důkazů v rámci prokazování protiprávního jednání v rozporu s právem hospodářské soutěže, musejí dotyčné podniky předložit nejen pouhou přesvědčivou alternativu k tezi Komise, nýbrž tvrdit nedostatečnost důkazů použitých v napadeném rozhodnutí k prokázání existence protiprávního jednání.
- 263 Tudíž argument žalobkyně, podle kterého samotná skutečnost, že memorandum uvádí, že vliv PFCI „vůbec neexistoval“, je rozhodně v rozporu s prohlášeními Komise týkajícími se provádění dohody mezi společnostmi Chiquita a PFCI směřující ke koordinaci jejich jednání na trhu, nemůže zpochybnit věrohodnost poznámek o obědě konaném dne 28. července 2004.
- 264 Z výše uvedeného vyplývá, že argumentaci žalobkyně týkající se neexistence důkazů, které by mohly potvrzovat existenci protisoutěžní dohody, je třeba odmítnout a tedy i argumentaci týkající se poznámek pana P1 a oběda konaného dne 28. července 2004 v plném rozsahu.

K následným kontaktům mezi společnostmi Chiquita a PFCI po 28. červenci 2004

- 265 Žalobkyně zpochybňují tvrzení Komise, podle kterého byly kontakty spojené s cenami častější, než uvedla Chiquita a začaly téměř okamžitě po schůzce konané dne 28. července 2004 (bod 121 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Ani seznamy telefonních hovorů předložené společností PFCI, ani dvě poznámky pana P1 dovolávané Komisí nemohou prokazovat, že tomu tak bylo.

– K telefonním výpisům pana P1

- 266 Je třeba připomenout, že v napadeném rozhodnutí Komise uvedla, že po schůzce konané dne 28. července 2004 si pan C1 a pan P1 začali pravidelně telefonovat přibližně celkem 15 a 20 krát mezi zářím 2004 a červnem 2006 a odkázala v tomto ohledu na výpisy hovorů pana P1 z jeho mobilního telefonu a na prohlášení pana C1 a společnosti Chiquita při kontrolách v listopadu 2007 a dne 15. února a dne 22. května 2008 (bod 101 odůvodnění, poznámka pod čarou č. 160 napadeného rozhodnutí).
- 267 Komise uvedla, že z výpisů hovorů pana P1 z jeho mobilního telefonu během období od února do července 2004, od října do prosince 2004 a od ledna do listopadu 2005 vyplývá, že volal čtrnáctkrát panu C1 a začal dva hovory se společností Chiquita Italia. Komise mimoto uvedla, že Pacific tvrdila, že nemá k dispozici výpisy hovorů z pevné linky a že u mobilního telefonu mohla předložit výpisy pouze za rok 2005, takže výpisy, které se týkají v každém případě pouze odchozích volání pana P1 panu C1 nebo společnosti Chiquita, nejsou úplné a neposkytují úplný obrázek (bod 101 odůvodnění a poznámka pod čarou č. 159 napadeného rozhodnutí).
- 268 Žalobkyně tvrdí, že i když Komise měla k dispozici výpisy z mobilního telefonu pana P1 za období od února do července 2004, od října do prosince 2004 a od ledna do listopadu 2005, mohla identifikovat pouze čtrnáct hovorů pana P1 panu C1, ke kterým došlo po 20. lednu 2005 (poznámka pod čarou č. 159 napadeného rozhodnutí), a že pouze ke dvěma hovorům o délce 20 sekund a jedné minuty a pět sekund došlo mezi 20. lednem a 8. dubnem 2005. V důsledku toho Komise nemůže použít tyto seznamy hovorů na podporu svého závěru, podle kterého pan P1 a pan C1 prováděli mezi 28. červencem 2004 a 8. dubnem 2005 protisoutěžní dohodu.

- 269 Nejprve je třeba uvést, že, jak správně tvrdí Komise, z důvodu neúplné povahy telefonních výpisů (viz bod 267 výše) nelze neexistenci dalších výpisů prokazujících kontakty mezi stranami vykládat tak, že prokazuje, že k takovým kontaktům nedošlo. Argument žalobkyň, podle kterého Komise používá neúplnou povahu výpisů k odůvodnění hypotézy, že k takovým hovorům došlo, a provádí tak převrácení důkazního břemene, musí být v tomto ohledu odmítnut, jelikož Komise se neopírá o uvedenou neúplnou povahu k odůvodnění jejího závěru o konsistentním systému komunikace mezi stranami, ale vychází ze souboru důkazů (viz body 187 až 189 výše), mezi které patří i výpisy, které svědčí o existenci dvou telefonních kontaktů mezi panem P1 a panem C1 v lednu a v dubnu 2005.
- 270 Dále krátkost obou těchto hovorů nemůže prokazovat neexistenci protisoutěžního obsahu konverzací, protože v rámci zavedeného systému komunikace je možné sdělit informaci o budoucím cenovém záměru velmi rychle.
- 271 Nakonec argumentace žalobkyň, podle které žádný z důkazů předložených Komisí nepodporuje hypotézu, že strany od 28. července 2004 pravidelně komunikovaly, musí být posouzena po přezkumu následných argumentů žalobkyň, zejména argumentu směřujícího k tvrzení, že prohlášení pana C1 výslovně rozporují, že by pravidelně komunikoval s panem P1, v kontextu toho, zda Komise právem kvalifikovala protiprávní jednání dotčené v projednávané věci jako „jediné a trvající“ (viz body 475 a násl. dále).
- 272 Z výše uvedeného vyplývá, s výhradou přezkumu pozdější argumentace žalobkyň, že argumenty založené pouze na telefonních výpisech pana P1 je třeba odmítnout.

– K poznámkám pana P1 ze srpna 2004

- 273 Je třeba uvést, že v napadeném rozhodnutí Komise uvedla, že z poznámek pana P1 vyplývalo, že ve dvou odlišných případech v srpnu 2004, tedy přibližně jeden a dva týdny po schůzce konané dne 28. července 2004, komunikoval s panem C1 a panem C2 ze společnosti Chiquita, aby diskutovali budoucí ceny v Řecku a v Itálii a vývoj trhu v Portugalsku. Podle Komise tyto poznámky představují důkazy o prvních navazujících kontaktech mezi společnostmi Chiquita a Pacific po schůzce konané dne 28. července 2004 a potvrzují, že tato schůzka nebyla osamocenou událostí, ale že v souladu s koluzním systémem zavedeným při této příležitosti strany podnikaly navazující kroky k jeho provedení (body 122 a 124 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 274 Komise uvádí jednak, že z první z obou poznámek (bod 123 odůvodnění napadeného rozhodnutí) vyplývá, že ke komunikaci došlo v pátek dne 6. srpna 2004 (týden 32) mezi panem P1 a panem C1, během které byly vyměněny informace o cenách, a že i když z důvodu uplynulého času není možné vyložit všechny podrobnosti, tato poznámka prokazuje, že poté, co Pacific a Chiquita diskutovaly svůj kalendář příplutí lodí, diskutovaly a vyměnily si informace o cenách, jak potvrzuje skutečnost, že ceny uvedené panem P1 (jak vyplývá z použití výrazu „Bonita: € 10,75 [...] Chiquita € 10,75 [nyní] ne níže [...] Řecko € 15,50- € 16,25- stejná[é] úroveň[ně]“) odpovídají úzce cenám T2, které Chiquita a Pacific získaly ve skutečnosti od svých hlavních zákazníků v době této komunikace (bod 124 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 275 Komise kromě toho uvádí, že druhá poznámka pana P1 svědčí o další komunikaci mezi společnostmi Pacific a Chiquita krátce po 11. srpnu 2004, během které pan P1 a pan C2 diskutovali přinejmenším [stabilní] tržní podmínky na portugalském trhu, neboť poznámka uvádí „Chiquita [pan C2] [sic] [...] Portugalsko stabilní“ a že stabilita portugalského odvětví je potvrzena skutečnými cenami, které Chiquita získala za zelené banány v Portugalsku během období od 6. do 20. srpna 2004 (bod 125 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 276 Žalobkyně tvrdí, že Komise přehlíží skutečný obsah poznámek pana P1 ze dne 6. srpna 2004 (bod 274 výše) a vykládá je tak, aby odpovídaly jejím tvrzením. Komise tak vyvozuje ze třech jednoduchých pasáží v těchto poznámkách, že strany diskutovaly informace o cenách, neboť ceny, které jsou v nich zmíněny, se zdá odpovídat cenám T2 skutečně získaným společnostmi Chiquita a PFCI v Řecku a v Itálii, ale nebere v úvahu ostatní ceny a informace obsažené v těchto poznámkách.
- 277 Na podporu své argumentace žalobkyně zpochybňuje jednak tvrzení Komise, podle kterého ceny uvedené v poznámkách odpovídají cenám skutečně získaným společnostmi Chiquita a Pacific během dotčeného období, a tvrdí kromě toho, že ostatní informace obsažené v poznámkách nejsou správné, neodpovídají skutečným událostem, byly všeobecně známé a neodpovídají „akčnímu plánu“ údajně zavedenému dne 28. července 2004 mezi panem C1 a panem P1.
- 278 Zprv je třeba uvést, že s přihlédnutím k ceníkům předloženým stranami nelze argumentaci žalobkyně spočívající v tvrzení, že ceny uvedené v poznámkách neodpovídají cenám skutečně fakturovaným společnostmi Chiquita a Pacific, přijmout. Poznámky tak uvádějí výraz „Bonita: € 10,75 [...] Chiquita € 10,75 [nyní] ne níže [...] Řecko € 15,50- € 16,25- stejná[é] úroveň[ně]“, a ceníky potvrzují, že:
- u společnosti Chiquita byla skutečná zelená cena T2 za karton fakturovaná jejím hlavním řeckým zákazníkům během týdne 33/2004 15,00–15,50 eur a skutečná zelená cena T2 za karton fakturovaná většině jejích italských zákazníků během týdne 33/2004 byla 16,00–16,25 eur;
 - u společnosti Pacific byla skutečná cena T2 za karton fakturovaná jejím hlavním řeckým zákazníkům během týdne 31/2004 (když připlula do Řecka jedna loď Pacific) 10,50–10,75 eur a skutečná cena T2 za karton fakturovaná jejím hlavním řeckým zákazníkům během týdne 34/2004 (když doplula do Řecka další loď Pacific) 10,25 eur (bod 124 odůvodnění, poznámka pod čarou č. 192 napadeného rozhodnutí).
- 279 Nejprve, argumentace žalobkyně, podle které ceny uvedené v poznámkách neodpovídají skutečným cenám společnosti Chiquita, je založena na zohlednění všech číselných údajů uvedených za slovem „Chiquita“ (11,50 – 11,75 eur, 10,50 – 10,75 eur, 10,75 eur, a nakonec 15,50 – 16,25 eur); všechna tato čísla však neodpovídají nutně cenám společnosti Chiquita. Jelikož čísla mezi 10 a 11 eury odpovídají cenám fakturovaným společností Pacific, uvedení těchto čísel za slovem „Chiquita“ může znamenat, že odpovídají cenám, které Chiquita poradila společnosti Pacific, aby fakturovala, což se zdá být potvrzeno zmínkou „ne níže“. V tomto ohledu je třeba odmítnout argument, podle kterého jelikož PFCI neuskutečnila žádný prodej v Řecku v týdnu 33, nemohla během tohoto týdne koordinovat své ceny se společností Chiquita, neboť se poznámky mohou stejně tak týkat týdnů 31 nebo 34, během kterých ostatně ceny společnosti Pacific odpovídaly cenám obsaženým v poznámkách. Dále, žalobkyním se nepodařilo vyvrátit zjištění, že čísla 15,50 a 16,25 odpovídají cenám fakturovaným společností Chiquita jejím řeckým a italským zákazníkům během dotčeného období. Nakonec, je třeba odmítnout argument žalobkyně, podle kterého poznámky neodkazují na Itálii, jelikož i když jmenovitě neodkazují na tuto zemi, výraz „Řecko € 15,50- € 16,25- stejná[é] úroveň[ně]“ a úrovně skutečných cen uvedené v bodě 278 výše ukazují, jak správně tvrdí Komise, že poznámky stanovovaly srovnání cen za bednu společnosti Chiquita pro Řecko a Itálii.
- 280 Zadruhé žalobkyně tvrdí s podporou důkazů, že výrazy „[z]ačneme tam příští týden. 93 000 kartonů za 2 týdny“ pod nadpisem „Řecko“ a „Bonita: € 10,75 0,25 (doprava)“ nemohou odpovídat skutečnosti s přihlédnutím k některým údajům týkajícím se množství banánů dodaných do Řecka společností PFCI v letech 2004 a 2005 a nákladů na dopravu banánů do Řecka a odmítají vysvětlení navržená Komisí v tomto ohledu jako spekulace, které nejsou ani věrohodné, ani přijatelné, zatímco Komise, rovněž s podporou důkazů, tvrdí to samé ve vztahu k výkladu navrženému žalobkyněmi.
- 281 Je třeba konstatovat, že v napadeném rozhodnutí se Komise omezila na uvedení, že z dotčených poznámek vyplývalo, že ke komunikaci mezi panem P1 a panem C1 došlo v pátek dne 6. srpna 2004, že je zjevné podle četných odkazů na budoucí ceny, že došlo k výměně informací týkajících se

budoucího jednání obou podniků v oblasti cen, že se diskutované cenové údaje týkaly cen v Řecku a v Itálii, což bylo potvrzeno skutečností, že ceny uvedené v poznámkách odpovídaly skutečně získaným cenám, a že z důvodu uplynulého času nemohla vyložit všechny ostatní skutečnosti (viz bod 274 výše). Jelikož tedy není prokázáno, dokonce ani tvrzeno, že tyto ostatní skutečnosti umožňují vyvrátit tento výklad Komise, a žalobkyně pouze tvrdí a snaží se prokázat, že tyto skutečnosti „nejsou správné a neodpovídají skutečným událostem“, není nutné, aby Tribunál rozhodl o argumentaci a důkazech předložených účastnicemi řízení ve vztahu k těmto skutečnostem.

282 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že mimo nesprávné informace poznámky obsahují rovněž informace, které v týdnu 32 byly všeobecně známé. Je však třeba konstatovat stejně jako Komise, že z toho může pouze vyplývat, že si strany při protisoutěžní komunikaci vyměnily rovněž informace, které mohly být získány z jiných zdrojů. V tomto ohledu je třeba také poznamenat, že názor konkurenta na tu či onu informaci důležitou pro podmínky nabídky nebo poptávky, jež mohla být získána jinak než prostřednictvím rozhovorů s dotčenými podniky, a na její dopad na vývoj trhu nepředstavuje bez dalšího veřejně dostupnou informaci (rozsudky Tribunálu ze dne 14. března 2013, Dole Food a Dole Germany v. Komise, T-588/08, bod 279).

283 Začtvrté žalobkyně tvrdí k druhé poznámce ze srpna 2004 (bod 125 odůvodnění napadeného rozhodnutí) (viz bod 275 výše), že Komise nevysvětluje, jak tato poznámka prokazuje jakýkoliv kontakt mezi panem P1 a panem C2 nebo provádění jakékoliv dohody, a že tvrzení, podle kterého pan C2 prohlásil, že cena zůstává pro Portugalsko stejná, může být rovněž fámou zaslechnutou panem P1 v prostorách PFCI.

284 Tuto argumentaci je však třeba odmítnout, protože s přihlédnutím ke všem již přezkoumaným důkazům se zdá odůvodněné vyvodit z výrazu „Chiquita [pan C2] [sic] [...] Portugalsko stabilní“, obsaženého v druhé poznámce ze srpna 2004, že došlo ke komunikaci mezi panem P1 a panem C2, během které pan C2 sdělil panu P1, že ceny v Portugalsku zůstávají stabilní, tím spíše, že žalobkyně nepředkládá žádnou skutečnost na podporu jejich tvrzení, podle které skutečnost, že pan C2 prohlásil, že ceny zůstávají stabilní, je „fámou“ zaslechnutou panem P1, a že stabilita skutečných cen získaných společností Chiquita za zelené banány v Portugalsku během období od 6. do 20. srpna 2004 je potvrzena ceníkem zaměstnance společnosti Chiquita v Portugalsku.

285 Nakonec zapáté žalobkyně tvrdí, že následné kontakty, dovozené Komisí z poznámek ze dne 6. srpna 2004, neodpovídaly „akčnímu plánu“ údajně zavedenému dne 28. července 2004 mezi panem C1 a panem P1, neboť podle výkladu Komise ohledně tohoto „akčního plánu“ se Chiquita a PFCI vzájemně dohodly výlučně na jejich společné strategii pro Řecko poté, co naplánovaly jejich společné strategie pro Portugalsko a pro Itálii. Komise přitom nepředložila žádný důkaz o možných navazujících kontaktech týkajících se obou těchto zemí.

286 Tuto argumentaci je třeba odmítnout. Totiž nejen, že dvě poznámky ze srpna 2004 ukazují, že strany diskutovaly stejně Portugalsko (viz body 283 a 284 výše) a, implicitně, Itálii (viz body 278 a 279 výše) jako Řecko, ale navíc Komise správně tvrdí, že věrohodnost jejích důkazů nemůže být zpochybněna pouhou skutečností, že dohoda stran neprobíhala striktně podle řádu stanoveného v akčním plánu ze dne 28. července 2004.

287 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že argumentaci žalobkyň směřující ke zpochybnění důkazů týkajících se navazujících kontaktů mezi společnostmi Chiquita a PFCI po 28. červenci 2004 je třeba odmítnout.

K dalším kontaktům od února 2005 do dubna 2005

288 Žalobkyně tvrdí, že Komise vychází z jediného interního e-mailu odeslaného panem P1 panu P2 dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. (bod 127 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a nedatované tabulky nadepsané „Ceny Chiquita – 2005“ (bod 130 odůvodnění napadeného rozhodnutí) k prokázání, že

„téměř každotýdenní koluze o cenách mezi týdnem 6 a týdnem 15 roku 2005“, zatímco tyto dokumenty je třeba chápat jako směsici jednak poznámek učiněných panem P1, jednak jeho úkolů finančního kontrolora v rámci PFCI a nakonec jeho sklonu přehánět, aby získal respekt svých nadřízených.

- 289 Žalobkyně se dovolávají zaprvé skutečností, které mají prokázat, že pan P1 neměl žádnou odpovědnost v oblasti cen v rámci PFCI a že prováděl srovnávací analýzy na základě veřejně dostupných informací, zadruhé předkládají svůj vlastní výklad e-mailu odeslaného dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod., který spočívá zejména v tvrzení, že z ničeho nevyplývá, že skutečnosti, které jsou v něm obsažené, pocházejí od společnosti Chiquita, a nakonec zatřetí tvrdí, že tento výklad je potvrzen prohlášeními společnosti Chiquita a pana C1.

– Napadené rozhodnutí

- 290 Je třeba připomenout, že v napadeném rozhodnutí Komise uvedla, že sledování a provádění systému koordinace cen, který byl zaveden společnostmi Pacific a Chiquita při schůzce konané dne 28. července 2004 jsou prokázány interním e-mailem společnosti Pacific, který pan P1 zaslal svému nadřízenému panu P2 ([*důvěrné*]) v pondělí dne 11. dubna 2005 (týden 15 roku 2005) v 9:57 hod. a nedatovanou tabulkou nadepsanou „Ceny Chiquita – 2005“, která obsahovala informace o cenách společnosti Chiquita pro týdny 6 až 13 roku 2005. Podle Komise tyto dokumenty společně prokazují, že ke koluzi o cenách docházelo téměř každý týden mezi panem P1 ze společnosti Pacific a panem C1 ze společnosti Chiquita mezi únorem 2005 a začátkem dubna 2005 (týdny 6/2005 až 15/2005) (bod 126 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 291 Komise vysvětluje, že v jeho e-mailu odeslaném dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. pan P1 seznámil pana P2 s obsahem své nedávné komunikace o kartelové dohodě o cenách s panem C1 (jak vyplývá z použití výrazu „Níže Vám zasílám poslední informace o cenách diskutovaných s [panem C1]“), včetně citlivých informací týkajících se cen společnosti Chiquita (bod 127 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Komise dále tvrdí, že tabulka obsažená v e-mailu ukazuje ceny banánů společnosti Chiquita (jak vyplývá z použití výrazu „Ceny Chiquita – 2005 [...] hrubé ceny v eurech“) pro týdny 9 až 15 roku 2005, převzaté odděleně pro značku (Chiquita a Consul) a zemi (Itálie, Řecko a Portugalsko). Pokud jde o týden od pondělí 11. dubna 2005, a sice týden 15, ceny jsou označeny „f“ jako „forecast“ (předpověď), z čehož vyplývá koluze o budoucích cenách. Ceny stanovené pro společnost Chiquita v Itálii, v Řecku a v Portugalsku odpovídají mimoto cenám T2, které Chiquita skutečně získala od svých hlavních zákazníků během tohoto týdne (bod 128 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 292 Komise pokračuje, když uvádí, že s odkazem na ceny společnosti Chiquita citované v tabulce pro různé týdny ukazuje řada vysvětlujících poznámek obsažených v tabulce dole obsah koluzní komunikace téměř každý týden mezi panem P1 a panem C1 týkající se budoucích cen. Poznámky uvádějí následující: „Týden 10: zvýší P & S [Portugalsko a Španělsko] na naši úroveň“; „Týden 13: Chiquita pocituje tlak na to, aby snížila ceny pouze v Itálii (po Velikonocích). Oba jsme se dohodli, že musíme zachovat ceny beze změny“; „Týden 14: Chiquita pocituje tlak na to, aby snížila ceny v Itálii, zejména na severu. Volá, aby požádal, abychom si dohodli naši strategii na následující týden a abychom se pokusili neměnit“; „Týden 15 – [...] hovořil jsem s [panem C1] a dá pokyny proto, aby ceny zůstaly nezměněny“ (bod 129 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 293 Podle Komise je téměř každotýdenní četnost této koluzní komunikace během období od února do dubna 2005 kromě toho prokázána nedatovanou tabulkou nadepsanou „Ceny Chiquita – 2005“, která byla nalezena v papírové podobě v kanceláři pana P2 ze společnosti Pacific ve stejné složce jako e-mail odeslaný dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. a spočívá v předchozí verzi tabulky obsažené v tomto e-mailu (bod 130 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Komise poznamenává, že i když se tabulka obsažená v e-mailu odeslaném dne 11. dubna v 9:57 hod. vztahovala k týdnům 9 až 15 roku 2005, nedatovaná tabulka nadepsaná „Ceny Chiquita – 2005“ se týká týdnů 6 až 13 roku 2005 a obsahuje stejné vysvětlující poznámky pro týdny 10 a 13 jako tabulku z e-mailu odeslaného dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. [jak vyplývá z použití následujících výrazů: „Týden 10: zvýší P & S [Portugalsko

a Španělsko] na naši úroveň“; „Týden 13: Chiquita pocituje tlak na to, aby snížila ceny pouze v Itálii (po Velikonocích). Oba jsme se dohodli, že musíme zachovat ceny beze změny“]. Tato skutečnost potvrzuje, jak uvedl pan P1 ve svém e-mailu zaslaném dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. (ve kterém se nachází výraz „Níže Vám zasílám poslední informace o cenách diskutovaných s [panem C1]“), že tabulka a vysvětlující poznámky byly pravidelně aktualizovány téměř každý týden panem P1 v rámci jeho koluze s panem C1 týkající se týdenních cen zelených banánů v Portugalsku, v Řecku a v Itálii (bod 131 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

– Ke kontextu a okolnostem e-mailu odeslaného dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod.

294 Zprvce žalobkyně tvrdí, že pan P1 nikdy neměl žádnou odpovědnost v oblasti prodeje nebo stanovování objemu nebo cen v rámci Pacific.

295 Tuto argumentaci je nutno odmítnout. Je totiž třeba poznamenat, že Komise uvedla, aniž by v tomto ohledu byla platně rozporována žalobkyněmi, že bez ohledu na jeho odpovědnosti v rámci Pacific byl pan P1 přítomen a účastnil se interních schůzek, během kterých byly ceny diskutovány, že hlásil panu P2 svou koluzní komunikaci se společností Chiquita a že diskutoval ceny s členy obchodního týmu společnosti Pacific, například s panem P3, jak dokazuje email odeslaný dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod., který obsahuje zejména následující výrazy: „Informoval jsem [pana P3] a [pana P4], že Aldi zůstal stejný nezměněný pro týden 15“; „[Pan P3] mi neustále sděluje, že ceny v Itálii klesají“.

296 Stejně tak Komise předkládá řadu důkazů, které mají prokázat přímé zapojení pana P1 do řízení PFCI, a sice:

— různé výňatky z jeho poznámek, které ukazují jeho vysokou úroveň zapojení ve všech oblastech obchodu s banány, zejména v otázkách cen, objemu, licencí a dodávek, jakož i v komunikaci se zákazníky a ostatními subjekty na trhu (jako provozovateli přístavů), a které svědčí o jeho diskusích se zaměstnanci PFCI a panem P2 a o jeho služebních cestách;

— e-mail ze dne 23. února 2005 odeslaný panem C1 panu C3 a panu C4 ze společnosti Chiquita ohledně dovozů, který uvádí pana P1 jako kontaktní osobu a prostředníka mezi zaměstnanci společnosti Chiquita a panem P2, jakož i e-mail odeslaný dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod.) (viz body 290 až 292 výše);

— řadu dokumentů z kontroly společnosti Pacific.

297 Mimoto je třeba uvést stejně jako Komise (bod 324 odůvodnění napadeného rozhodnutí), že z toho, že jak e-mail odeslaný dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod., tak i nedatovaná tabulka obsahující informace o cenách společnosti Chiquita pro týdny 6 až 13 roku 2005 byly nalezeny v kanceláři pana P2 vytištěné a založené do složky, vyplývá, že informace „získané“ panem P1 byly společností Pacific použity.

298 Pokud se žalobkyně omezují na tvrzení, že „[Pan P1] neměl žádnou rozhodovací pravomoc, pokud jde o prodej, určování objemu nebo cen, a že se neúčastnil ani diskusí, při kterých byly cenové úrovně stanoveny“ a že „nic, co je ve spise, neprokazuje, že [pan P1] skutečně předal informace ohledně společnosti Chiquita týmu obchodních zástupců“, je třeba konstatovat, že nevyvracejí důkazy předložené Komisí.

299 E-mail odeslaný dne 11. dubna 2005 v 11 hod 24 min panem P1 panu P2 a dalších řídicím pracovníkům společnosti Pacific, citovaný žalobkyněmi, nemůže toto zjištění vyvrátit. Tento dokument totiž nemůže představovat důkaz, který by prokazoval, že pan P1 nebyl zapojen do určování cen.

300 Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že pan P1 uvedl v e-mailu odeslaném dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod., že i když „mu [pan P3] neustále sděloval, že ceny v Itálii klesly o 0,75 až 1,00 eur“, domníval se, že „by [PFCI] měla mít možnost zůstat na 17,00 eurech v Itálii“. Z e-mailu odeslaného téhož dne v 11 hod 24

min, který obsahoval týdenní zprávu o cenách za týden 15, přitom vyplývá, že ceny PFCI v Itálii skutečně klesly o 0,45 eur z důvodu nadměrných zásob, což jasně ukazuje, že na rozdíl od pana P3 nebyl pan P1 vůbec zapojen do určování cen PFCI a že ceny společnosti Chiquita, které zůstaly nezměněné v týdnu 15, neměly žádný rozhodující vliv na určování cen společnosti PFCI.

- 301 Tato argumentace již byla vyvrácena Komisí v bodech 137 a 138 odůvodnění napadeného rozhodnutí, aniž se žalobkyním podařilo zpochybnit vysvětlení předložená v uvedených bodech odůvodnění ve svých písemnostech před Tribunálem. Komise tak uvedla, že předmět obou e-mailů byl zjevně odlišný, když první uváděl, že ceny v Itálii obecně klesaly, ale že existovaly důvody ke snaze zachovat cenu nezměněnou, zatímco druhý, který odráží interní diskuse o určování cen společnosti Pacific, obsahuje informace o cenách, které měly být obsaženy v týdenní zprávě společnosti Pacific, takže oba e-maily ukazují v důsledku toho, že Pacific měla jasno ohledně cenové úrovně, kterou měli její obchodní zaměstnanci uplatňovat před diskusemi se zákazníky (body 137 a 138 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Komise tedy správně dospívá k závěru, že první e-mail obsahoval informace *ex ante* o cenových záměrech společnosti Chiquita, zatímco druhý se zabýval týdenním zápisem *ex post* z jednání se zákazníky v Itálii, takže se lze rozumně domnívat, že druhý e-mail vychází z aktualizovaných informací, které změnily původní hodnocení pana P1. Pan P1 kromě toho poskytl v druhém e-mailu důvody, proč nakonec zohlednil snížení cen, a sice snížení cen v severní Itálii, množství nově přichozích banánů a neprodané zásoby společnosti Pacific. To, že pan P1 odeslal oba e-maily, ukazuje, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, byl zapojen do určování cen u společnosti Pacific.
- 302 Nakonec argument žalobkyň, podle kterého skutečnost, že se ceny společnosti Pacific v Itálii snížily v týdnu 15 roku 2005, zatímco ceny společnosti Chiquita zůstaly nezměněny, ukazuje, že tyto posledně uvedené ceny neměly vliv na prvně uvedené ceny, nelze přijmout. Nejen, že pouhá skutečnost, že podnik nesleduje dohodu o cenách, nemůže prokazovat, že nedošlo k protiprávnímu jednání v rozporu s právem hospodářské soutěže Unie (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 30. dubna 2009, CD-Contact Data v. Komise, T-18/03, Sb. rozh. s. II-1021, bod 67, a citovaná judikatura), ale navíc, z toho, co bylo právě uvedeno v předchozím bodě, vyplývá, že e-mail z 9 hod 57 min, který obsahoval cenovou tabulku společnosti Chiquita, se týkal cenových záměrů společnosti Pacific a že e-mail z 11 hod 24 min právě vysvětluje, proč se skutečné ceny od těchto záměrů lišily. To nemůže představovat důkaz, že koordinace cenových záměrů neovlivnila skutečné ceny.
- 303 Závěrem k argumentaci žalobkyň ohledně role pana P1 je třeba připomenout, že v každém případě podle judikatury odpovědnost podniku za protiprávní jednání v rozporu s článkem 101 SFEU nepředpokládá jednání nebo dokonce obeznámení společníků nebo hlavních řídicích osob podniku zapojeného do tohoto protiprávního jednání, ale jednání osoby, která je oprávněna jménem podniku jednat (rozsudek Soudního dvora ze dne 7. června 1983, Musique Diffusion française a další v. Komise, 100/80 až 103/80, Recueil, s. 1825, bod 97; rozsudky Tribunálu ze dne 20. března 2002, Brugg Rohrsysteme v. Komise, T-15/99, Recueil, s. II-1613, bod 58, a Dole Food a Dole Germany v. Komise, bod 282 výše, bod 581). Žalobkyním se přitom nepodařilo vyvrátit důkazy předložené Komisí, které spočívají zejména ve stanovách společnosti Pacific, aby prokázaly, že to byl případ pana P1.
- 304 Za těchto okolností je v každém případě irelevantní argument žalobkyň, že pan P1 nenesl konečnou odpovědnost za stanovování cen, a musí být odmítnut (v tomto smyslu viz rozsudek Dole Food et Dole Germany v. Komise, bod 282 výše, bod 582).
- 305 Zadruhé je třeba konstatovat, že argumentace žalobkyň směřující k prokázání, že pan P1 prováděl srovnávací analýzy na základě veřejně dostupných informací, nemůže vyvrátit skutečnost, že získával rovněž protisoutěžní informace od pana C1. Tak skutečnost, že pan P2 žádal pana P1, aby používal veřejně dostupná čísla, jak ukazuje e-mail ze dne 8. prosince 2004, nemůže představovat důkaz, který by prokazoval, že Pacific neměla k dispozici důvěrné informace o cenách společnosti Chiquita.

Prohlášení obsažené v uvedeném e-mailu, podle kterého Pacific neměla k dispozici jiný nezávislý zdroj pro ověření, než Sopisco, neumožňuje dospět k závěru, že Pacific neměla k dispozici přímé zdroje informací o cenách konkurence.

306 Nakonec zatřetí již bylo konstatováno v bodě 220 výše, že skutečnost, že soutěžitelé měli rovněž legitimní vztahy v době skutkových okolností, což je prokázáno interním e-mailem odeslaným panem C1 dne 23. února 2005, citovaným žalobkyněmi, nemůže prokazovat neexistenci protisoutěžních kontaktů. Komise uznala, že pan P1 a pan C1 vedli diskuse ohledně společného zajištění dodávek a dodávání během doby trvání protiprávního jednání (bod 152 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Nicméně, jak již bylo připomenuto v bodě 220 výše, Soudní dvůr zdůraznil, že lze dohodu považovat za dohodu s omezujícím účelem i tehdy, pokud omezení hospodářské soutěže není jejím jediným cílem, ale sleduje také jiné legitimní cíle (viz rozsudek General Motors v. Komise, bod 220 výše, bod 64 a citovaná judikatura).

– K výkladu e-mailu odeslaného dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod., navrženému žalobkyněmi

307 Žalobkyně tvrdí, že z ničeho v e-mailu odeslaném dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. nevyplývá, že by v něm obsažené informace byly získány od soutěžitelů nebo že by ještě nebyly veřejně dostupné v okamžiku, kdy byl e-mail odeslán. Kromě toho tyto informace nebyly správné.

308 Zaprvé několik tvrzení uvedených v e-mailu odkazuje na skutečnosti, které již byly všeobecně známé na trhu. Tak poznámky týkající se týdne 13 uváděly skutečnost, že „Chiquita pociťovala tlak na snížení cen pouze v Itálii (po Velikonocích)“. Ceny však začaly klesat na trhu každý rok po Velikonocích, což byla skutečnost, o které možná pan P1 nevěděl. Stejně tak skutečnost, že loď Wong měla dodat značný objem společnosti Di Leonardo, musela být všeobecně známá na trhu. Jelikož loď Wong připlula již dne 4. dubna 2005, objem vyložený v přístavu v Raveně (Itálii) byl znám alespoň několik dnů před tímto datem, takže jakožto dodavatelé společnosti Di Leonardo byly Chiquita a PFCI informovány touto společností, že nepotřebuje značný objem z jejich strany.

309 Tuto argumentaci nelze přijmout, neboť vychází zejména z částečné citace skutečností obsažených v e-mailu odeslaném dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. Žalobkyně neuvádějí, že po výrazu „Chiquita pociťuje tlak ke snížení cen pouze v Itálii (po Velikonocích)“ následuje důkaz o uzavření dohody o budoucích cenách, a sice následující výraz: „Dohodli jsme se oba dva, že musíme zachovat ceny nezměněny“. Stejně tak žalobkyně trvají na skutečnosti, že příjezd lodi Wong během týdne 14 byl všeobecně známý na trhu, ale pomíjejí, že pan P1 jasně uvedl zdroj této informace, když si poznamenal toto:

„Níže Vám zasílám poslední informace o cenách diskutovaných s [panem C1]. Byl to on, kdo se mnou hovořil o Di Leonardo/Wong.“

310 Ve stejném myšlenkovém sledu žalobkyně zamlčují další části e-mailu, které nelze považovat za části, které se vztahují pouze k všeobecným tržním podmínkám nebo za části, které obsahují veřejné informace nebo za informace od zákazníků, ale které svědčí naopak o skutečnosti, že Pacific diskutovala budoucí ceny a cenové záměry se společností Chiquita. E-mail tak uvádí zejména následující výrazy: „Zavolať, aby se zeptal, zda budeme sdílet naši strategii následující týden a snažit se zachovat ceny“; „Níže Vám zasílám poslední informace o cenách diskutovaných s [panem C1]“, nebo dále „Týden 15 – ... Hovořil jsem s [panem C1] a dá pokyny proto, aby ceny zůstaly nezměněny“. Tyto skutečnosti svědčí o protisoutěžních kontaktech mezi panem P1 a panem C1 bez ohledu na skutečnost, uváděnou žalobkyněmi, že pan P1 nenapsal správně jméno pana C1, a nemohou být vykládány jako „příkrášlené verze obecných prohlášení [pana C1] při legitimních kontaktech na začátku roku 2005, které umožnily [panu P1] zvýšit jeho údajnou znalost a jeho roli v odvětví banánů“, jak tvrdí žalobkyně.

- 311 V tomto ohledu je třeba rovněž odmítnout argumentaci žalobkyně, která spočívá v tvrzení, že jelikož poznámky týkající se týdnů 13 a 14 neuvádějí jmenovitě pana C1, není možné vědět, na koho osobní zájmeno „on“ odkazuje a nelze dospět k závěru, že výrazy „oba dva jsme se dohodli“ nebo „zavolal, aby se zeptal, zda budeme sdílet naši strategii“ odkazují na pana C1 nebo na jakéhokoliv jiného zaměstnance společnosti Chiquita, ačkoliv mohou pouze zcela jednoduše odkazovat na interní diskuse v rámci PFCI. Totiž s přihlédnutím ke skutečnostem obsaženým ve výrazech „Níže Vám zasílám poslední informace o cenách diskutovaných s [panem C1]“ a „Hovořil jsem s [panem C1] a dá pokyny proto, aby ceny zůstaly nezměněny“, ke skutečnosti, že všechny dotčené zmínky jsou poznámkami z cenové tabulky společnosti Chiquita, jakož i k souboru důkazů získaných Komisí (viz body 188 a 189 výše), mohla Komise oprávněně dospět k závěru, že výrazy „oba dva jsme se dohodli“ nebo „zavolal, aby se zeptal, zda budeme sdílet naši strategii“, odkazovaly na pana C1.
- 312 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že z e-mailu nijak nevyplývá, že informace byla získána předtím, než byla zpřístupněna na trhu, ani že pocházela od společnosti Chiquita, a že Komise nepředkládá žádný důkaz v tomto ohledu. V okamžiku odeslání e-mailu dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. v pondělí týdne 15 roku 2005 tak nebyly informace týkající se cen týdnů 9 až 14 aktuální a již byly známy na trhu, takže pan P1 mohl snadno obdržet tyto informace od obchodního týmu PFCI, když se účastnil jednání PFCI se zákazníky nebo dále pomocí veřejně dostupných informací.
- 313 Stejným způsobem žalobkyně tvrdí, že, pokud jde o informace týkající se týdne 15, je třeba přiložit zvláštní význam hodině, kdy byl e-mail odeslán, tedy v 9:57 hod. I když není možné určit, kdy pan P1 sepsal některé jiné části e-mailu, je pravděpodobné, že informace týkající se týdne 15 byly doplněny samotné ráno poté, co hovořil se členem obchodního týmu o ceně společnosti Chiquita pro tento týden, tak jak byla oznámena jejími zákazníky. Toto vysvětlení je zcela v souladu s určováním ceny a jejím sdělením trhu, ke kterému obecně docházelo po deváté hodině v pondělí ráno společností Chiquita, která v tomto ohledu potvrdila, že „lze rozumně předpokládat, že v pondělí ráno v 9:57 hod. již zákazníci znali cenu společnosti Chiquita pro probíhající týden“. Navíc, i kdyby pan P1 nezískal informace týkající se cen společnosti Chiquita od zákazníků, Chiquita uvedla, že „jestliže všeobecné tržní podmínky zůstávaly více méně stejné, jak [pan C1] uvedl několikrát ve svých rozhovorech, bylo logické, a [pan P1] mohl dospět s jistotou k závěru ještě před pondělním ránem, že se cena společnosti Chiquita pro následující týden nezmění“.
- 314 Je třeba uvést, že v napadeném rozhodnutí Komise uvedla, že Pacific tvrdila, že její týdenní jednání s jejími italskými zákazníky začínalo v pondělí ráno kolem desáté hodiny, ale že v tento okamžik nebylo nutně uzavřeno a že často docházelo k dalšímu jednání a prodeji zákazníkovi během týdne (bod 135 odůvodnění napadeného rozhodnutí), což ostatně žalobkyně potvrdily ve svých písemnostech, když tvrdily, že v okamžiku určování jejich cen v Itálii v pondělí ráno PFCI již znala ceny společnosti Chiquita od svých zákazníků. Pokud jde o Řecko a Portugalsko, žalobkyně tvrdily, že prodej byl rovněž uskutečňován na individuálním základě. Jelikož PFCI nebyly dodávány dodávky každý týden, ale dvakrát měsíčně pro obě tyto země, začali obchodní zástupci kontaktovat zákazníky přibližně deset dnů před stanoveným datem příplutí lodě a jednání trvala až do uzavření dohody o cenách a objemu. Skutečnost, že v Portugalsku a v Řecku určovala Chiquita své ceny ve čtvrtek a v pátek pro dodávky následujícího týdne, znamenala, že PFCI, která přijímala dodávky a uskutečňovala prodej pouze dvakrát měsíčně v těchto zemích, znala ceny společnosti Chiquita předem od svých zákazníků a zohledňovala je mimo jiných informací shromážděných na trhu, když určovala své ceny.
- 315 S přihlédnutím k tomu se nezdá pravděpodobné přinejmenším, co se týče cen pro Itálii, že pan P1 doplnil informace týkající se týdne 15 samotné ráno před odesláním e-mailu poté, co mu jeden člen obchodního týmu sdělil cenu společnosti Chiquita, kterou se dozvěděl od jejích zákazníků. Prohlášení společnosti Chiquita v tomto kontextu musí být kromě toho chápáno s přihlédnutím ke kontextu, ve kterém byla učiněna, a sice obrana společnosti Chiquita po dopisu Komise, ve kterém prováděla bilanci situace a ve kterém uvedla, že z důvodu e-mailu odeslaného dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. měla důvod pochybovat o skutečnosti, že Chiquita ukončila své protiprávní jednání k datu její žádosti o ochranu, a sice dne 8. dubna 2005, což mohlo představovat důvod pro to, aby jí byla odmítnuta

ochrana v projednávané věci. Chiquita tedy měla přesný důvod pro tvrzení, že pan P1 se mohl dozvědět ceny společnosti Chiquita pro týden 15 v pondělí ráno před odesláním e-mailu z jiného zdroje než pana C1, a sice k prokázání, že po 8. dubnu 2005 již nedošlo ke kontaktu mezi panem C1 a panem P1.

- 316 Pokud jde o prohlášení společnosti Chiquita v odpověď na dopis, který prováděl bilanci situace, Chiquita v něm uvedla, že si nejprve myslela, že e-mail odeslaný dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. odrážel interní diskusi společnosti Pacific, protože obdržela nedůvěrné znění uvedeného dokumentu, ve kterém byla jména vyškrtnuta a že jí bylo chybně sděleno, že tato jména odkazovala na zaměstnance společnosti Pacific. Naopak, Chiquita v něm neuvedla, jak se zdá, že věří žalobkyně, že původně předpokládala, že se Pacific dozvěděla o informacích obsažených v e-mailu z trhu.
- 317 Navíc z formulace použité v e-mailu, a sice výraz „Týden 15 – ... Hovořil jsem s [panem C1] a dá pokyny proto, aby ceny zůstaly nezměněny“, vyplývá, že informace o předpovědích ceny společnosti Chiquita pocházely od společnosti Chiquita samotné a nikoliv od některých zákazníků. To vyvrací kromě toho hypotézu, podle které pan P1 sám dospěl k závěru, že ceny zůstanou nezměněny z důvodu skutečnosti, že všeobecné tržní podmínky zůstaly více méně stejné.
- 318 Pokud jde o důvěrnou povahu informací týkajících se týdnů 9 až 14, Komise právem dospěla k závěru, že bylo pravděpodobné, že tyto informace nebyly vyměněny poprvé dne 11. dubna 2005, ale dříve v okamžiku, kdy byly citlivé, a že si tedy žalobkyně špatně vybraly okamžik pro posouzení důvěryhodnosti uvedených informací (body 126 až 131 odůvodnění napadeného rozhodnutí, viz body 290 až 293 výše). V tomto ohledu je třeba připomenout, že Komise uvedla, že to, že e-mail odeslaný dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. zmiňuje výměnu o předcházejících týdnech, je vysvětleno pravidelnou aktualizací tabulky o diskusi se společností Chiquita, která je prokázána nedatovanou tabulkou nadepsanou „Chiquita – Ceny 2005“, která se týkala týdnů 6 až 13 a která obsahuje stejné výrazy jako e-mail odeslaný dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. o kontaktech se společností Chiquita (body 130 a 131 odůvodnění napadeného rozhodnutí, viz bod 293 výše). Tudíž nelze přijmout tvrzení žalobkyně, podle kterého ani nedatovaná tabulka neumožňuje určit osobu, která mohla předat informace, které jsou v ní obsažené, okamžik, kdy byly tyto informace předány a zda byly v daný okamžik citlivé z pohledu hospodářské soutěže.
- 319 V každém případě, i kdyby si strany rovněž vyměnily informace, které mohly být získány z jiných zdrojů, je třeba uvést stejně, jako uvádí Komise (bod 155 odůvodnění napadeného rozhodnutí), že kontakty mezi soutěžiteli se nestává legitimními tím, že ceny banánů byly v daném prostředí široce známé.
- 320 Výměna informací mezi soutěžiteli se totiž nestává legitimním tím, že jsou tyto informace nebo některé z nich veřejné známé, jelikož každý hospodářský subjekt musí určovat politiku, kterou hodlá uplatňovat na vnitřním trhu, samostatně. Ačkoliv tento požadavek autonomie nevylučuje právo hospodářských subjektů na rozumné přizpůsobení se existujícímu nebo očekávanému chování jejich soutěžitelů, striktně brání všem přímým nebo nepřímým kontaktům mezi těmito subjekty, jejichž účelem nebo důsledkem je ovlivnění tržního chování skutečného nebo potenciálního soutěžitele či odhalení tržního chování, o kterém tyto subjekty samy rozhodly nebo mají v úmyslu rozhodnout, takovému soutěžiteli (viz rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 1991, Rhône-Poulenc v. Komise, T-1/89, Recueil, s. II-867, bod 121, a citovaná judikatura).
- 321 V tomto ohledu je třeba kromě toho znovu poznamenat, jak již bylo uvedeno v bodě 282 výše, že názor konkurenta na tu či onu informaci důležitou pro podmínky nabídky nebo poptávky, jež mohla být získána jinak než prostřednictvím rozhovorů s dotčenými podniky, a na její dopad na vývoj trhu nepředstavuje bez dalšího veřejně dostupnou informaci (rozsudek Dole Food a Dole Germany v. Komise, bod 282 výše, bod 279).

- 322 Mimoto je třeba uvést, že výsledkem pravidelného sdílení informací týkajících se cen může být umělé zvýšení transparentnosti na trhu, na němž již byla hospodářská soutěž oslabena, vzhledem ke zvláštnímu právnímu kontextu a výměně informací mezi soutěžiteli (v tomto smyslu viz rozsudky Aalborg Portland a další v. Komise, bod 179 výše, bod 281; Dole Food a Dole Germany v. Komise, bod 282 výše, bod 405).
- 323 Stejně tak tvrzení žalobkyně, podle kterého informace o cenách byly známy zákazníkům před jejich sdělením soutěžitelům, a mohly být tedy shromážděny na trhu, musí být zamítnuto. Tato skutečnost, za předpokladu, že je prokázána, neznamená, že v době odeslání cenové tabulky soutěžitelům byly tyto ceny již objektivním údajem trhu, který mohl být okamžitě znám. Přímé odeslání umožnilo soutěžitelům seznámit se s těmito informacemi jednodušeji, rychleji a příměji než prostřednictvím trhu. Mimoto, toto předběžné zaslání jim umožnilo vytvořit prostředí vzájemné jistoty ohledně jejich budoucích cenových politik (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2008, Lafarge v. Komise, T-54/03, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 463).
- 324 Nakonec, co se týče tvrzení žalobkyně, že informace o cenách, které byly předány, byly známy zákazníkům dotčeného podniku před jejich sdělením soutěžitelům, a že odhalené informace z tohoto důvodu mohly být již posledně uvedenými shromážděny na trhu, je třeba připomenout, že pouhé obdržení informací o soutěžitelích, které nezávislý subjekt chrání jako obchodní tajemství, je postačující jako projev existence protisoutěžní atmosféry (rozsudky Tribunálu ze dne 24. října 1991, Atochem v. Komise, T-3/89, Recueil, s. II-1177, bod 54; ze dne 10. března 1992, Solvay v. Komise, T-12/89, Recueil, s. II-907, bod 100; ze dne 12. července 2001, Tate & Lyle a další v. Komise, T-202/98, T-204/98 a T-207/98, Recueil, s. II-2035, bod 66; ze dne 8. července 2008, BPB v. Komise, T-53/03, Sb. rozh. s. II-1333, bod 154, a Lafarge v. Komise, bod 323 výše, bod 462).
- 325 Zatřetí e-mail odeslaný dne 11. dubna 2005 v 11 hod 24 min nemůže prokazovat, jak tvrdí žalobkyně, že informace obsažené v e-mailu odeslaném dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. nejsou správné, takže tento e-mail ztrácí jakoukoliv věrohodnost, neboť již bylo konstatováno v bodech 299 až 301 výše, že předmět obou e-mailů byl zjevně odlišný, jelikož první e-mail obsahoval informace *ex ante* o cenových záměrech společnosti Chiquita, zatímco druhý se zabýval týdenním zápisem *ex post* z jednání se zákazníky v Itálii, aktualizovaným z důvodu snížení cen v severní Itálii, množství nově příchozích banánů a neprodaných zásob společnosti Pacific.
- 326 Nakonec začtvrté žalobkyně tvrdí, že cenové změny společnosti Chiquita uvedené v e-mailu odeslaném dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. týkající se týdnů 9 až 10 a 10 až 11 roku 2005 nejsou správné. Pokud však pan P1 a pan C1 skutečně diskutovali pravidelně ceny, bylo přinejmenším možné očekávat, že ceny společnosti Chiquita uvedené panem P1 jsou správné. Komise se tak snažila zakrýt skutečnost, že ceny uvedené v jí předložených dokumentech neodpovídaly skutečným cenám.
- 327 Komise vyvrací toto tvrzení a tvrdí jednak, že ceny obsažené v e-mailu odpovídaly skutečným cenám, a jednak, že diskuse o cenách zobrazené v e-mailu odeslaném dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. jsou protisoutěžní i přes nesoulad se skutečnými cenami získanými následně.
- 328 Stačí konstatovat, že v každém případě i kdyby skutečné ceny fakturované následně neodpovídaly cenovým záměrům vyměněným mezi stranami, nezbavovalo by to uvedenou výměnu informací protisoutěžní povahy, neboť výměna informací mezi soutěžiteli může být v rozporu s pravidly hospodářské soutěže, pokud zmírňuje nebo odstraňuje stupeň nejistoty o fungování relevantního trhu, a tím vede k omezení hospodářské soutěže mezi podniky. Článek 101 SFEU navíc směřuje, podobně jako ostatní pravidla hospodářské soutěže uvedená ve Smlouvě, nikoliv pouze k tomu, aby chránil bezprostřední hospodářské zájmy soutěžitelů nebo spotřebitelů, nýbrž i k tomu, aby chránil strukturu trhu a tím hospodářskou soutěž jako takovou (rozsudek Soudního dvora ze dne 4. června 2009, T-Mobile Netherlands a další, C-8/08, Sb. rozh. s. I-4529, body 31, 35 a 38, a rozsudek Dole Food a Dole Germany v. Komise, bod 282 výše, bod 545).

329 Obzvláště skutečnost, že jednání ve vzájemné shodě nemá přímý vliv na úroveň cen, nebrání konstatování, že omezilo hospodářskou soutěž mezi dotčenými podniky (v tomto smyslu viz rozsudky Tribunálu ze dne 20. března 2002, Dansk Rørindustri v. Komise, T-21/99, Recueil, s. II-1681, bod 140, a Dole Food a Dole Germany v. Komise, bod 282 výše, bod 546).

330 V tomto ohledu je třeba podotknout, že ceny, které jsou na trhu skutečně uplatňovány, mohou být ovlivňovány vnějšími faktory, které spadají mimo kontrolu účastníků kartelové dohody, jako je obecný hospodářský vývoj, vývoj poptávky v tomto konkrétním odvětví nebo vyjednávací síla zákazníků (rozsudek Dole Food a Dole Germany v. Komise, bod 282 výše, bod 547).

331 Z výše uvedených úvah vyplývá, že se žalobkyním nepodařilo vyvrátit zjištění Komise ohledně kontaktů mezi společnostmi Chiquita a Pacific od února do dubna 2005. Jejich závěr, podle kterého pokud by bylo třeba se skutečně domnívat, že e-mail odeslaný dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. odrážel diskuse o cenách mezi panem C1 a panem P1, obsahoval by pouze nepřímé důkazy o nanejvýš čtyřech kontaktech mezi těmito dvěma muži, které se týkaly týdnů 10, 13, 14 a 15 roku 2005, je třeba tudíž odmítnout.

– K prohlášením společnosti Chiquita a pana C1 týkajícím se e-mailu odeslaného dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod.

332 Žalobkyně tvrdí, že jejich výklad e-mailu odeslaného dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. se zcela shoduje s výkladem společnosti Chiquita a pana C1, a citují různá prohlášení pana C1 v tomto ohledu.

333 Aniž by bylo třeba přezkoumat všechny výňatky citované žalobkyněmi, stačí podotknout, jak již bylo poznamenáno výše (viz bod 315 výše), a s výhradou následného přezkumu argumentace žalobkyň založené na prohlášeních společnosti Chiquita a pana C1 (viz body 336 a násl. dále), že cílem dotčených prohlášení bylo vyvrátit obvinění Komise, podle kterého Chiquita pokračovala v protiprávním jednání po 8. dubnu 2005, datu její žádosti o ochranu, což je prokázáno e-mailem odeslaným dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. Není tudíž překvapivé, že se prohlášení společnosti Chiquita a pana C1 v tomto ohledu snaží tvrdit, že e-mail nesvědčí o výměně protisoutěžních informací, ke které došlo po 8. dubnu 2005.

334 Naopak, ve svých prohlášeních Chiquita a pan C1 netvrdí, že tento e-mail neodráží protisoutěžní diskuse, ke kterým došlo dříve, jak vyplývá zejména z prohlášení svědka pana C1 obsaženého v prohlášení společnosti Chiquita ze dne 13. října 2009.

335 Z toho vyplývá, že argumentaci žalobkyň, která spočívá v tvrzení, že prohlášení společnosti Chiquita potvrzují jejich výklad e-mailu odeslaného dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod., je třeba odmítnout.

K prohlášením společnosti Chiquita a pana C1

336 Žalobkyně tvrdí, že Komise vykládá zcela chybným způsobem prohlášení společnosti Chiquita a obzvláště prohlášení pana C1. Podle žalobkyň jsou tato prohlášení výslovně v rozporu se závěry Komise a zdá se naopak, že se shodují s alternativními vysvětleními poskytnutými společností Pacific ohledně listinných důkazů předložených Komisí.

337 Komise tvrdí, že prohlášení společnosti Chiquita se celkově shodují se zjištěním o protiprávním jednání a jsou v souladu s listinnými důkazy, i když obsahují některé obranné části.

– Úvodní poznámky

- 338 Je třeba připomenout, že, jak již bylo uvedeno v bodě 182 výše, zásada, která platí v právu Unie, je zásada volného hodnocení důkazů a žádné ustanovení ani žádná obecná zásada práva Unie Komisi nezakazuje uplatnit vůči podniku prohlášení jiných stíhaných podniků.
- 339 Ohledně stupně věrohodnosti, která se má prohlášením společnosti Chiquita přiznat, je třeba uvést, že v projednávané věci mohla společnost Chiquita jako první oznamovatel kartelové dohody rozumně doufat, že získá plné osvobození od pokut, stanovené v bodě 8 oznámení o spolupráci z roku 2002. Proto nemůže být vyloučeno, že mohla cítit podnět k maximálnímu zveličení významu protiprávního jednání, aby poškodila své soutěžitele na trhu (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 3. března 2011, Siemens v. Komise, T-110/07, Sb. rozh. s. II-477, bod 64).
- 340 To však neznamená, že prohlášení společnosti Chiquita je třeba považovat za zcela nevěrohodné. V tomto ohledu bylo rozhodnuto, že je-li určitá nedůvěra vůči dobrovolným výpovědím hlavních účastníků protiprávní kartelové dohody pochopitelná, žádost o použití oznámení o spolupráci za účelem získání snížení pokuty nevede nutně k podnětu předložit zkreslené důkazy ohledně ostatních účastníků daného kartelu. Vzhledem k logice vlastní postupu stanovenému oznámením o spolupráci by totiž jakákoliv snaha uvést Komisi v omyl mohla zpochybnit upřímnost a úplnost spolupráce žadatele, a ohrozit tak možnost, aby tato osoba získala úplnou výhodu z tohoto postupu (v tomto smyslu viz rozsudky Tribunálu Siemens v. Komise, bod 339 výše, bod 65, a ze dne 30. listopadu 2011, Quinn Barlo a další v. Komise, T-208/06, Sb. rozh. s. II-7953, bod 53).
- 341 Mimoto, jak bylo uvedeno v bodech 151 až 153 výše, prohlášení směřující proti oznamovateli musejí být v zásadě považována za obzvláště věrohodné důkazy a jestliže sice podnik, který požádal o ochranu před pokutami, může být veden k předložení co možná nejvíce usvědčujících skutečností, nic to nemění na tom, že takový podnik si bude rovněž vědom potenciálních negativních důsledků předložení nepřesných skutečností, které by mohly zejména způsobit ztrátu ochrany po jejím poskytnutí, přičemž nebezpečí, že nepřesná prohlášení budou odhalena a povedou k uvedeným důsledkům, je větší, jelikož taková prohlášení musí být podpořena prostřednictvím dalších důkazů. Stejně tak prohlášení, které společnost učiní a které uznává existenci protiprávního jednání, jehož se tato společnost dopustila, s sebou nese značná právní a hospodářská rizika, mezi která patří zejména riziko žalob na náhradu škody před vnitrostátními soudy, v rámci kterých se lze dovolávat prokázání protiprávního jednání touto společností Komisí.
- 342 Nicméně jelikož prohlášení Chiquita jsou popírána ostatními podniky, kterým je rovněž vytýkáno, že uzavřely společnou dohodu, musí být podpořena jinými důkazními materiály, aby mohla představovat dostatečný důkaz existence a dosahu společného ujednání (v tomto smyslu viz rozsudky Tribunálu Siemens v. Komise, bod 339 výše, bod 66; ze dne 16. června 2011, Bavaria v. Komise, T-235/07, Sb. rozh. s. II-3229, bod 79, a Polimeri Europa v. Komise, bod 57 výše, bod 54).
- 343 Pokud jde o prohlášení pana C1, je třeba zdůraznit jednak, že jeho svědectví nelze kvalifikovat jako odlišné a nezávislé na společnosti Chiquita, jelikož nejen, že byl zaměstnán touto společností od roku 1989, tedy během velkou část svého profesního života, a stále během šetření Komise, ale rovněž, jelikož se vyjadřoval vůči Komisi jménem společnosti Chiquita v rámci povinnosti spolupráce této společnosti za účelem získání ochrany před pokutami (bod 97 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Kromě toho prohlášení společnosti Chiquita spočívají především ve shrnutí prohlášení učiněných panem C1 během schůzek a přímá prohlášení pana C1 byla částečně postavena naroveň prohlášením společnosti Chiquita Komisí (body 97 a násl. odůvodnění napadeného rozhodnutí). Z toho vyplývá, že prohlášení pana C1 nelze považovat za jiný důkaz, který dokládá prohlášení společnosti Chiquita ve smyslu judikatury citované v bodě 342 výše, ale musejí být považována za jejich součást (v tomto smyslu viz rozsudek Siemens v. Komise, bod 339 výše, body 69 a 70).

344 Kromě toho je třeba připomenout, že svědectví přímého svědka okolností, které uvedl, musí být v zásadě kvalifikováno jako důkaz s vysokou důkazní hodnotou (rozsudek Siemens v. Komise, bod 339 výše, bod 75).

– Napadené rozhodnutí

345 V napadeném rozhodnutí Komise uvedla, že během celého řízení Chiquita učinila několik prohlášení, která se vztahovala k obchodu s banány v jižní Evropě, a sice několik ústních prohlášení předložených společností Chiquita, odpověď společnosti Chiquita na dopis, který prováděl bilanci situace týkající se její spolupráce na základě oznámení o spolupráci z roku 2002 a prohlášení učiněná během slyšení. Mimoto, při schůzce vedené zaměstnanci Komise na základě článku 19 nařízení č. 1/2003 při kontrolách pan C1 učinil prohlášení jménem společnosti Chiquita v rámci spolupráce na základě žádosti o shovívavost (bod 97 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

346 Komise uvádí, že Chiquita uvedla, že během období od 28. července 2004 do 8. dubna 2005 (datum její žádosti v rámci oznámení o shovívavosti) se účastnila protiprávního jednání, které spočívalo v příležitostných protiprávních kontaktech se společností Pacific týkajících se výměny informací o cenových tendencích pro následující týden (bod 98 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

347 Podle Komise Chiquita vysvětluje, že v kontextu několika diskusí mezi panem C1 ze společnosti Chiquita a panem P1 ze společnosti Pacific (který byl tehdy [důvěrné]), které se týkaly především zásobování banány z Ekvádoru, společného zajištění dodávek, stížností týkajících se přístavních služeb v Salernu a zrušení obchodního sdružení ANIPO a prodeje banánů v Portugalsku, v Itálii, v Řecku a v jiných zemích, zástupci společností Chiquita a Pacific diskutovali rovněž a vyměňovali si svá stanoviska o budoucím vývoji trhu a cenových záměrech, přičemž cenové záměry byly vyjádřeny jako cenové změny (bod 99 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

348 Komise uvádí, že Chiquita vysvětluje dále, že čas od času si strany vyměňovaly stanoviska o obecných tendencích na trhu a že některé z těchto diskusí vedly ke konkrétnějším výměnám o cenových tendencích na další týden. Chiquita tvrdí, že jestliže pan C1 ze společnosti Chiquita neposkytoval výslovný nebo otevřený údaj o ceně panu P1 ze společnosti Pacific, sděloval své stanovisko o obecných tendencích trhu výrazy jako „trh je ochablý“, „v tomto okamžiku není mnoho ovoce“, „nedomnívám se, že se trh zhroutí“ nebo „pro mě není žádný důvod pro změnu“. Podle spisu předloženého společností Chiquita byly tyto popisy však snadno vyloženy jakoukoliv osobou, která byla obeznámena s banánovým průmyslem, tak, že obsahovaly zvláštní uvedení ceny. Podle společnosti Chiquita protože se ceny obvykle lišily o tranši 0,50 eur, takové uvedení jako to, které obsahuje výraz „trh je ochablý“, znamenalo, že se ceny sníží o 0,50 eur; takové uvedení, jako to, které obsahuje výraz „v tomto okamžiku není mnoho ovoce“, znamenalo, že ceny se měly zvýšit o 0,50 eur a takové uvedení, jako to, které obsahuje výraz „pro mě není žádný důvod pro změnu“, znamenalo, že se ceny společnosti Chiquita nezmění. Prohlášení společnosti Chiquita totiž ukazují, že cenové záměry byly vyměňovány tak, že obě strany rozuměly, zda se ceny pro následující týden měly zvýšit o 0,50 eur, snížit o 0,50 eur nebo zůstat na stejné úrovni (bod 100 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

349 Nakonec Komise uvádí, že podle společnosti Chiquita osobami, které se přímo podílely na kontaktech spojených s cenami, byl pan C1 ze společnosti Chiquita a pan P1 ze společnosti Pacific, přičemž těchto kontaktů se účastnil i pan C2 ze společnosti Chiquita ([důvěrné]). Chiquita vysvětluje, že po první schůzce dne 24. června 2004 se při příležitosti setkání obchodního sdružení ANIPO její spolupracovník pan C1 a pan P1 ze společnosti Pacific setkali na oběd dne 28. července 2004, kterého se účastnil rovněž její spolupracovník pan C2. Po schůzce konané dne 28. července 2004 si pan C1 ze společnosti Chiquita a pan P1 ze společnosti Pacific začali pravidelně telefonovat, celkem přibližně 15 až 20 krát od září 2004 do června 2006. Chiquita vysvětluje, že jestliže jejich četnost závisela na diskutovaných otázkách, hovory byly častější koncem roku 2004 a začátkem roku 2005, když byla široce diskutována budoucnost obchodního sdružení ANIPO mezi jeho členy a když se pan P1, který byl nováčkem na trhu, obrátil na pana C1 proto, aby se seznámil s jeho stanovisky a obdržel údaje

o tendencích na trhu, a otázkami se k nim vztahujícími. Kromě toho upřesnila, že v méně než polovině těchto patnácti až dvaceti hovorů došlo k obecným diskusím nebo diskusím týkajícím se konkrétnějších cenových tendencí, přibližně pět hovorů se vztahovalo k budoucím tendencím trhu a bylo obecnější a pět dalších hovorů zahrnovalo „očekávání o konkrétnějších cenách“ pana C1 „prostřednictvím údajů o tendenci trhu“ na následující týden. Chiquita mimoto uvedla, že k těmto kontaktům došlo před pravidelným sdělením cen v Itálii zákazníkům prostřednictvím obchodních zástupců společnosti Chiquita v pondělí ráno. Podle společnosti Chiquita byly hovory, během kterých byly vyměňovány informace o cenových tendencích mezi společnostmi Chiquita a Pacific, ukončeny nejpozději, když Chiquita požádala o ochranu dne 8. dubna 2005 (bod 101 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

– K argumentaci žalobkyně, která zpochybňuje důkazní hodnotu prohlášení společnosti Chiquita a pana C1

- 350 Žalobkyně tvrdí, že prohlášení společnosti Chiquita vyvracejí výslovně závěry Komise a že je Komise vykládá chybně, aby odpovídala jejím tvrzením, když zcela pomíjí jejich zprošťující povahu, i když se tato prohlášení shodují s alternativními vysvětleními poskytnutými PFCI ohledně poznámek pana P1 ze dne 28. července 2004 a e-mailu odeslaného dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod.
- 351 Podle žalobkyně bylo tvrzení, podle kterého Chiquita a PFCI uzavřely společně protisoutěžní dohodu, následně prováděnou, výslovně a jednoznačně vyvráceno prohlášeními společnosti Chiquita a zvláště pana C1 jako klíčového svědka v této věci. Jelikož pan C1 je jedinou stále žijící osobou, která se účastnila údajných protiprávních kontaktů s panem P1, jeho stanovisko a jeho vzpomínky jsou zjevně základní pro řešení projednávané věci a pan C1 představuje nepochybně nejvhodnější osobu pro výklad poznámek z oběda konaného dne 28. července 2004 a e-mailu odeslaného dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. Zvláštní význam by proto měl být přikládán skutečnosti, že vyvrátil výklad Komise ohledně těchto dokumentů a že stále popírá, že diskutoval s PFCI za účelem koordinace jednání na trhu nebo tím spíše, že by uzavřel jakoukoliv dohodu v tomto smyslu.
- 352 Komise však zcela pominula a ponechala stranou jednoznačná prohlášení ve prospěch učiněná společností Chiquita a panem C1, což představuje základní problém procesní spravedlnosti. Žalobkyně tvrdí, že je věcí Komise, aby provedla objektivní šetření a že nemůže pominout důkazy ve prospěch zejména tehdy, pokud uvedené důkazy zpochybňují výslovně její tvrzení. Mimoto Komise nepředala společnosti Pacific odpovědi zákazníků na žádosti o informace a nezorganizovala dodatečnou schůzku s panem C1.
- 353 Žalobkyně lehce ustupují z kategorické povahy své argumentace, když nicméně rovněž připouštějí, že je skuteností, že je možné, že společnost Chiquita formálně nepopřela zjištění protiprávního jednání v období přede dnem 8. dubna 2005. Podle žalobkyně se zdá však jasné, že Chiquita a pan C1 výslovně vyvrátili tvrzení Komise, podle kterých Chiquita a PFCI uzavřely institucionalizovanou kartelovou dohodu ke koordinaci svých cen.
- 354 Je třeba nejprve poznamenat, že relevantní části prohlášení společnosti Chiquita (prohlášení společnosti Chiquita ze dne 15. února 2008, 22. května 2008, 5. března 2009 a 13. října 2009) spočívají především v převzetí prohlášení pana C1, vyjádřených při pohovorech vedených odpovědnými pracovníky společnosti Chiquita nebo jejími advokáty (viz také bod 250 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Přezkum projednávané části třetího žalobního důvodu spočívá tedy především v analýze obsahu a věrohodnosti prohlášení pana C1.
- 355 Dále je třeba zohlednit, že skutečnostmi zakládajícími údajné protiprávní jednání, vyvozené Komisí z dostupných důkazů (viz body 187 až 189 výše) je schůzka mezi panem C1 a panem C2 ze společnosti Chiquita a panem P1 z PFCI při obědě konaném dne 28. července 2004, během kterého se strany dohodly do budoucna koordinovat svou cenovou strategii a který tedy byl výchozím bodem protiprávního jednání, a dále telefonní hovory mezi panem C1 a panem P1 mezi červencem 2004 a 8. dubnem 2005, během kterých se oba muži dohodli na cenových tendencích společností Chiquita

a Pacific, čímž provedli dohodu uzavřenou při obědě konaném dne 28. července 2004 (body 102, 103, 121 a 126 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Pan C1 je tedy jedním ze dvou protagonistů údajné kartelové dohody, takže jeho prohlášení jsou významnými důkazy.

- 356 Nakonec na základě judikatury (viz body 342 a 343 výše) jelikož jsou prohlášení společnosti Chiquita a pana C1 zpochybněna společností Pacific, musejí být podpořena jinými důkazy, aby mohla představovat dostatečný důkaz o existenci a dosahu protiprávního jednání. Komise tvrdí, že tomu tak je, neboť k podložení jejího zjištění o protiprávním jednání se neopírá pouze o prohlášení společnosti Chiquita a pana C1, ale rovněž o dokumenty získané při kontrolách vedených italským Guardia di Finanza v rámci vnitrostátního šetření, a sice poznámky pana P1, a o dokumenty získané při kontrolách Komise ve dnech 28. až 30. listopadu 2007, a sice zejména interní e-mail odeslaný panem P1 panu P2 v pondělí dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. a nedatovanou tabulku nalezenou v kanceláři pana P2 (viz body 187 až 189 výše).
- 357 Z argumentace žalobkyň, vyplývající z jejich písemností, shrnuté v bodech 350 až 353 výše a potvrzené při jednání, přitom vyplývá, že žalobkyně nekritizují neexistenci jiných důkazů, které by podporovaly prohlášení společnosti Chiquita a pana C1, jako takovou, ale tvrdí, že tato prohlášení jsou výslovně v rozporu se závěry vyvozenými Komisí z jiných důkazů. Na podporu své argumentace žalobkyně odkazují na určité výňatky z prohlášení společnosti Chiquita a pana C1.
- 358 Na jednání žalobkyně nicméně upřesnily, že rovněž tvrdí, že prohlášení pana C1 týkající se skutečnosti, že jeho kontakty s panem P1 spočívaly ve výměně obecných tendencí o vývoji trhu, nejsou podpořeny jinými důkazy. Tato argumentace se vztahuje ke zpochybnění žalobkyněmi, že Komise řádně prokázala, že v projednávané věci lze protiprávní jednání kvalifikovat jako jediné a trvající, a musí být přezkoumána v tomto rámci (viz body 493 až 497 dále).
- 359 Nyní je tedy třeba přezkoumat zaprvé, zda prohlášení společnosti Chiquita a pana C1 jsou výslovně v rozporu se závěry Komise, před přezkoumáním, zadruhé výňatků citovaných žalobkyněmi a zatřetí projednat výtky, podle kterých Komise nepředala některé dokumenty společnosti Pacific a nezorganizovala dodatečnou schůzku s panem C1.
- 360 Zaprvé je třeba konstatovat, že z prohlášení společnosti Chiquita a pana C1 (prohlášení společnosti Chiquita ze dne 15. února 2008, 22. května 2008, 5. března 2009 a 13. října 2009) vyplývá, že jestliže sice mají tato prohlášení v určitých bodech obrannou povahu ve vztahu k tvrzením vyvozeným Komisí ze souboru důkazů, nijak však nejsou „výslovně, přímo a nezpochybnitelně“ v rozporu se závěry Komise a nemohou tedy v žádném případě představovat „důkazy ve prospěch“. Stejně tak pan C1 nevyvrátil závěry Komise s přihlédnutím k jí získaným listinným důkazům.
- 361 Zjištění Komise uvedené v bodě 98 odůvodnění napadeného rozhodnutí, zpochybněné žalobkyněmi, podle kterého ve svých prohlášeních „Chiquita uvedla, že se během období od 28. července 2004 do 8. dubna 2005 [...] dopouštěla protiprávního jednání, které zahrnovalo příležitostné protiprávní kontakty se společností Pacific, které se týkaly výměny informací o cenových tendencích pro následující týden“, tak správně shrnuje prohlášení učiněné panem C1 při kontrolách provedených v prostorách společnosti Chiquita ve dnech 28 a 29. listopadu 2007 a prohlášení společnosti Chiquita během šetření Komise, na které strany odkazují.
- 362 Nicméně, tato prohlášení, aniž by byla vyvrácena, jsou méně výslovná, než závěry vyvozené Komisí z ostatních důkazů, což Komise zejména uznala v bodech 104 a 121 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

- 363 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že Komise přezkoumala argumentaci žalobkyň spočívající v tvrzení, že prohlášení společnosti Chiquita jsou v rozporu s jejími námitkami v bodech 158 a násl. napadeného rozhodnutí. Komise tak tvrdila, že i když prohlášení společnosti Chiquita obsahovala některé obranné části, shodovala se tato prohlášení celkově se zjištěním protiprávního jednání a byla v souladu s listinnými důkazy (bod 159 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 364 Komise tvrdí, že ke schůzce s panem C1, která se konala při kontrolách v listopadu 2007, došlo v okamžiku, kdy pan C1 musel ještě připravovat obrannou argumentaci a že prohlášení, která byla učiněna v tomto kontextu, jsou tedy obzvláště věrohodná. Komise tvrdí, že i když se čas od času mohl pan C1 zdát zdrženlivý prozradit, že plně věděl o jednání kartelové dohody, připustil nicméně, že se obě strany zavázaly ke koluznímu jednání, které mnohem překračovalo zcela náhodné konverzace o společném nakládání a společných dodávkách (bod 159 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 365 Mimoto Komise uvádí, že e-mailem ze dne 17. dubna 2005 (odeslaným deset dní po její žádosti o ochranu) předseda představenstva a generální ředitel společnosti Chiquita pro Evropu informoval své zaměstnance, včetně pana C1, že podnik hodlal zahájit disciplinární řízení proti těm, které neoznámí do 48 hodin, že ví o existenci protisoutěžních kontaktů se soutěžiteli. Podle společnosti Chiquita byl pan C1 poprvé dotazován den po uplynutí této lhůty. Komise tvrdí, že lze připustit, že to, že pan C1 nezmínil koluzní kontakty se společností Pacific ve lhůtě 48 hodin, negativně ovlivnilo jeho vůli oznámit, že věděl o koluzi od okamžiku, kdy bylo zahájeno probíhající řízení v roce 2007, z důvodu obavy z disciplinárního řízení (jelikož neoznámil v roce 2005 ve stanovené lhůtě kontakty, které měl se společností Pacific ohledně cen (body 159 a 251 odůvodnění napadeného rozhodnutí)).
- 366 Komise dále vysvětluje, že v odpovědi, kterou Chiquita poskytla na dopis Komise, který prováděl bilanci situace, uvedla Chiquita disciplinární opatření, kterým byli vystaveni její zaměstnanci v případě porušení opatření o shodě, která stanovila (ať se jedná o pokračování případného protiprávního jednání, nevhodnou komunikaci se soutěžiteli nebo poskytnutí neúplných, podvodných nebo nepravdivých odpovědí), a která mohla jít až k výpovědi ze zaměstnání, a vysvětlila, že od roku 2005 byl pan C1 neustále informován o těchto důsledcích. Komise tvrdí, že s přihlédnutím k této skutečnosti nemůže obranná povaha některých prohlášení, které Chiquita učinila několik let po dotčených skutečnostech, zpochybnit důkazní hodnotu přesných a podrobných informací obsažených v listinných důkazech zpracovaných společností Pacific v době protiprávního jednání, které byly rovněž potvrzeny prohlášeními společnosti Chiquita (bod 159 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 367 Žalobkyně tvrdí, že tvrzení Komise ohledně hodnoty prohlášení pana C1 jsou nekonsistentní a vnitřně rozporná. Jednak Komise zdůrazňuje skutečnost, že prohlášení pana C1 jsou obzvláště věrohodná, ale jednak se snaží minimalizovat význam těchto prohlášení, když se jedná o diskusi o jejich povaze důkazů ve prospěch. Tvrzení Komise, podle kterého musí být prohlášení pana C1 posuzována v kontextu jeho vlastní účasti na protiprávním jednání, takže existoval zájem na minimalizaci protisoutěžního obsahu jeho kontaktů s panem P1, je spekulativní povahy a není nijak ukotveno ve skutečnosti, jelikož panu C1 naopak hrozilo, že mu bude vypovězena smlouva a uplatněna jeho odpovědnost, pokud neodhalí zcela skutkové okolnosti při schůzkách. Mimoto, jelikož tato prohlášení byla učiněna v okamžiku, kdy Chiquita věřila, že z důvodu nedostatku spolupráce z její strany může potenciálně ztratit ochranu ve věci severní Evropy i v projednávané věci, neměla Chiquita a její zaměstnanci žádný zájem na zatajení jakéhokoliv protiprávního aktu, ale naopak měli zájem na poskytnutí nadměrného množství informací.
- 368 Tuto argumentaci je nutno odmítnout.
- 369 Jednak je třeba uvést, že jestliže sice prohlášení pana C1 je třeba postavit naroveň prohlášením společnosti Chiquita v tom smyslu, že tato prohlášení se nemohou vzájemně potvrzovat jako důkazy (viz bod 343 výše), je třeba nicméně zohlednit některé rozdíly při analýze důvodů, které mohou být v pozadí prohlášení jednotlivce, který připouští svou vlastní účast na protiprávním jednání, a prohlášení podniku jako žadatele o ochranu.

- 370 Tak, ačkoliv již judikatura uznala, že na rozdíl od podniku jednotlivce nemůže mít osobní zájem na maximálním zvětšení protiprávního jednání konkurentů tohoto podniku (v tomto smyslu viz rozsudek Siemens v. Komise, bod 339 výše, bod 70), je třeba připustit, že je-li skutečností, že Chiquita jako žadatelka o ochranu neměla zájem na zatajení skutečností zakládajících protiprávní jednání, je zcela možné, že pan C1 jakožto jednotlivce nebyl velmi nadšen myšlenkou, že musí připustit svou osobní účast na protiprávním jednání zejména proto, že neoznámil protiprávní jednání ve stanovené lhůtě (viz bod 365 výše), a to přes kroky ze strany společnosti Chiquita mající ho motivovat k odhalení všech aspektů jeho kontaktů s panem P1. Jednotlivec totiž může pociťovat určitou zdrženlivost k přiznání jednání, které lze z profesního hlediska či dokonce z osobního hlediska považovat za negativní, o to více v situaci, o kterou jde v projednávané věci, kdy je v rámci podniku obviněn jako účastník protiprávního jednání pouze jediný jednotlivce (viz v tomto ohledu prohlášení pana C1 při slyšení, kde připustil, že „lituje“ toho, co se stalo a že by tak nejednal, pokud by si byl vědom toho, že tím porušuje evropské právo).
- 371 Mimoto, jak správně zdůrazňuje Komise, vzhledem k jeho případné osobní odpovědnosti například na základě vnitrostátního občanského práva či dokonce práva trestního měl pan C1 zjevný zájem na minimalizaci protisoutěžního obsahu svých kontaktů s panem P1.
- 372 Je tedy docela dobře možné, že pan C1 byl zdrženlivý k odhalení všech aspektů svých kontaktů s panem P1 a zejména k připuštění koluzní povahy těchto kontaktů i přes určitý nátlak ze strany společnosti Chiquita na to, aby nezatajoval informace.
- 373 Kromě toho Komise správně tvrdí, že prohlášení pana C1 při kontrolách Komise v listopadu 2007 v okamžiku, když si pan C1 dosud nepřipravil svou obrannou argumentaci, jsou obzvláště věrohodná. Kromě toho z prohlášení společnosti Chiquita a pana C1 vyplývá, že proto, aby byl zachován určitý účinek překvapení, nebyl pan C1 o kontrolách Komise obeznámen (viz bod 155 výše). I přes vysvětlení advokátů společnosti Chiquita během kontrol (viz také bod 155 výše) je tedy věrohodné, že pan C1 neměl dosud čas si připravit obrannou argumentaci. To, že pan C1 i přes upřesnění při následných prohlášeních přitom vždy v podstatě setrval na tom, co tvrdil při těchto prvních prohlášeních (viz prohlášení společnosti Chiquita ze dne 5. března 2009), podporuje věrohodnost všech jeho prohlášení.
- 374 Z výše uvedeného, s výhradou následného přezkumu výňatků citovaných žalobkyněmi (viz body 376 a násl. dále), vyplývá, že obecné znění prohlášení pana C1, vzatých jako celek, není v rozporu se závěry Komise, že Komise poskytla konsistentní vysvětlení obranné povahy těchto prohlášení a že nevycházela pouze z těchto prohlášení proto, aby prokázala protiprávní jednání, ale vycházela ze souboru důkazů, který zahrnoval zejména listinné důkazy (viz body 187 až 189 výše), takže se mohla těchto prohlášení dovolávat za účelem potvrzení jiných důkazů (viz bod 342 výše), což nepředjímá následný přezkum argumentace žalobkyň ohledně trvajících povahy protiprávního jednání (viz bod 358 výše a body 475 a násl. dále).
- 375 V tomto ohledu je užitečné připomenout, jak již bylo rozhodnuto, že jestliže nedostatek jasnosti důkazu bezesporu snižuje jeho důkazní sílu, není proto ještě namístě k němu vůbec nepřihlídnout. Je třeba připomenout, že skutečnost, že určitý dokument odkazuje pouze na některé ze skutečností uváděných v ostatních důkazních materiálech, nevede k důsledku, že se jej Komise nemůže dovolávat na podporu jiných důkazů (v tomto smyslu viz rozsudek JFE Engineering a další v. Komise, bod 42 výše, bod 263).
- 376 Z druhé žalobkyně citují různé výňatky z prohlášení společnosti Chiquita a pana C1, aby podložily své tvrzení, že tato prohlášení zpochybňují závěry Komise a naopak podporují alternativní vysvětlení společnosti Pacific.
- 377 Zprvce žalobkyně tvrdí, že v prohlášeních se několikrát uvádí, že pan P1 a pan C1 se setkali poprvé na schůzce ANIPO v červnu 2004, že pracovní oběd konaný dne 28. července 2004 byl pouze jejich druhou schůzkou a že podle společnosti Chiquita během tohoto oběda diskutovali „možnost, že si

Chiquita objedná banány od společnosti Noboa z Ekvádoru“. Tato prohlášení nikdy neuvádějí diskusi o jakékoliv ceně během této schůzky a tím méně to, že by se strany dohodly na koordinaci svého jednání v oblasti cen.

- 378 Jednak je třeba uvést, že k prokázání svých závěrů ohledně oběda konaného dne 28. července 2004 Komise nevycházela z prohlášení společnosti Chiquita, ale z poznámek pana P1 (body 102 až 120 odůvodnění napadeného rozhodnutí), když současně uznala, že tyto listinné důkazy ukazují, že při tomto obědě byly diskutovány i jiné otázky než otázky, uvedené stranami (bod 104 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Kromě toho to, že pan C1 prohlásil, že předmětem konverzace této schůzky byla možnost společnosti Chiquita objednat si banány od společnosti Noboa z Ekvádoru a že neprohlásil, že diskutoval ceny nebo že byla dohodnuta koordinace jejího jednání v oblasti cen s panem P1, nemůže být vykládáno jako vyvrácení závěrů Komise. Pan C1 tak nevyvrátil, že diskutoval jednání stran v oblasti cen, ani neprohlásil, že možnost společnosti Chiquita objednat si banány od společnosti Noboa z Ekvádoru byla jediným tématem diskutovaným během oběda.
- 379 V tomto ohledu je kromě toho třeba uvést, že Komise uvedla v bodě 106 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že závěr prokázaný na základě poznámek pana P1, podle kterého při obědě konaném dne 28. července 2004 strany zavedly akční plán, v souladu s kterým se kontaktují následující týden, aby si dohodly ceny v Portugalsku, aby věděly, zda bylo třeba „zůstat“ na stejné úrovni, zda bylo třeba „zvýšit“ nebo zda bylo třeba „snížit“, je konsistentní s prohlášeními společnosti Chiquita ze dne 15. února 2008 a ze dne 22. května 2008, podle kterých si po schůzce konané dne 28. července 2004 pan C1 a pan P1 čas od času vyměňovali konkrétnější cenové tendence pro následující týden, když používali výrazy, kterými obě strany rozuměly, zda se ceny měly zvýšit, snížit nebo zůstat na stejné úrovni. Komise přitom podotýká (poznámka pod čarou č. 171 napadeného rozhodnutí), že v okamžiku, kdy Chiquita poskytla uvedená prohlášení, neviděla ručně psané poznámky, jelikož k nim získala přístup až v okamžiku přístupu ke spisu po zaslání oznámení námitek Komise dne 10. prosince 2009 (viz bod 11 výše).
- 380 V tomto kontextu je užitečné připomenout, že prohlášení, která podnik, který podal žádost o ochranu, učiní před seznámením se se skutečnostmi shromážděnými Komisí v rámci jejího šetření, mají obzvláště vysokou důkazní hodnotu.
- 381 V tomto ohledu je třeba uvést, že ačkoliv okolnost, že prohlášení bylo předloženo ve velmi pokročilé fázi řízení zejména v odpovědi na oznámení námitek, nemůže upřít takovému prohlášení veškerou důkazní hodnotu, má nicméně toto prohlášení menší důkazní hodnotu, než kdyby bylo učiněno spontánně. Především pokud byl podnik, který podal žádost o ochranu, seznámen s informacemi, jež Komise v rámci šetření shromáždila, pak se logika vlastní postupu na základě oznámení o spolupráci, podle které by jakákoliv snaha uvést Komisi v omyl mohla zpochybnit upřímnost a úplnost spolupráce podniku (viz bod 340 výše), neuplatní ve stejné míře jako v případě spontánního prohlášení bez znalosti námitek Komise. Obdobně úvahy, že prohlášení na základě oznámení o spolupráci jsou v rozporu se zájmy prohlašujícího, a musí tedy být v zásadě považována za zvlášť věrohodné důkazy (viz bod 341 výše), nelze v případě odpovědi na oznámení námitek podniku, který podal žádost o ochranu, uplatnit v plném rozsahu (v tomto smyslu viz rozsudek Quinn Barlo a další v. Komise, bod 340 výše, body 108 a 109).
- 382 Zadruhé žalobkyně připomínají, že v prohlášeních se uvádí, že po pracovním obědě konaném dne 28. července 2004 si pan C1 a pan P1 začali sporadicky telefonovat mezi zářím 2004 a zářím 2006 a že hlavními diskutovanými otázkami v průběhu těchto hovorů byla možnost objednat si banány z Ekvádoru, dohoda o společném zajištění dodávek, stížnosti týkající se přístavů v Salernu, budoucnost ANIPO a někdy prodeje v severní Itálii. To však není zpochybněno a není v rozporu se závěry Komise, jelikož v prohlášeních se uvádí rovněž, že byly diskutovány tendence vývoje trhu a cenové záměry.

- 383 V tomto ohledu však žalobkyně tvrdí, že tyto diskuse mohly být vysvětleny skutečností, potvrzenou společností Chiquita, že pan P1 byl zcela nový na trhu s banány a zajímal se o zkušenosti pana C1 a že tento druh obecných diskusí odpovídal rovněž druhu diskusí, ke kterým docházelo mezi jednotlivými subjekty v ANIPO, takže na základě těchto prohlášení nelze nijak dospět k závěru, že pan C1 a pan P1 prováděli jakoukoliv dohodu o koordinaci cen.
- 384 *Primo*, je třeba uvést, že Komise nevycházela pouze z dotčených prohlášení proto, aby dospěla k závěru, že pan C1 a pan P1 prováděli dohodu o koordinaci cen, ale opírala se o soubor důkazů citovaných v bodě 4 napadeného rozhodnutí (viz body 190 a 191 odůvodnění napadeného rozhodnutí). *Secundo*, to, že se pan P1 zajímal o zkušenosti pana C1, nevyvrací, ani není v rozporu se závěrem, že si oba muži při svých telefonních konverzacích vyměňovali informace týkající se cen. *Tertio*, nejen, že žalobkyně nedokládají nijak své tvrzení, že druh diskusí, ke kterým docházelo mezi panem P1 a panem C1, odpovídal druhu běžných diskusí, ke kterým docházelo v rámci ANIPO, ale, i kdyby tomu tak bylo, nezbavovalo by to výměny o cenách mezi panem P1 a panem C1 jejich protiprávní povahy. Nakonec *quarto* žalobkyně opomínají uvést, že pan C1 prohlásil nejen, že diskutoval s panem P1 obecné tržní tendence, ale že rovněž vysvětlil, že čas od času s panem P1 diskutoval konkrétnější cenové tendence pro následující týden, když používali takové výrazy, že obě strany rozuměly, že se ceny měly zvýšit, snížit nebo zůstat na stejné úrovni.
- 385 Zatřetí v tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že pan C1 sice uvedl, že některé z hovorů mezi ním a panem P1 vedly ke konkrétnějším výměnám o cenových tendencích pro následující týden, ale že však upřesnil, že nikdy neposkytl výslovné a otevřené údaje o cenách. Chiquita později dodala až pod nátlakem Komise, že kdokoliv, kdo znal odvětví s banány, obecně chápal, že tyto obecné popisy měly přesný význam ohledně ceny, neboť na trhu, na kterém bylo všeobecně známo, že se ceny liší tranší 0,5 eur, tyto obecné popisy znamenaly, že se ceny sníží o 0,5 eura, zvýší o 0,5 eura nebo zůstanou na stejné úrovni.
- 386 V tomto ohledu je třeba nejprve poznamenat, že argumentace, podle které měla Komise protiprávně činit nátlak na společnost Chiquita během správního řízení, již byla odmítnuta v bodech 106 až 172 výše. Mimoto, jestliže je sice prohlášení upřesňující, že kdokoliv, kdo znal odvětví s banány, mohl chápat obecné údaje pana C1 (prohlášení společnosti Chiquita ze dne 22. května 2008), pozdější než prohlášení připouštějící, že pan C1 poskytl takové obecné údaje (prohlášení společnosti Chiquita ze dne 15. února 2008), obě prohlášení pocházejí z doby před možností danou společností Chiquita mít přístup ke spisu Komise po zaslání oznámení námitek dne 10. prosince 2009 (viz bod 11 výše) a jsou tedy obzvláště věrohodná (viz body 380 a 381 výše).
- 387 Dále bylo připuštěno již od prvního z obou dotčených prohlášení (prohlášení společnosti Chiquita ze dne 15. února 2008), že pan C1 mohl popsat obecné tržní tendence výrazy, jako „trh je ochablý“, „není mnoho ovoce“, „nedomnívám se, že se trh zhroutí“ nebo „pro mě není žádný důvod pro změnu“. Takové komentáře lze přitom chápat jako indikace ohledně budoucích cenových změn, jelikož výraz „trh je ochablý“ může znamenat snížení cen, výraz „není mnoho ovoce“ zvýšení cen a výraz „pro mě není žádný důvod pro změnu“, že ceny zůstanou na stejné úrovni. Tudíž nelze přijmout ani argument žalobkyně, podle kterého pan P1 nebyl zkušeným subjektem v odvětví s banány, takže nelze předpokládat, že chápal, že tyto obecné popisy odkazovaly na cenové změny.
- 388 V tomto ohledu je třeba podotknout, že Tribunál již rozhodl, že meteorologické podmínky v zemích produkujících banány, stejně jako v těch, kam je ovoce dováženo za účelem konzumace, rozsah zásob v přístavech a u subjektů provádějících dozrávání banánů, prodejní situace na maloobchodní úrovni a u subjektů provádějících dozrávání banánů, a existence propagačních akcí zjevně představují velice významné faktory pro určení úrovně nabídky vzhledem k poptávce a že jejich vznesení při dvoustranných rozhovorech mezi informovanými subjekty nutně vedlo ke sdílení porozumění trhu a jeho vývoji v otázkách cen (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2013, Fresh Del Monte Produce v. Komise, T-587/08, bod 360).

- 389 Nakonec o přesné velikosti těchto cenových změn žalobkyně tvrdí, že prohlášení společnosti Chiquita, podle kterého bylo všeobecně známé na trhu s banány, že se ceny měnily po tranši 0,5 eur, takže indikace pana C1 mohly být pochopeny tak, že znamenají, že se ceny sníží nebo zvýší o 0,5 eur nebo že tedy zůstanou na stejné úrovni, nemůže být založeno na skutečnosti, jelikož analýza skutečných týdenních pohybů cen ukazuje, že se ceny nezvyšovaly, ani nesnižovaly pouze o 0,5 eur a že neexistovala určitě žádná tendence vývoje cen po tranši 0,5 eur. Žalobkyně tak tvrdí, že z informací týkajících se skutečných cen uplatňovaných společnostmi PFCI a Chiquita naopak vyplývá, že se ceny mohly měnit každý týden až o 1 nebo 2 eur nebo o 0,25 eur nebo méně a předkládají na podporu tohoto tvrzení cenové tabulky společností Chiquita a Pacific.
- 390 Tuto argumentaci je nutno odmítnout. Jak správně zdůrazňuje Komise, otázka, zda se ceny měnily přesně o 0,5 eur, není relevantní, pokud si strany vyměňovaly informace o cenových záměrech pro následující týden tak, že obě strany věděly, zda se ceny zvýší, sníží nebo zůstanou na stejné úrovni, jelikož takové diskuse o tendencích cen snižují nejistotu každé strany ohledně jejího chování na trhu.
- 391 Stanovení ceny, i když pouze orientační, se dotýká hospodářské soutěže tím, že umožňuje všem účastníkům kartelové dohody s přiměřenou mírou jistoty předvídat, jakou cenovou politiku budou jejich soutěžitelé uplatňovat. Obecněji s sebou takové kartelové dohody přinášejí přímý zásah do základních parametrů hospodářské soutěže na dotčeném trhu. Dotčení výrobci totiž tím, že vyjádřili společnou vůli uplatňovat určitou cenovou hladinu na své výrobky, už neurčují autonomně svou politiku na trhu, čímž porušují vnitřní koncepci ustanovení Smlouvy týkajících se hospodářské soutěže (viz rozsudek BPB v. Komise, bod 324 výše, bod 310, a citovaná judikatura). Ve zbývajících částech je třeba připomenout, aniž by byl dotčen přezkum další argumentace žalobkyně, že dohody a jednání ve vzájemné shodě jsou zakázány článkem 101 SFEU bez ohledu na důsledek, mají-li protisoutěžní účel (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 8. července 1999, Komise v. Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Recueil, s. I-4125, body 122 a 123).
- 392 Začtvrté, žalobkyně připomínají, bez dalších komentářů, výňatky z prohlášení společnosti Chiquita ze dne 22. května 2008, které shrnují údaje od pana C1 týkající se účelu a počtu hovorů mezi ním a panem P1.
- 393 V rozsahu, v němž lze připomenutí tohoto prohlášení žalobkyněmi v rámci jejich argumentace směřující k prokázání, že z prohlášení společnosti Chiquita nelze vyvodit žádné protisoutěžní jednání, chápat v tom smyslu, že žalobkyně tvrdí, že podle uvedeného prohlášení se konal malý počet hovorů zahrnujících diskuse o cenách ve vztahu k relevantnímu období, stačí konstatovat, že již bylo uvedeno v bodech 362 až 374 výše, že Komise uznala, že prohlášení společnosti Chiquita a pana C1 jsou méně výslovná, než její závěry vyvozené na základě souboru důkazů, a že poskytla věrohodné vysvětlení zdrženlivosti pana C1 připustit jeho účast na údajném protiprávním jednání, aniž by se žalobkyním podařilo vyvrátit toto vysvětlení.
- 394 Zapáté ohledně výňatku z prohlášení pana C1 citovaného žalobkyněmi, aby tvrdily, že poznámky pana C1 o obědu konaném dne 28. července 2004 musí být chápány tak, že odrážejí způsob, jakým pan C1 tuto schůzku popsal svým kolegům z PFCI, stačí konstatovat, že z uvedeného prohlášení vyplývá, že pan C1 nezpochybnil závěry Komise týkající se těchto poznámek, že tvrdil, že diskuse během oběda se týkala některých skutečností, které jsou v poznámkách uvedeny, a odkázat ve zbývajících částech na úvahy výše týkající se zdrženlivosti pana C1 plně odhalit své protisoutěžní chování (viz body 362 až 374 výše).
- 395 Zašesté žalobkyně částečně a mimo kontext citují některé výňatky z prohlášení společnosti Chiquita ze dne 13. října 2009, aby tvrdily, že Chiquita prohlásila, že nevěděla o žádném důkazu o protiprávním jednání při telefonních konverzacích mezi panem P1 a panem C1 a že pan C1 tvrdil, že měl legitimní důvody stýkat se s panem P1 a nevzpomíná si na žádnou diskusi ohledně cenových tendencí kolem data e-mailu odeslaného panem P1 na pana P2 dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. Žalobkyně nicméně neuvádějí, že toto prohlášení společnosti Chiquita odpovídá dopisu, který prováděl bilanci situace její žádosti o ochranu, ve kterém Komise uvedla, že z důvodu e-mailu odeslaného dne 11. dubna 2005

v 9:57 hod. měla důvody se domnívat, že Chiquita neukončila protiprávní jednání ke dni své žádosti o ochranu, a sice dne 8. dubna 2005. Z výňatků citovaných žalobkyněmi jako celku tedy pouze vyplývá, že pan C1 neměl žádnou koluzní výměnu s panem P1 po 8. dubnu 2005, což je kromě toho rovněž potvrzeno prohlášením společnosti Chiquita ze dne 5. března 2009.

- 396 Stejně tak žalobkyně zkreslují výňatky z tohoto posledně uvedeného prohlášení, podle kterých pan C1 stále setrval na své verzi skutečností a tvrdil, že informace od pana P1 mohly pocházet z jiných zdrojů, podle kterých při pohovoru se všemi zaměstnanci spolupracujícími s panem C1 každý provedl přijatelnou výpověď potvrzující, že k žádnému protiprávnímu sdělení nebo spolupráci mezi soutěžiteli nedošlo. Tyto výňatky totiž vycházejí z tvrzení společnosti Chiquita, podle kterých bylo protiprávní jednání ukončeno dne 8. dubna 2005 a podle kterých se již ptala pana C1 a jeho spolupracovníků krátce po 8. dubnu 2005 a v daný okamžik nikdo nepřipustil, že k protiprávním kontaktům mezi soutěžiteli v Jižní Evropě docházelo. Je přitom nesporné, že pan C1 připustil poprvé při kontrolách Komise v listopadu 2007, že si s panem P1 vyměňoval cenové tendence, poté, co si uvědomil, že bude vedeno šetření týkající se jižní Evropy a i když neoznámil své protisoutěžní jednání ve lhůtě stanovené za tímto účelem zaměstnancům společnosti Chiquita předsedou představenstva a generálním ředitelem této společnosti po žádosti o ochranu podniku dne 8. dubna 2005 (viz zejména bod 365 výše). Starší prohlášení učiněná před zahájením řízení týkajícího se jižní Evropy tedy nelze předkládat jako vyvrácení závěrů Komise v uvedeném řízení.
- 397 Nakonec, ve stejném myšlenkovém pochodu žalobkyně tvrdí, že pan C1 nejen, že zpochybnil výklad poskytnutých důkazů, předložený Komisí, jakmile k němu měl přístup, ale že se jeho vysvětlení shodují rovněž se staršími prohlášeními provedenými ještě před tím, než bylo šetření zahájeno v projednávané věci. Žalobkyně citují v tomto ohledu závěry formulované společností Chiquita ve věci COMP/39188 – Banány, ve kterých Chiquita uvedla, že „ceny pro Spojené království/Irsko, jižní Evropu a Francii nebyly sdělovány soutěžitelům“.
- 398 V tomto ohledu stačí konstatovat, že již bylo uvedeno v bodě 159 výše, že prohlášení společnosti Chiquita, podle kterých „ceny pro Spojené království / Irsko, jižní Evropu a Francii nebyly sdělovány soutěžitelům“, popisují způsob, jakým Chiquita sdělovala ve čtvrtek ráno své referenční ceny svým soutěžitelům a že věc týkající se jižní Evropy se netýkala referenčních cen, takže prohlášení učiněná společností Chiquita týkající se severní Evropy nemohou rozporovat závěry Komise v projednávané věci.
- 399 Zatřetí v rámci jejich tvrzení, podle kterého musí Komise vést objektivní šetření a nemůže pominout důkazy ve prospěch, žalobkyně uvádějí, že i přes jejich žádost o přístup k nedůvěrnému znění odpovědí zákazníků na žádosti Komise o informace, získala Pacific přístup pouze ke shrnutím těchto odpovědí, což jí zabránilo mít přístup k detailům týkajícím se potenciálních informací ve prospěch, poskytnutých zákazníky.
- 400 Podle judikatury má přístup ke spisu ve věcech hospodářské soutěže za účel především umožnit osobám, jimž je určeno oznámení námitek, aby se seznámily s důkazy obsaženými ve spisu Komise a mohly se tak na základě těchto poznatků účinně vyjádřit k závěrům, k nimž Komise dospěla ve svém oznámení námitek. Přístup ke spisu je tedy součástí procesních záruk, jejichž účelem je chránit právo na obhajobu a zajistit zejména účinný výkon práva být vyslechnut (v tomto smyslu viz rozsudky Aalborg Portland a další v. Komise, bod 179 výše, bod 68, a rozsudek Groupe Danone v. Komise, bod 111 výše, bod 33, a citovaná judikatura).
- 401 Komise má tedy povinnost zpřístupnit podnikům, které se účastní řízení podle článku 101 odst. 1 SFEU, všechny dokumenty v neprospěch nebo ve prospěch, které během šetření získala, přičemž se tato povinnost nevztahuje na obchodní tajemství jiných podniků, na interní dokumenty orgánu a na jiné důvěrné informace (v tomto smyslu viz rozsudky Aalborg Portland a další v. Komise, bod 179 výše, bod 68, a Groupe Danone v. Komise, bod 111 výše, bod 34).

- 402 Mimoto z judikatury vyplývá, že pokud jde o odpovědi třetích stran na žádosti Komise o informace je Komise povinna zohlednit riziko, že podnik s dominantním postavením na trhu přijme odvetná opatření vůči soutěžitelům, dodavatelům nebo zákazníkům, kteří spolupracovali na šetření vedeném Komisí. Vystaveny takovému riziku jsou třetí strany, které předají Komisi v průběhu jí prováděných šetření dokumenty, jejichž předání by dle jejich názoru mohlo vést k odvetným opatřením proti nim, oprávněny očekávat, že jejich žádost o důvěrnost bude respektována (viz rozsudek Tribunálu ze dne 25. října 2002, Tetra Laval v. Komise, T-5/02, Recueil, s. II-4381, bod 98, a citovaná judikatura).
- 403 V projednávané věci Komise odpověděla v bodě 253 odůvodnění napadeného rozhodnutí na kritiku vyjádřenou společností Pacific v její odpovědi na oznámení námitek, podle které měla obdržet přístup k jiné věci než pouze ke shrnutím odpovědí zákazníků různých dovozců banánů na žádosti o informace zaslané Komisí, když uvedla, že bylo legitimní odmítnout přístup k dopisům jejich zákazníků a zákazníků jiných dodavatelů podnikům, které mají potenciál vykonat značný hospodářský a obchodní nátlak na své soutěžitele nebo na své obchodní partnery, zákazníky nebo dodavatele. Jelikož se žalobkyně nesnaží toto vysvětlení poskytnuté Komisí rozporovat, je třeba se domnívat, že neprokázaly, že vynětí některých částí z přístupu ke spisu nebylo v projednávané věci legitimní.
- 404 Nakonec žalobkyně tvrdí, že Komise nikdy nevyužila nabídky, která jí byla učiněna, zorganizovat dodatečné schůzky s panem C1, což vážně narušilo její schopnost provést přesnou a úplnou analýzu skutkových okolností projednávané věci. Dodatečná schůzka by Komisi umožnila pochopit, zda prohlášení vypovídala o „snižující se tendenci“ nebo zda pouze chybně pochopila a vyložila si jedinou větu, ze které vycházela.
- 405 Z ustálené judikatury vyplývá, že k zárukám poskytovaným unijním právním řádem ve správních řízeních patří zejména povinnost příslušného orgánu pečlivě a nestranně zkoumat veškeré relevantní okolnosti projednávané věci (rozsudek Soudního dvora ze dne 21. listopadu 1991, Technische Universität München, C-269/90, Recueil, s. I-5469, bod 14, a rozsudek Bavaria v. Komise, bod 342 výše, bod 222).
- 406 Dále je třeba podotknout, že čl. 10 odst. 3 nařízení č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků [101 SFEU] a [102 SFEU] (Úř. věst. L 123; Zvl. vyd. 08/03, s. 81) stanoví, že podniky a sdružení podniků, které jsou předmětem řízení vedeného na základě nařízení č. 1/2003, „mohou Komisi navrhnout slyšení osob, které mohou potvrdit skutečnosti uvedené v jejich vyjádřeních“. V takovém případě z článku 13 nařízení č. 773/2004 vyplývá, že Komise má prostor pro uvážení k tomu, aby rozhodla o zájmu, který může představovat slyšení osob, jejichž svědectví může být pro šetření spisu důležité. Zaručení práva na obhajobu totiž nevyžaduje, aby Komise přistoupila ke slyšení svědků označených zúčastněnými stranami, má-li za to, že šetření ve věci bylo dostačující (viz obdobně ohledně nařízení č. 17, rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2002, HFB a další v. Komise, T-9/99, Recueil, s. II-1487, bod 383, a citovaná judikatura).
- 407 V projednávané věci Komise uvedla v bodech 250 a 251 odůvodnění napadeného rozhodnutí důvody, proč se domnívala, že žádná skutečnost nepodporovala tvrzení, že byla nutná jiná schůzka s panem C1. Nejen, že přitom žalobkyně nevyvracejí konkrétně skutečnosti předložené Komisí v tomto ohledu, ale navíc ani nevysvětlují platně, proč neměla společnost Pacific možnost dotázat se během slyšení sama pana C1. Odkaz žalobkyň během jednání na rozhodnutí společnosti Chiquita komentovat při slyšení dne 18. června 2010 pouze období po 8. dubnu 2005, datu její žádosti o ochranu, nemůže být v tomto ohledu přesvědčivý. Pokud totiž vyplývá z prohlášení, které učinila při uvedeném slyšení, že Chiquita chtěla využít svůj čas pro obhajobu proti možnosti Komise odejmout ji ochranu v projednávané věci, takže nechtěla využít tento čas ke komentování období před její žádostí o ochranu, pro které nezpochybňovala závěry Komise, z těchto prohlášení nevyplývá, že Chiquita bránila tomu, aby Pacific položila otázky panu C1 o dřívějším období. Chiquita naopak dokonce výslovně tvrdila, že její nabídka nechat klást otázky panu C1 byla stále platná.

408 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že argumentaci žalobkyně směřující k výtce Komisi, že nezorganizovala dodatečnou schůzku s panem C1, je třeba odmítnout.

409 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že argumentaci žalobkyně, kterou zpochybňuje důkazní hodnotu prohlášení společnosti Chiquita a pana C1, je třeba odmítnout a tedy i první část třetího žalobního důvodu v plném rozsahu.

2. K druhé části vycházející z toho, že předložené důkazy neumožňují podložit zjištění protiprávního jednání

410 Žalobkyně tvrdí, že Komise neprokázala ani existenci dohody mezi stranami, ani existenci jednání ve vzájemné shodě. Zaprvé Komisi se nepodařilo prokázat, že byly zapojeny do dohody nebo jednání ve vzájemné shodě, zadruhé neprokázala, že jednání, kterého se účastnily, mělo protisoutěžní účel nebo důsledek, a zatřetí neprokázala, že toto jednání představovalo jediné a trvající protiprávní jednání.

a) Úvodní poznámky

411 Je třeba připomenout, že článek 101 SFEU zakazuje veškeré dohody mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků a jednání ve vzájemné shodě, které by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy a jejichž účelem nebo důsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu, zejména ty, které přímo nebo nepřímo určují nákupní nebo prodejní ceny anebo jiné obchodní podmínky, omezují nebo kontrolují výrobu a odbyt a rozdělují trhy nebo zdroje zásobování.

412 Pojem „dohoda“ ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU vychází z vyjádření společné vůle zúčastněnými podniky jednat na trhu určeným způsobem (viz obdobně, pokud jde o čl. 81 odst. 1 ES, rozsudek Komise v. Anic Participazioni, bod 391 výše, bod 130; viz rovněž obdobně, pokud jde o čl. 65 odst. 1 UO, rozsudek Tribunálu ze dne 11. března 1999, Thyssen Stahl v. Komise, T-141/94, Recueil, s. II-347, bod 262).

413 Pojem „dohoda“ ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU, vykládaný judikaturou, je zaměřen na existenci shody vůle mezi nejméně dvěma stranami, přičemž forma jejího projevu není důležitá, představuje-li její věrné vyjádření (rozsudky Tribunálu ze dne 26. října 2000, Bayer v. Komise, T-41/96, Recueil, s. II-3383, bod 69, a ze dne 19. května 2010, IMI a další v. Komise, T-18/05, Sb. rozh. s. II-1769, bod 88).

414 Pojem „jednání ve vzájemné shodě“ ve smyslu tohoto ustanovení se vztahuje k formě koordinace mezi podniky, která vědomě nahrazuje rizika hospodářské soutěže praktickou spoluprací mezi podniky, aniž dospěje až k uzavření dohody ve vlastním slova smyslu (rozsudky Soudního dvora ze dne 16. prosince 1975, Suiker Unie a další v. Komise, 40/73 až 48/73, 50/73, 54/73 a 56/73, 111/73, 113/73 a 114/73, Recueil, s. 1663, bod 26; Ahlström Osakeyhtiö a další v. Komise, bod 176 výše, bod 63; Komise v. Anic Participazioni, bod 391 výše, bod 115, a Hüls v. Komise, bod 185 výše, bod 158).

415 Soudní dvůr dodal, že kritéria koordinace a spolupráce je nutno chápat na základě pojmu obsaženého v ustanoveních Smlouvy týkajících se hospodářské soutěže, podle něhož musí každá společnost určovat politiku, kterou zamýšlí uplatňovat na vnitřním trhu, samostatně (rozsudky Soudního dvora Suiker Unie a další v. Komise, bod 414 výše, bod 173; Ahlström Osakeyhtiö a další v. Komise, bod 176 výše, bod 63; Komise v. Anic Participazioni, bod 391 výše, bod 116, a ze dne 2. října 2003, Corus UK v. Komise, C-199/99 P, Recueil, s. I-11177, bod 106).

416 Ačkoliv tento požadavek autonomie nevylučuje právo hospodářských subjektů na rozumné přizpůsobení se existujícímu nebo očekávanému chování jejich soutěžitelů, striktně brání všem přímým nebo nepřímým kontaktům mezi těmito subjekty, jejichž účelem nebo důsledkem je ovlivnění tržního chování skutečného nebo potenciálního soutěžitele či odhalení tržního chování, o kterém tyto subjekty rozhodly, že budou samy uskutečňovat na tomto trhu nebo které zamýšlí samy uskutečňovat

na tomto trhu, takovému soutěžiteli, jestliže je účelem nebo důsledkem těchto kontaktů dosažení podmínek hospodářské soutěže, které s přihlédnutím k povaze výrobků nebo poskytovaných služeb, významu a množství podniků, jakož i objemu uvedeného trhu neodpovídají obvyklým podmínkám relevantního trhu (rozsudky Suiker Unie a další v. Komise, bod 414 výše, bod 174; Komise v. Anic Participazioni, bod 391 výše, bod 117; Hüls v. Komise, bod 185 výše, bod 160, a Corus UK v. Komise, bod 415 výše, bod 107).

- 417 Pojem „jednání ve vzájemné shodě“ zahrnuje, kromě dohody mezi dotčenými podniky, chování na trhu navazující na tuto spolupráci a příčinnou souvislost mezi těmito dvěma skutečnostmi. V tomto ohledu je třeba předpokládat, neexistuje-li důkaz o opaku, jehož předložení přísluší zúčastněným subjektům, že podniky, které jednají ve vzájemné shodě a které na trhu nadále působí, zohledňují při určování svého chování na trhu informace, které si vyměnily se svými soutěžiteli. Je tomu tak tím spíše, jestliže jednají ve vzájemné shodě pravidelně během dlouhého období (rozsudky Komise v. Anic Participazioni, bod 391 výše, bod 121; Hüls v. Komise, bod 185 výše, body 161 až 163, a T-Mobile Netherlands a další, bod 328 výše, bod 51).
- 418 Nakonec je třeba připomenout, že ze srovnání mezi pojmy „dohoda“ a „jednání ve vzájemné shodě“ vyplývá, že zahrnují ze subjektivního hlediska formy koluzí, které mají stejnou povahou a odlišují se pouze svou intenzitou a formami, ve kterých se projevují (rozsudek Komise v. Anic Participazioni, bod 391 výše, bod 131).
- 419 Tudíž, i když pojmy „dohoda“ a „jednání ve vzájemné shodě“ sestávají z částečně rozdílných zakládajících prvků, nejsou navzájem neslučitelné. Komise tedy nemá povinnost kvalifikovat všechna zjištěná jednání jako dohodu nebo jednání ve vzájemné shodě, ale může právem kvalifikovat některá z těchto jednání jako „dohody“ a jiná jako „jednání ve vzájemné shodě“ (v tomto smyslu viz rozsudek Komise v. Anic Participazioni, bod 391 výše, bod 132, a rozsudek Tribunálu ze dne 17. prosince 1991, Hercules Chemicals v. Komise, T-7/89, Recueil, s. II-1711, bod 264).
- 420 Pro účely použití čl. 101 odst. 1 SFEU je zohlednění konkrétních důsledků dohody nadbytečné, jeví-li se, že účelem této dohody je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu (rozsudek Aalborg Portland a další v. Komise, bod 179 výše, bod 261).
- 421 Pokud jde o možnost považovat jednání ve vzájemné shodě za jednání s protisoutěžním účelem, přestože toto jednání nemá přímou souvislost se spotřebitelskými cenami, je třeba uvést, že znění čl. 101 odst. 1 SFEU neumožňuje mít za to, že jsou zakázána pouze jednání ve vzájemné shodě, která mají přímý vliv na cenu zaplacenou konečným spotřebitelem. Naopak z uvedeného čl. 101 odst. 1 písm. a) SFEU vyplývá, že jednání ve vzájemné shodě může mít protisoutěžní účel, pokud spočívá v tom, že „přímo nebo nepřímo určuje nákupní nebo prodejní ceny, anebo jiné obchodní podmínky“ (rozsudek T-Mobile Netherlands a další, bod 328 výše, body 36 a 37).
- 422 V každém případě článek 101 SFEU směřuje, podobně jako ostatní pravidla hospodářské soutěže uvedená ve Smlouvě, nikoliv pouze k tomu, aby chránil bezprostřední hospodářské zájmy soutěžitelů nebo spotřebitelů, nýbrž i k tomu, aby chránil strukturu trhu, a tím hospodářskou soutěž jako takovou. Proto konstatování existence protisoutěžního účelu jednání ve vzájemné shodě nemůže být podmíněno konstatováním přímé souvislosti mezi tímto jednáním a spotřebními cenami (rozsudek T-Mobile Netherlands a další, bod 328 výše, body 38 a 39).
- 423 Pokud jde o rozlišení mezi jednáními ve vzájemné shodě, která mají protisoutěžní účel a těmi, která mají protisoutěžní důsledek, je třeba připomenout, že protisoutěžní účel a důsledek nejsou kumulativními, ale alternativními podmínkami pro posouzení, zda jednání spadá pod zákaz uvedený v čl. 101 odst. 1 SFEU. Podle judikatury ustálené od rozsudku Soudního dvora ze dne 30. června 1966, LTM (56/65, Recueil, s. 337, 359), vede alternativní povaha této podmínky vyznačená užitím spojky „nebo“ nejdříve k nutnosti uvážit samotný účel jednání ve vzájemné shodě s ohledem na hospodářský kontext, ve kterém má být uplatňováno. Nicméně v případě, že analýza obsahu tohoto jednání ve

vzájemné shodě neodhalí dostatečný stupeň škodlivosti ve vztahu k hospodářské soutěži, je pak třeba přezkoumat jeho účinky, a aby toto jednání podléhalo zákazu, musí existovat skutečnosti prokazující, že hospodářská soutěž byla ve značné míře buď vyloučena, nebo omezena či narušena (v tomto smyslu viz rozsudky Soudního dvora ze dne 20. listopadu 2008, *Beef Industry Development Society a Barry Brothers*, C-209/07, Sb. rozh. s. I-8637, bod 15, a *T-Mobile Netherlands* a další, bod 328 výše, bod 28).

- 424 Pro posouzení, zda je jednání ve vzájemné shodě zakázáno čl. 101 odst. 1 SFEU, je tedy zohlednění jeho konkrétních účinků nadbytečné, jeví-li se, že jeho účelem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu (v tomto smyslu viz rozsudky Soudního dvora ze dne 13. července 1966, *Consten a Grundig v. Komise*, 56/64 et 58/64, Recueil, s. 429, 496; *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied v. Komise*, bod 49 výše, bod 125, a *Beef Industry Development Society a Barry Brothers*, bod 423 výše, bod 16). Rozlišení mezi „protiprávními jednáními z hlediska účelu“ a „protiprávními jednáními z hlediska důsledku“ vychází z okolnosti, že některé formy koluze mezi podniky mohou být považovány za škodlivé pro řádné fungování normální hospodářské soutěže již ze své povahy (rozsudky *Beef Industry Development Society a Barry Brothers*, bod 423 výše, bod 17, a *T-Mobile Netherlands* a další, bod 328 výše, bod 29).
- 425 Aby mělo jednání ve vzájemné shodě protisoutěžní účel, postačuje, že může vyvolat negativní účinky na hospodářskou soutěž. Jinými slovy musí být s ohledem na právní a hospodářský kontext, do kterého spadá, jednoduše konkrétně způsobilé vyloučit, omezit nebo narušit hospodářskou soutěž na vnitřním trhu. Otázka, zda a v jaké míře skutečně k takovým účinkům dojde, může mít význam jen pro výpočet výše pokut a hodnocení práv na náhradu škody (rozsudek *T-Mobile Netherlands* a další, bod 328 výše, bod 31).
- 426 V tomto ohledu musí být ještě připomenuto, že z judikatury Soudního dvora vyplývá, že určité druhy koordinace mezi podniky vykazují dostatečný stupeň škodlivosti ve vztahu k hospodářské soutěži, aby bylo možné mít za to, že přezkum jejich účinků není nutný (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 11. září 2014, *CB v. Komise*, C-67/13 P, bod 49, a citovaná judikatura).
- 427 Tato judikatura vychází z okolnosti, že některé formy koordinace mezi podniky mohou být považovány za škodlivé pro řádné fungování normální hospodářské soutěže již ze své povahy (viz rozsudek *CB v. Komise*, bod 426 výše, bod 50, a citovaná judikatura).
- 428 Je tedy nesporné, že určitá koluzní jednání, jako například jednání vedoucí k horizontálnímu stanovení cen kartely, mohou být považována za do té míry způsobilá vyvolat negativní účinky, zejména na ceny, kvantitu nebo kvalitu zboží a služeb, že je pro účely uplatnění čl. 101 odst. 1 SFEU možné považovat za neúčinné prokazovat, že mají konkrétní účinky na trh. Zkušenost totiž ukazuje, že taková jednání vedou ke snížení produkce a ke zvýšení ceny, což vrcholí špatným rozdělením zdrojů zejména ke škodě spotřebitelů (rozsudek *CB v. Komise*, bod 426 výše, bod 51).
- 429 Naproti tomu v případě, že analýza daného druhu koordinace mezi podniky neodhalí dostatečný stupeň škodlivosti ve vztahu k hospodářské soutěži, je třeba přezkoumat jeho účinky, a aby toto jednání podléhalo zákazu, musí existovat skutečnosti prokazující, že hospodářská soutěž byla buď vyloučena, nebo citelně omezena či narušena (viz rozsudek *CB v. Komise*, bod 426 výše, bod 52, a citovaná judikatura).
- 430 Podle judikatury Soudního dvora je při posuzování, zda dohoda mezi podniky nebo rozhodnutí sdružení podniků vykazuje dostatečný stupeň škodlivosti, aby byla považována za omezení hospodářské soutěže „z hlediska účelu“ ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU, třeba se soustředit zejména na obsah jejich ustanovení, na cíle, kterých má dosáhnout, jakož i na hospodářský a právní kontext, do

kterého spadá. V rámci posuzování uvedeného kontextu je rovněž třeba zohlednit povahu dotčeného zboží nebo služeb, jakož i skutečné podmínky fungování a struktury dotčeného trhu nebo trhů (viz rozsudek CB v. Komise, bod 426 výše, bod 53, a citovaná judikatura).

431 Mimoto ačkoli úmysl účastníků není k určení omezující povahy dohody mezi podniky nezbytný, vnitrostátním a unijním orgánům pro hospodářskou soutěž nebo soudům nic nezakazuje, aby jej zohlednily (viz rozsudek CB v. Komise, bod 426 výše, bod 54, a citovaná judikatura).

432 Argumentaci žalobkyní je tedy třeba zkoumat ve světle těchto zásad.

b) Napadené rozhodnutí

433 V bodě 187 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že skutečnosti popsané v části 4 uvedeného rozhodnutí prokazují, že se jeho adresáti účastnili koluzních činností týkajících se odvětví banánů v jižní Evropě, zejména:

— koordinace svých cenových strategií, pokud jde o budoucí ceny, cenové úrovně, cenové pohyby nebo tendence;

— výměny informací o budoucím chování na trhu, pokud jde o ceny.

434 Komise pokračovala uvedením, že uvedené skutečnosti a uvedené jednání představovalo jasně dohodu ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU v tom smyslu, že se dotčené podniky výslovně dohodly na určitém chování na trhu, přičemž tyto činnosti měly formu koordinace a spolupráce, kterou strany vědomě nahradily rizika hospodářské soutěže praktickou spoluprací. Komise uvedla, že i kdyby nakonec nemohlo být prokázáno, že se strany dohodly výslovně na společném plánu, který představoval dohodu, dotčené jednání nebo jeho části představovaly nicméně jednání ve vzájemné shodě ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU (bod 188 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

435 Stále podle Komise je prokázáno skutečnostmi popsanými v části 4 napadeného rozhodnutí, že k dvoustranné koluzi docházelo po určitou dobu systematicky (nebo alespoň pravidelně) a opakovaně, přičemž k dvoustranným ujednáním docházelo podle stanoveného modelu, který byl konsistentní po dotčené období, i když se zvláštnosti a rozsah komunikace mohli v čase lišit (bod 191 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

436 Komise dále uvedla, že nejen, že nic nenaznačuje, že dotčené podniky nezohlednily vyměněné informace v okamžiku určování svého jednání na trhu, ale navíc skutečnosti popsané v části 4 napadeného rozhodnutí prokazují, že strany zohlednily alespoň částečně vyměněné informace o cenách a v důsledku toho jednaly. Komise se tedy domnívala, že dvoustranné dohody uzavřené mezi stranami měly za následek, že komunikace ovlivnila jednání stran, když určovaly ceny banánů pro Itálii, Řecko a Portugalsko (body 192 až 194 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

c) K existenci dohody nebo jednání ve vzájemné shodě

437 Žalobkyně tvrdí, že Komise neprokázala, že se účastnily dohody nebo jednání ve vzájemné shodě, a že porušila zásadu zákazu diskriminace.

438 Zprvée žalobkyně tvrdí, že pro prokázání dohody mezi společnostmi Chiquita a PFCI musí Komise prokázat, že strany vyjádřily svou společnou vůli chovat se na trhu určitým způsobem a že v projednávané věci žádný z listinných důkazů předložených Komisí nemůže dokládat pevné přesvědčení, že tomu tak bylo. Z poznámek týkajících se oběda konaného dne 28. července 2004 lze pouze vyvodit, že pan C1 a pan P1 vedli legitimní diskuse zejména o budoucnosti profesního sdružení

ANIPO a o možnosti ujednání o společném zajištění dodávek a dodávání a že poznámky pana P1 jsou pouze jeho osobními úvahami o obsahu této diskuse a nikoliv výrazem společné vůle společnosti Chiquita a žalobkyně chovat se určitým protisoutěžním způsobem.

- 439 Podle žalobkyně by jediný výraz „dohodli jsme se oba dva, že musíme zachovat ceny nezměněny“, který je obsažen v e-mailu odeslaném dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod, mohl být případně vykládán jako výraz společné vůle. Tento e-mail však právně dostačujícím způsobem neprokazuje uzavření dohody a i kdyby tomu tak bylo, týká se pouze jediného dne nebo maximálně jediného týdne, ale nemůže v žádném případě dokládat tvrzení o dohodě o cenové koordinaci během období osmi měsíců a dvanácti dnů. Komise tedy právně dostačujícím způsobem neprokázala, že Chiquita a žalobkyně uzavřely dohodu s cílem omezit hospodářskou soutěž, ani nepředložila dostatečné důkazy k prokázání, že taková dohoda byla mezi stranami prováděna.
- 440 Je třeba především uvést, že žalobkyně opakují některé argumenty, které již byly vyvráceny při přezkumu důkazů předložených Komisí v rámci celé první části projednávaného žalobního důvodu.
- 441 Dále, jak Komise právem připomněla v bodě 177 odůvodnění napadeného rozhodnutí, je třeba se domnívat, že existuje dohoda mezi soutěžiteli tehdy, pokud se strany dohodnou na společném projektu, který omezuje nebo může omezit jejich obchodní autonomii tím, že vymezuje směry jejich jednání nebo vzájemnou nepřítomnost na trhu. Není nutné, aby tato dohoda byla učiněna písemně, žádná formalita není vyžadována a není nutné, aby byly stanoveny smluvní sankce nebo prováděcí opatření. Mimoto dohoda může být výslovná nebo může vyplývat implicitně z jednání stran.
- 442 Nakonec, na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, výraz „dohodli jsme se oba dva, že musíme zachovat ceny nezměněny“, obsažený v e-mailu odeslaném dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod., není jediným důkazem, který osvědčuje výraz společné vůle stran. Několik dalších skutečností obsažených v poznámkách pana P1 ze dne 28. července 2004 (zejména výrazy „Týdenní spolupráce k zachování cen“, „Místní dohoda“ nebo dále „akční plán 1.- Hovořit o Portugalsku následující týden: Rozhodnutí o ceně: *status quo*, zvýšit, snížit. [pan P1]/[pan C1]“, viz bod 105 odůvodnění napadeného rozhodnutí), jakož i v e-mailu odeslaném dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. (kde jsou uvedeny výrazy „dohodli jsme se oba dva, že musíme zachovat ceny nezměněny“ nebo dále „volá, aby požádal, abychom si dohodli naši strategii na následující týden a abychom se pokusili neměnit“, viz bod 292 výše) totiž ukazují, že strany vyjádřily svou společnou vůli chovat se na trhu určitým způsobem.
- 443 V tomto ohledu je třeba připomenout, že argumentace žalobkyně směřující k tvrzení, že poznámky pana P1 a e-mail odeslaný dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod. odrážejí pouze osobní myšlenky pana P1 formulované na základě jednostranných prohlášení pana C1, byla odmítnuta v rámci přezkumu třetího žalobního důvodu a že bylo konstatováno, že tyto dokumenty odrážejí naopak přijetí dvoustranných stanovisek mezi stranami (viz zejména 221 až 223, 232 až 235, 252, 255, 309 až 311 a 317 výše).
- 444 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Komise neprokázala, že se účastnily jednání ve vzájemné shodě.
- 445 Zprvce žalobkyně připomínají, že k prokázání, že se Chiquita a Pacific účastnily jednání ve vzájemné shodě, musí Komise prokázat, že se strany dohodly, že dohodnuté jednání vedlo k následnému chování na trhu a že existuje příčinná souvislost mezi oběma. Komise se v tomto ohledu opírá o judikaturu T-Mobile (bod 328 výše, body 60 až 62), která však není použitelná v projednávané věci, ve které musela Komise prokázat, že žalobkyně a Chiquita měly mnohé a četné kontakty a že tyto schůzky překračovaly zcela legitimní profesní kontakty, což se jí nepodařilo zejména proto, že neexistuje důkaz o jakémkoliv kontaktu mezi společnostmi Chiquita a PFCI mezi 28. červencem 2004 a 8. dubnem 2005, kromě dvou velmi krátkých telefonních hovorů.

- 446 Je třeba uvést, že bez ohledu na relevanci odkazu v napadeném rozhodnutí na některé rozsudky je věcí Tribunálu, aby přezkoumal, zda za okolností projednávané věci Komise mohla právem dospět k závěru, že jednání stran představovalo jednání ve vzájemné shodě, jehož účelem nebo důsledkem bylo omezení hospodářské soutěže.
- 447 Ostatně je třeba připomenout, že ve věci T-Mobile Netherlands a další (bod 328 výše), Soudní dvůr rozhodl, že je to jak účel jednání ve vzájemné shodě, tak podmínky trhu, které určují jak často, v jakém rozmezí a jakým způsobem se soutěžitelé navzájem kontaktují, aby sladili své chování na trhu. Jestliže totiž dotyčné podniky vytvoří kartelovou dohodu s komplexním systémem jednání ve vzájemné shodě, pokud jde o velké množství aspektů jejich chování na trhu, pak může být pravidelné navazování kontaktů po delší dobu nezbytné. Pokud je naopak vzájemná shoda jednorázová a směřuje k jednorázové harmonizaci chování na trhu týkající se jediného parametru hospodářské soutěže, může stačit i jediný kontakt k tomu, aby se uskutečnil protisoutěžní cíl, o který dotyčné podniky usilují (rozsudek T-Mobile Netherlands a další, bod 328 výše, bod 60).
- 448 Soudní dvůr pokračoval uvedením, že za těchto podmínek je třeba mít za to, že důležitý není ani tak počet schůzek mezi dotyčnými podniky jako skutečnost, zda kontakt nebo kontakty, ke kterým došlo, nabízí těmto podnikům možnost zohlednit při určování svého chování na dotyčném trhu informace, které si vyměnily se svými soutěžiteli a vědomě nahradit rizika hospodářské soutěže praktickou spoluprací mezi nimi. Když je možné prokázat, že tyto podniky dospěly ke vzájemné shodě a zůstaly na tomto trhu aktivní, je odůvodněné požadovat, aby prokázaly, že tato vzájemná shoda neměla vliv na jejich chování na uvedeném trhu (rozsudek T-Mobile Netherlands a další, bod 328 výše, bod 60).
- 449 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, tato judikatura se v projednávané věci použije, jelikož Komise správně prokázala, že výměny o budoucích cenách, ke kterým došlo mezi stranami, stranám umožnily zohlednit vyměněné informace pro určení jejich chování na trhu, o čemž svědčí zejména existence pravidelně aktualizované cenové tabulky společnosti Chiquita, nalezené ve složce v kanceláři pana P2 ze společnosti Pacific (viz body 290 až 293 výše).
- 450 Argumentace žalobkyň, podle které neexistuje žádný důkaz o jakémkoliv kontaktu mezi společnostmi Chiquita a PFCI mezi 28. červencem 2004 a 8. dubnem 2005, musí být odmítnuta, jelikož žalobkyně nevyvracejí důkazy, ze kterých vycházela Komise k dokázání kontaktů mezi stranami mezi 28. červencem 2004 a 8. dubnem 2005, a sice dvě poznámky ze srpna roku 2004, dva telefonní hovory od ledna do dubna 2005, tabulka s cenami společnosti Chiquita od týdne 6 roku 2005 a e-mail s cenami společnostmi Chiquita od týdne 9 roku 2005, nalezené ve složce v kanceláři pana P2 ze společnosti Pacific, jakož i prohlášení společnosti Chiquita a pana C1 (viz body 265 až 287, 288 až 335 a 336 až 409 výše).
- 451 Zatímco argumentace žalobkyň může být v určitém rozsahu relevantní v rámci přezkumu existence jediného a trvajícího protiprávního jednání v projednávané věci, musí být tedy odmítnuta v rámci přezkumu existence jednání ve vzájemné shodě, jelikož v rámci přezkumu třetího žalobního důvodu bylo konstatováno, že se žalobkyním nepodařilo vyvrátit soubor shodujících se důkazů, o který se opírala Komise – a sice poznámky z oběda konaného dne 28. července 2004, poznámky ze srpna 2004, výpisy telefonních hovorů, e-mail odeslaný dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod., nedatovaná tabulka a prohlášení společnosti Chiquita – proto, aby dospěla k závěru o existenci dohody nebo jednání ve vzájemné shodě mezi stranami. Bez ohledu na to, zda lze toto protiprávní jednání kvalifikovat jako jediné a trvajíc z důvodu pravidelnosti kontaktů (viz v tomto ohledu body 475 a násl. dále), je tak třeba konstatovat, že důkazy předložené Komisí osvědčují kontakty mezi stranami, které jim poskytly možnost zohlednit informace vyměněné s jejich soutěžiteli k určení jejich chování na dotčeném trhu a nahradit rizika hospodářské soutěže praktickou spoluprací mezi nimi. To platí v projednávané věci tím spíše, že se dohoda vztahovala k jedinému aspektu chování stran, a sice k ceně, takže v rámci systému výměn zavedeného při obědě konaném dne 28. července 2004 mohly jednorázové koordinace o cenových tendencích stran stačit pro uskutečnění sledovaného protisoutěžního účelu.

- 452 Zadruhé se podle žalobkyň Komise rozporně opírá o judikaturu týkající se komplexních protiprávních jednání, aby se vyhnula povinnosti kvalifikovat údajné jednání jako dohodu nebo jednání ve vzájemné shodě. Jelikož se však projednáváná věc týká pouze dvou podniků, přičemž jeden z nich je malý, a údajné protiprávní jednání trvalo pouze osm měsíců a dvanáct dnů, Komise se nemůže opírat o tuto judikaturu, ale musí prokázat přesný způsob a přesnou dobu, kdy PFCI a Chiquita údajně uzavřely dohodu nebo se účastnily jednání ve vzájemné shodě.
- 453 Tuto argumentaci je třeba odmítnout, jelikož žalobkyně nemohou Komisi vytýkat, že vycházela nesprávně z judikatury týkající se komplexních protiprávních jednání (viz body 418 a 419 výše) v projednáváné věci. Okolnost, že se dotčené protiprávní jednání týkalo jen dvou podniků, přičemž jeden z nich je malý, a že trvalo pouze osm měsíců a dvanáct dnů, nemění nic na skutečnosti, že Komise nemá povinnost kvalifikovat jako dohodu nebo jednání ve vzájemné shodě všechna zjištěná jednání, ale může kvalifikovat právem některá z těchto jednání jako „dohody“ a jiná jako „jednání ve vzájemné shodě“. V tomto ohledu a, jelikož Komise právně dostačujícím způsobem prokázala existenci kontaktů mezi stranami, nelze požadovat, jak předestírají žalobkyně, aby Komise přesně určila každý individuální okamžik, ke kterému se strany dohodly.
- 454 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že Komise neprokázala, že se účastnily jednání ve vzájemné shodě, protože neprokázala, že došlo ke koordinaci, ani že taková dohoda vedla k následnému chování na trhu. Domněnku, podle které podnik, který je stranou dohody, zohledňuje vyměněné informace při svém následném jednání na trhu, lze vyvrátit, pokud je prokázáno, že dohoda neměla absolutně žádný vliv na individuální chování podniku na trhu. Ceny pro týdny 13 a 15 v Itálii, na kterých se měl údajně pan C1 a pan P1 dohodnout, přitom nezůstaly nezměněny a nenásledovaly tedy analýzu pana P1. Komisi se nepodařilo ani prokázat, že Chiquita a PFCI určovaly své ceny koordinovaně během dalších týdnů v době trvání údajného protiprávního jednání.
- 455 Je třeba uvést, že z výše uvedených úvah vyplývá, že Komise prokázala, že mezi stranami existovala koordinace, a že argumentace žalobkyň nemůže vyvrátit domněnku, podle kterého zohledňovaly vyměněné informace při určování svého následného chování na trhu.
- 456 Je třeba připomenout, jak již bylo uvedeno v bodech 328, 329 a 330 výše, že, i kdyby skutečné ceny následně účtované neodpovídaly cenovým záměrům vyměněným stranami, skutečnost, že jednání ve vzájemné shodě nemá přímý vliv na úroveň cen, nebrání konstatování, že omezilo hospodářskou soutěž mezi dotčenými podniky (v tomto smyslu viz rozsudky Dansk Rørindustri v. Komise, bod 329 výše, bod 140, a Dole Food a Dole Germany v. Komise, bod 282 výše, bod 546).
- 457 V tomto ohledu je třeba uvést, že ceny, které jsou na trhu skutečně uplatňovány, mohou být ovlivňovány vnějšími faktory, které spadají mimo kontrolu účastníků kartelové dohody, jako je obecný hospodářský vývoj, vývoj poptávky v tomto konkrétním odvětví nebo vyjednávací síla zákazníků (rozsudek Dole Food et Dole Germany v. Komise, bod 282 výše, bod 547).
- 458 Stanovení ceny, i když pouze orientační, se tak dotýká hospodářské soutěže tím, že umožňuje všem účastníkům kartelové dohody s přiměřenou mírou jistoty předvídat, jakou cenovou politiku budou jejich soutěžitelé uplatňovat. Obecněji s sebou takové kartelové dohody přinášejí přímý zásah do základních parametrů hospodářské soutěže na dotčeném trhu. Dotyční výrobci totiž tím, že vyjádřili společnou vůli uplatňovat určitou cenovou hladinu na své výrobky, už neurčují samostatně svou politiku na trhu, čímž porušují vnitřní koncepci ustanovení Smlouvy týkající se hospodářské soutěže (viz rozsudek BPB v. Komise, bod 324 výše, bod 310, a citovaná judikatura). Ve zbývajících částech je třeba připomenout, aniž by byl dotčen přezkum další argumentace žalobkyň, že dohody a jednání ve vzájemné shodě jsou zakázány článkem 101 SFEU bez ohledu na jakýkoliv důsledek, mají-li protisoutěžní účel (v tomto smyslu viz rozsudek Komise v. Anic Participazioni, bod 391 výše, body 122 a 123).

- 459 Nakonec začtvrté je třeba konstatovat, že svou argumentací směřující k tvrzení, že tvrzení Komise týkající se vzájemné dohody byla neustále vyvracována společností Chiquita a panem C1, se žalobkyně omezují na opakování argumentů již vyvrácených v rámci přezkumu třetího žalobního důvodu (viz body 332 až 409 výše).
- 460 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že spis Komise obsahuje jasné listinné důkazy o zvláštních diskusích o cenách mezi soutěžiteli, kterých se neúčastnila PFCI, ohledně kterých však Komise neučinila žádné tvrzení o protisoutěžním jednání, což představuje porušení zásady zákazu diskriminace zaručené článkem 20 listiny základních práv.
- 461 Tato výtky musí být odmítnuta. Žalobkyně nemohou vyvozovat argument ze skutečnosti, že jiné podniky nebyly stíhány. Z výše uvedených úvah vyplývá, že Komise shromáždila dostatečně důkazů, které odůvodňovaly stíhání žalobkyně. I kdyby se jiné subjekty nacházely v podobné situaci jako žalobkyně a nebyly stíhány, z ustálené judikatury vyplývá, že okolnost, že Komise neshledala protiprávní jednání subjektu, který se nacházel v situaci podobné situaci žalobkyně, není s to vyloučit protiprávní jednání zjištěné vůči uvedené žalobkyni, pokud bylo náležitě prokázáno (rozsudek Ahlström Osaakeyhtiö a další v. Komise, bod 176 výše, bod 146; rozsudky Tribunálu ze dne 20. března 2002, KE KELIT v. Komise, T-17/99, Recueil, s. II-1647, bod 101, a ze dne 15. června 2005, Tokai Carbon a další v. Komise, T-71/03, T-74/03, T-87/03 et T-91/03, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 397), a přestože soudu nebyl případ tohoto jiného subjektu předložen k rozhodnutí (viz rozsudek Tribunálu ze dne 4. července 2006, Hoek Loos v. Komise, T-304/02, Sb. rozh. s. II-1887, bod 62, a citovaná judikatura).
- 462 Z výše uvedených úvah vyplývá, že argumentaci žalobkyně směřující k tvrzení, že Komise neprokázala, že se účastnily dohody nebo jednání ve vzájemné shodě, je třeba odmítnout.

d) K existenci protisoutěžního účelu nebo důsledku

- 463 Žalobkyně tvrdí, že Komise neprokázala, že jejich jednání mělo protisoutěžní účel nebo důsledek.
- 464 Zaprvé žalobkyně připomínají, že Komise musí právně dostačujícím způsobem prokázat, že se jedná o dohodu nebo jednání ve vzájemné shodě, jejichž účelem nebo důsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže. Je však nemožné vyvodit ze skutečností a okolností údajného protiprávního jednání, že strany uzavřely horizontální ujednání o určování cen, jehož účelem by bylo omezení hospodářské soutěže, takže údajné protiprávní jednání nelze považovat za omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu.
- 465 Žalobkyně tvrdí, že se Komise opírá o skutečnost, že účelem jednání stran bylo určování cen, proto, aby dospěla k závěru, že v projednávané věci bylo účelem protiprávního jednání omezit hospodářskou soutěž. Je však nemožné vyvodit ze skutečností a okolností údajného protiprávního jednání, že strany uzavřely horizontální ujednání o určování cen, jelikož jejich jednání bylo možné nanejvýš považovat za nezávislou výměnu vágních a sporadických informací, které se týkaly pouze obecných tržních tendencí, což znemožňuje to, aby bylo považováno za protiprávní jednání z hlediska účelu.
- 466 Tato výtky musí být odmítnuta. S ohledem na judikaturu připomenutou v bodech 411 až 431 výše a na skutečnosti přezkoumané v rámci třetího žalobního důvodu se jeví, že v projednávané věci Komise právem dospěla k závěru, že účelem jednání stran bylo vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu.
- 467 Tak na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, které opakují i v rámci právní kvalifikace protiprávního jednání některé argumenty, které již byly vyvráceny v rámci přezkumu skutečností projednávané věci a důkazů předložených Komisí, je třeba protiprávní jednání dotčené v projednávané věci kvalifikovat jako jednání omezující hospodářskou soutěž z hlediska účelu, jelikož, jak uvedla Komise v bodě 226

odůvodnění napadeného rozhodnutí, toto jednání vykazuje obecné vlastnosti horizontálních dohod ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU, protože cena je hlavním nástrojem hospodářské soutěže a v projednávané věci strany výslovně koordinovaly cenové pohyby s konečným cílem zvýšit ceny ve svůj prospěch.

468 V tomto ohledu je třeba uvést, že první příklad kartelové dohody uvedený v čl. 101 odst. 1 písm. a) SFEU, který je výslovně prohlášen neslučitelným s vnitřním trhem, je právě ten, jenž spočívá v „přímém nebo nepřímém určování nákupní nebo prodejní ceny, anebo jiných obchodních podmínek“. Jednání, jež bylo předmětem kartelové dohody, je tak výslovně zakázáno čl. 101 odst. 1 SFEU, neboť vyvolává omezení inherentní hospodářské soutěži na vnitřním trhu (v tomto smyslu viz rozsudek *Fresh Del Monte Produce v. Komise*, bod 388 výše, bod 768).

469 Z judikatury citované v bodech 426 až 428 výše tak vyplývá, že druh koordinace dotčené v projednávané věci, a sice koordinace cen, který spočívá v kontaktech mezi subjekty, jejichž cílem je směřovat a tedy v konečném výsledku zvýšit ceny, vykazuje dostatečný stupeň škodlivosti ve vztahu k hospodářské soutěži, aby bylo možné mít za to, že přezkum jeho účinků není nutný, neboť kartelovou dohodu o cenách lze považovat za škodlivou pro řádné fungování normální hospodářské soutěže již ze své povahy.

470 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že jelikož jejich jednání nelze kvalifikovat jako omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu, Komise měla prokázat, že mělo za důsledek omezení hospodářské soutěže na trhu, což se jí však rovněž nepodařilo.

471 Vzhledem k tomu, že tato argumentace vychází z chybného předpokladu, že dotčené jednání nelze kvalifikovat jako omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu, je třeba ji odmítnout. Ze samotného textu čl. 101 odst. 1 SFEU vyplývá, že dohody mezi podniky jsou zakázány nezávisle na jejich účincích, pokud mají protisoutěžní účel. Proto se nepožaduje prokázání skutečných protisoutěžních účinků, je-li prokázán protisoutěžní účel vytýkaného chování (viz rozsudek Tribunálu ze dne 3. března 2011, *Siemens Österreich a další v. Komise*, T-122/07 až T-124/07, Sb. rozh. s. II-793, bod 75, a citovaná judikatura).

472 Pro účely uplatnění čl. 101 odst. 1 SFEU je totiž zbytečné zohledňovat konkrétní důsledky dohody, pokud je jejím cílem vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže. To platí zejména v případě dohod obsahujících zjevná omezení hospodářské soutěže, jakými jsou určování cen a rozdělení trhů (rozsudek Soudního dvora ze dne 8. prosince 2011, *KME Germany a další v. Komise*, C-389/10 P, Sb. rozh. s. I-13125, bod 75).

473 Jeví se tudíž, že Komise právem v bodech 222 až 234 napadeného rozhodnutí uvedla, že protiprávní jednání dotčené v projednávané věci lze kvalifikovat jako omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu a že nebylo nutné přezkoumávat jeho účinky.

474 Z toho vyplývá, že argumentaci žalobkyň týkající se neexistence protisoutěžního účelu a důsledku jejich chování je třeba odmítnout.

e) K existenci jediného a trvajícího protiprávního jednání

475 Žalobkyně tvrdí, že Komise právně dostačujícím způsobem neprokázala dobu trvání protiprávního jednání, protože neprokázala jeho trvajicí povahu.

476 V tomto ohledu žalobkyně připomínají, že z judikatury vyplývá, že jestliže neexistují důkazy, na jejichž základě by bylo možné přímo určit dobu trvání protiprávního jednání, Komise musí uplatnit alespoň důkazy, jež se vztahují k okolnostem, které jsou dostatečně časově blízké, aby tak bylo možné důvodně

připustit, že toto protiprávní jednání trvalo nepřetržitě mezi dvěma danými daty, přičemž otázka, zda je doba mezi dvěma okolnostmi dostatečně dlouhá, proto, aby představovala přerušení, musí být posouzena v kontextu fungování dané kartelové dohody.

477 V projednávané věci Komise nepředložila žádný důkaz, který by prokazoval jakýkoliv kontakt mezi panem P1 a panem C1 během celkové doby údajného protiprávního jednání, kromě dvou velmi krátkých telefonních hovorů, ke kterým došlo po 20. lednu 2005. Vzhledem k tomu, že k vyjednávání o cenách docházelo v odvětví banánů každý týden, tato neexistence znamená, že neexistuje žádný důkaz o jakékoliv činnosti během více než třiceti kol vyjednávání. V důsledku toho, a jelikož Komise zjevně neprokazuje nejmenší souvislost mezi poznámkami ze dne 28. července 2004 a e-mailem odeslaným dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod., Komise neprokázala, že údajná jednání představují jediné a trvající protiprávní jednání. Na podporu svého tvrzení žalobkyně znovu odkazují na prohlášení pana C1, která mají popírat celkový plán sledující společný cíl.

478 Je třeba uvést, že k porušení čl. 101 odst. 1 SFEU může dojít nejen jedním úkonem, ale i řadou po sobě následujících úkonů, ale také trvajícím chováním. Tento výklad nelze zpochybnit, protože jeden nebo více prvků z této řady úkonů nebo tohoto trvajícího jednání může porušovat uvedené ustanovení rovněž sám o sobě a nahlížen izolovaně. Pokud se jednotlivé skutky začleňují do „společného plánu“ z důvodu svého totožného cíle narušujícího hospodářskou soutěž na vnitřním trhu, má Komise právo přičítat odpovědnost za tyto skutky v závislosti na účasti na protiprávním jednání nahlíženém jako celek (rozsudky Komise v. Anic Partecipazioni, bod 391 výše, bod 81, a Aalborg Portland a další v. Komise, bod 179 výše, bod 258; rozsudek Tribunálu ze dne 28. dubna 2010, Amann & Söhne a Cousin Filterie v. Komise, T-446/05, Sb. rozh. s. II-1255, bod 90).

479 Je třeba dále připomenout, že se pojem „jediné protiprávní jednání“ vztahuje na situaci, ve které se několik podniků účastnilo protiprávního jednání, jež sestává z trvajících chování sledujícího jediný hospodářský cíl směřující k narušení hospodářské soutěže, nebo dále z individuálních protiprávních jednání vzájemně spojených stejným cílem (totožnost účelu všech prvků) a stejnými subjekty (totožnost dotýcných podniků, které jsou si vědomy, že se podílí na společném cíli) (rozsudky BPB v. Komise, bod 324 výše, bod 257, a Amann & Söhne a Cousin Filterie v. Komise, bod 478 výše, bod 89).

480 Mimoto podle ustálené judikatury se může pojem jediného protiprávního jednání vztahovat k právní kvalifikaci protisoutěžního jednání spočívajícího v existenci dohod, jednání ve vzájemné shodě a rozhodnutí sdružení podniků (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 20. dubna 1999, Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise, bod 181 výše, body 696 až 698; HFB a další v. Komise, bod 406 výše, bod 186, a BASF v. Komise, bod 111 výše, bod 159).

481 K trvajícimu protiprávnímu jednání je třeba uvést, že pojem společného plánu umožňuje Komisi předpokládat, že k přerušení protiprávního jednání nedošlo, i když pro určité období nedisponuje důkazem účasti dotčeného podniku na tomto protiprávním jednání, pokud se tento podnik účastnil protiprávního jednání před a po tomto období a neexistují důkazy nebo indicie, na základě kterých by se dalo předpokládat, že se protiprávní jednání ve vztahu k tomuto podniku přerušilo. V tomto případě může Komise uložit pokutu za celou dobu trvání protiprávního jednání, včetně období, pro které nemá důkaz o účasti dotčeného podniku (rozsudek Tribunálu ze dne 17. května 2013, Trelleborg Industrie a Trelleborg v. Komise, T-147/09 a T-148/09, bod 87).

482 Zásada právní jistoty nicméně vyžaduje, aby se Komise, pokud neexistují důkazy, které mohou přímo prokázat dobu trvání protiprávního jednání, opřela alespoň o důkazy vztahující se k časově dostatečně blízkým skutkovým okolnostem tak, aby bylo možné důvodně připustit, že toto protiprávní jednání trvalo nepřetržitě mezi dvěma konkrétními daty (rozsudky Tribunálu ze dne 7. července 1994, Dunlop Slazenger v. Komise, T-43/92, Recueil, s. II-441, bod 79; ze dne 6. července 2000, Volkswagen v. Komise, T-62/98, Recueil, s. II-2707, bod 188; ze dne 5. dubna 2006, Degussa v. Komise, T-279/02, Sb. rozh. s. II-897, body 114 a 153, a IMI a další v. Komise, bod 413 výše, bod 88).

- 483 Ačkoliv je období oddělující dva projevy protiprávního jednání relevantním kritériem pro prokázání trvání protiprávního jednání, nic to nemění na skutečnosti, že otázka, zda uvedené období je, či není dostatečně dlouhé k tomu, aby představovalo přerušení protiprávního jednání, nemůže být zkoumána abstraktně. Naopak je třeba ji posoudit v kontextu fungování dotčené kartelové dohody (rozsudek IMI a další v. Komise, bod 413 výše, bod 89).
- 484 Nakonec jestliže je možné mít za to, že účast podniku na protiprávním jednání se přerušila a že se podnik účastnil protiprávního jednání před a po tomto přerušení, musí být toto protiprávní jednání kvalifikováno jako opakované, pokud – stejně jako v případě trvajících protiprávního jednání (viz bod 479 výše) – existuje jediný cíl, který sleduje před přerušením a po něm, což je možné vyvodit z totožnosti cílů dotčených praktik, dotyčných výrobků, podniků, které se koluze účastnily, hlavních způsobů jejich provádění, zúčastněných fyzických osob jednajících na účet podniků a konečně z totožnosti zeměpisné působnosti dotčených praktik. Protiprávní jednání je tedy jediné a opakované, a i když Komise může uložit pokutu za celou dobu trvání protiprávního jednání, nemůže ji uložit za období, během kterého bylo protiprávní jednání přerušeno (rozsudek Trelleborg Industrie et Trelleborg v. Komise, bod 481 výše, bod 88).
- 485 V projednávané věci se Komise domnívá, že jednání stran představuje jediné a trvalé protiprávní jednání v rozporu s článkem 101 SFEU, jelikož dohody nebo jednání ve vzájemné shodě byly součástí celkového systému s cílem určovat směry jejich jednání na trhu a omezit jejich individuální obchodní jednání s cílem sledovat totožný protisoutěžní účel a jediný hospodářský cíl, a sice omezit nebo narušit běžný cenový pohyb v odvětví banánů v Itálii, v Řecku a v Portugalsku a vyměňovat si informace v tomto ohledu (body 209 až 213 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 486 Mimoto Komise uvedla v bodech 214 až 221 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že argumenty žalobkyň zpochybňující trvalé povahu protiprávního jednání nelze přijmout, neboť zjištění, podle kterého se Pacific a Chiquita zavázaly, že budou koordinovat ceny a k výměnám informací o budoucím chování na trhu ohledně cen, spočívalo na souběžných dokumentech a prohlášeních podniku Chiquita přezkoumaných v části 4 napadeného rozhodnutí.
- 487 V bodě 216 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise vysvětlila, že výchozím bodem protiprávního jednání byla schůzka, ke které došlo mezi společnostmi Pacific a Chiquita dne 28. července 2004, jejíž koluzní povaha byla prokázána poznámkami pana P1, a že se povaha koluzního systému zavedeného během této schůzky (zejména strukturovaný a pravidelný systém určování cen pro Řecko, Itálii a Portugalsko), tak jak vyplývá z poznámek pana P1, shodovala s jednáním popsaným společností Chiquita v jejích prohlášeních podniku.
- 488 Komise pokračovala v bodě 217 odůvodnění napadeného rozhodnutí, když uvedla, že souběžné důkazy ve spisu ukazují, že po schůzce konané dne 28. července 2004 pokračovaly Chiquita a Pacific ve svých koluzních kontaktech, když k prvnímu kontaktu došlo dne 6. srpna 2004 a k druhému dne 11. srpna 2004, a že při těchto kontaktech strany diskutovaly ceny v Řecku a vývoj trhu v Portugalsku. Komise mimoto uvedla, že povaha a podstata těchto kontaktů se shodovala s prohlášeními podniku Chiquita a s jejími tvrzeními při slyšení zejména pro období po schůzce konané dne 28. července 2004, že si pan C1 a pan P1 začali vzájemně telefonovat a diskutovali mimo jiné obecné tržní tendence, jakož i konkrétní cenové tendence a cenové záměry pro následující týden, a že podle společnosti Chiquita se hovory mezi oběma muži staly častějšími ke konci roku 2004 a začátkem roku 2005.
- 489 Komise dále uvedla v bodě 218 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že pokračování pravidelných dvoustranných kontaktů, během kterých Pacific a Chiquita koordinovaly ceny, bylo mimoto potvrzeno interním e-mailem společnosti Pacific ze dne 11. dubna 2005 a nedatovanou tabulkou nadepsanou „Ceny Chiquita – 2005“, které oba dva ukazují, že k těmto kontaktům docházelo téměř každý týden od února do dubna 2005 (týdny 6/2005 až 15/2005), a že v nedatované tabulce nadepsané „Ceny

Chiquita – 2005“ bylo zejména uvedeno, že pan P1 ze společnosti Pacific aktualizoval každý týden tabulku, která obsahovala ceny společnosti Chiquita a doplňoval poznámky o obsahu svých diskusí s panem C1 ze společnosti Chiquita.

490 Nakonec Komise v bodech 219 až 221 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že na rozdíl od argumentů předložených společností Pacific, neumožňoval soubor důkazů, ze kterých vycházela, dospět k závěru, že existovala sedmiměsíční díra v důkazech, ale spíše, že bylo prokázáno, když byly důkazy brány jako celek, že koluzní jednání, které bylo prokázáno e-mailem ze dne 11. dubna 2005 a nedatovanou tabulkou nadepsanou „Ceny Chiquita – 2005“, navazovalo na systém koordinace cen, tak jak byl zaveden při schůzce konané dne 28. července 2004, což bylo rovněž potvrzeno společností Chiquita, která trvala na tom, že se během období od 28. července 2004 do 8. dubna 2005 dopouštěla protiprávního jednání, které spočívalo v udržování příležitostných protiprávních kontaktů se společností Pacific týkajících se výměny individuálních „informací o cenových tendencích“ každé strany pro následující týden. Komise dospěla v bodě 221 odůvodnění napadeného rozhodnutí k závěru, že z toho, co konstatovala, vyplývalo, že k dvoustranné koluzi mezi společnostmi Chiquita a Pacific docházelo pravidelně a opakovaně po určitou dobu a že dvoustranná ujednání sledovala konsistentní model po celou dotčenou dobu, i když se zvláštnosti a rozsah komunikace mohli v čase lišit. Různé dvoustranné kontakty mezi stranami, ke kterým docházelo při schůzce konané dne 28. července 2004 a po ní, sloužily ke koordinaci chování stran na trhu a k výměně obchodně citlivých informací, přičemž všechny tyto kroky byly součástí celkového plánu, jelikož byly prováděny za účelem sledování jediného a společného protisoutěžního účelu, a sice omezit nebo narušit obvyklý cenový pohyb v odvětví banánů v Itálii, Řecku a v Portugalsku a vyměňovat si o tomto parametru informace.

491 Zaprvé, pokud lze vyjádření žalobkyň v bodě 65 repliky chápat ve smyslu zpochybnění jediného charakteru protiprávního jednání dotčeného v projednávané věci, takovou argumentaci nelze přijmout. S přihlédnutím k judikatuře citované v bodech 479, 480 a 484 výše, jakož i ke skutečnostem přezkoumaným v rámci první části projednávaného žalobního důvodu se totiž jasně zdá, že jednání dotčené v projednávané věci musí být kvalifikováno jako jediné protiprávní jednání vzhledem k tomu, že různé projevy protiprávního jednání se týkaly totožného předmětu a totožných subjektů. Mimoto, prohlášení pana C1, citované žalobkyněmi, podle kterého pan C1 nevěděl o tom, že porušuje unijní právo při svých kontaktech s panem P1, nemůže prokazovat, že se strany nedohodly na společném plánu, jehož účelem bylo omezit hospodářskou soutěž, jelikož, jak správně zdůraznila Komise, povědomí o porušení unijního práva není podmínkou nutnou pro uznání existence plánu sledujícího společný protisoutěžní účel.

492 Zadruhé, pokud jde o trvající povahu protiprávního jednání, je třeba uvést, že z přezkumu důkazů v rámci první části projednávaného žalobního důvodu vyplývá, že žalobkyně nemohou důvodně tvrdit, že neexistuje žádný důkaz o jakémkoliv kontaktu mezi stranami od srpna 2004 do dubna 2005, tedy po dobu delší než sedm měsíců, s výjimkou dvou velmi krátkých telefonních hovorů. Tyto důkazy tak prokazují, že strany zavedly koluzní systém při obědě konaném dne 28. července 2004 (viz poznámky pana P1 o obědě konaném dne 28. července 2004), že se spojily dne 6. a 11. srpna 2004 (viz dvě poznámky pana P1 ze srpna 2004) a že pan P1 zatelefonoval panu C1 dne 20. ledna a 7. dubna 2005 (viz dva telefonní hovory pana P1 panu C1 dne 20. ledna a dne 7. dubna 2005). Navíc, e-mail ze dne 11. dubna 2005 s tabulkou cen společnosti Chiquita pro týdny 9 až 15 roku 2005 a nedatovanou tabulkou nalezenou ve složce v kanceláři pana P2 s cenami společnosti Chiquita pro týdny 6 až 13 roku 2005 prokazují kontakty mezi stranami od 7. února 2005 (týden 6/2005) do 8. dubna 2005 (konec týdne 14/2005). Nakonec z prohlášení společnosti Chiquita vyplývá, že během období od 28. července 2004 do 8. dubna 2005 se Chiquita dopouštěla protiprávního jednání, které spočívalo v příležitostných protiprávních kontaktech se společností Pacific týkajících se výměny informací o cenových tendencích pro následující týden (prohlášení společnosti Chiquita při slyšení), že po schůzce konané dne 28. července 2004 si pan C1 ze společnosti Chiquita a pan P1 ze společnosti Pacific začali pravidelně telefonovat celkem přibližně 15 krát až 20 krát od září 2004 do června 2006 (prohlášení společnosti Chiquita ze dne 22. května 2008), a že se tyto hovory staly častějšími ke konci roku 2004 a začátkem roku 2005 (prohlášení společnosti Chiquita ze dne 15. února 2008).

- 493 Zatřetí je třeba konstatovat, že ze souboru důkazů, které byly právě zmíněny, vyplývá, že Komise nepředložila listinné důkazy o kontaktu mezi stranami pro období od 12. srpna 2004 do 19. ledna 2005. Zdá se totiž s přihlédnutím k bodům odůvodnění napadeného rozhodnutí shrnutým v bodech 485 až 490 výše, jakož i s přihlédnutím k argumentaci Komise v žalobní odpovědi, že Komise vycházela proto, aby se domnívala, že protiprávní jednání trvalo nepřetržitě po tuto dobu jednak ze souboru důkazů posuzovaných jako celek a jednak z prohlášení společnosti Chiquita, které se vztahovalo na celou dobu trvání protiprávního jednání, určenou Komisí.
- 494 V tomto ohledu je třeba nicméně zdůraznit, že jestliže důkazy musí být sice posuzovány jako celek pro přezkum, zda Komise splnila důkazní břemeno v souladu s judikaturou citovanou v bodech 175 až 185 výše, aby právně dostačujícím způsobem prokázala existenci protiprávního jednání, cílem přezkumu provedeného za účelem prokázání trvalé povahy protiprávního jednání není zanalyzovat, zda soubor důkazů jako celek umožňuje důvodně připustit, že protiprávní jednání probíhalo nepřetržitě během celé doby, které se týkají tyto důkazy, ale zda Komise předložila důkazy, které se vztahují ke skutkovým okolnostem, které jsou dostatečně časově blízké, aby tak bylo možné důvodně připustit, že toto protiprávní jednání trvalo nepřetržitě mezi dvěma danými daty (rozsudek IMI a další v. Komise, bod 413 výše, body 88 až 97).
- 495 Mimoto, jestliže lze prohlášení společnosti Chiquita totiž považovat za důkazy, které se vztahují k době nepokryté listinnými důkazy osvědčujícími kontakty mezi soutěžiteli a jestliže z judikatury vyplývá, že prohlášení žadatele o ochranu mají v zásadě silnou důkazní hodnotu (viz judikatura citovaná v bodech 151 až 153, 339 až 341, 380 a 381 výše), z ustálené judikatury rovněž vyplývá, že prohlášení podniku musí být podpořena jinými důkazními materiály, jsou-li zpochybněna podniky, kterým je rovněž vytýkáno, že uzavřely společné ujednání (viz judikatura citovaná v bodě 342 výše).
- 496 Nakonec argumentaci Komise, podle které „jsou-li důkazy posuzovány jako celek, je jasné, že koluzní jednání prokázané e-mailem ze dne 11. dubna 2005 a nedatovanou tabulkou navazuje na systém koordinace cen, zavedený při schůzce konané dne 28. července 2004“, nelze přijmout. Jednak zjištění, že neexistují důkazy, ani indicie, ze kterých by mohlo vyplývat, že protiprávní jednání bylo přerušeno, pokud jde o žalobkyně, se nemůže stát relevantním, dokud Komise nesplní důkazní břemeno, které nese, a sice předložení důkazů, které se vztahují ke skutkovým okolnostem, které jsou dostatečně časově blízké, aby tak bylo možné důvodně připustit, že protiprávní jednání trvalo nepřetržitě mezi dvěma danými daty (viz rozsudek IMI a další v. Komise, bod 413 výše, bod 86, a citovaná judikatura). Kromě toho v každém případě nelze účast podniku na kartelové dohodě vyvodit ze spekulace provedené na základě nepřesných informací (viz rozsudek Tribunálu ze dne 10. října 2014, Soliver v. Komise, T-68/09, bod 58, a citovaná judikatura).
- 497 Za těchto okolností je třeba neexistenci důkazů, které by potvrzovaly prohlášení společnosti Chiquita a osvědčovaly kontakty mezi společnostmi Chiquita a Pacific po dobu přibližně pěti měsíců (od 12. srpna 2004 do 19. ledna 2005) z celkové doby trvání protiprávního jednání o trochu delší než osm měsíců, považovat za dokládající přerušení protiprávního jednání tím spíše, že, jak tvrdí žalobkyně, aniž by je Komise rozporovala, že k vyjednáváním o cenách na trhu s banány docházelo každý týden, což je kromě toho potvrzeno tabulkami s cenami společnosti Chiquita pro týdny 6 až 13 a 9 až 15/2005 vypracovanými panem P1, a že tedy neexistuje výslovný důkaz o kontaktu mezi společnostmi Chiquita a Pacific pro přibližně dvacet kol vyjednávání.
- 498 S ohledem na skutečnost, že se žalobkyně začaly znovu dopouštět protiprávního jednání a pokračovali v něm po uvedené době přibližně pěti měsíců, je protiprávní jednání, u kterého neprokazují, že se odlišuje od kartelové dohody, které se účastnily před přerušením, třeba kvalifikovat jako jediné a opakované a je třeba se domnívat, že trvalo od 28. července 2004 do 11. srpna 2004 a od 20. ledna 2005 do 8. dubna 2005 (v tomto smyslu viz rozsudky IMI a další v. Komise, bod 413 výše, bod 97, a Trelleborg Industrie et Trelleborg v. Komise, bod 481 výše, bod 95).

- 499 Z výše uvedených úvah vyplývá, že je třeba částečně vyhovět třetímu žalobnímu důvodu, jelikož se Komise dopustila pochybení, když dospěla k závěru, že protiprávní jednání trvalo nepřetržitě od 12. srpna 2004 do 19. ledna 2005, a ve zbývajících částech je třeba třetí žalobní důvod odmítnout.
- 500 Závěrem je třeba částečně vyhovět návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí v části, v níž jednak Komise dospěla v článku 1 uvedeného rozhodnutí k závěru o účasti žalobkyní na protiprávním jednání od 12. srpna 2004 do 19. ledna 2005 a jednak v níž Komise stanovila v článku 2 vyšší pokuty uložené žalobkyním s přihlédnutím k původně určené době trvání protiprávního jednání. Důsledky tohoto částečného zrušení napadeného rozhodnutí budou přezkoumány v bodech 560 až 564 dále.

II – *K podpůrně předloženým návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení nebo snížení pokuty*

- 501 Na podporu svých podpůrně předložených návrhových žádání se žalobkyně dovolávají žalobního důvodu, který vychází z porušení čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003 a pokynů z roku 2006 z důvodu nesprávného posouzení závažnosti a doby trvání údajného protiprávního jednání, jakož i polehčujících okolností, a z porušení zásady zákazu diskriminace.

A – *Úvodní poznámky*

- 502 Je třeba připomenout, že z ustálené judikatury vyplývá, že Komise požívá široké posuzovací pravomoci, pokud jde o metodu výpočtu pokut. Tato metoda, popsaná v pokynech z roku 2006, obsahuje různé proměnné umožňující Komisi vykonávat její posuzovací pravomoc v souladu s ustanoveními čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 (v tomto smyslu viz a obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 3. září 2009, Papierfabrik August Koehler a další v. Komise, C-322/07 P, C-327/07 P a C-338/07 P, Sb. rozh. s. I-7191, bod 112 a citovaná judikatura).
- 503 Závažnost porušení unijního práva hospodářské soutěže musí být stanovena v závislosti na několika skutečnostech, jakými jsou zejména zvláštní okolnosti věci, její kontext a odrazující účinek pokut, a to aniž je sestaven závazný nebo taxativní výčet kritérií, ke kterým musí být povinně přihlédnuto (rozsudky Soudního dvora ze dne 19. března 2009, Archer Daniels Midland v. Komise, C-510/06 P, Sb. rozh. s. I-1843, bod 72, a ze dne 3. září 2009, Prym a Prym Consumer v. Komise, C-534/07 P, Sb. rozh. s. I-7415, bod 54).
- 504 Jak bylo uvedeno v bodě 26 výše, Komise v projednávaném případě stanovila vyšší pokut použitím metody definované v pokynech z roku 2006.
- 505 Pokyny z roku 2006 sice nemohou být kvalifikovány jako právní pravidlo, které správa musí v každém případě dodržovat, představují však orientační pravidlo chování, podle něhož má být v praxi postupováno a od něhož se správa může v konkrétním případě odchýlit pouze tehdy, uvede-li důvody, které jsou slučitelné se zásadou rovného zacházení (viz obdobně rozsudek Dansk Rørindustri a další v. Komise, bod 124 výše, bod 209 a citovaná judikatura a rozsudek Carbone Lorraine v. Komise, bod 142 výše, bod 70).
- 506 Komise se tím, že taková pravidla chování přijala a prostřednictvím jejich zveřejněním oznámila, že je napříště bude používat na případy jimi dotčené, omezuje při výkonu své posuzovací pravomoci a nemůže se od těchto pravidel odchýlit bez případné sankce z důvodu porušení obecných právních zásad, jako je zásada rovného zacházení nebo ochrana legitimního očekávání (viz obdobně rozsudek Dansk Rørindustri a další v. Komise, bod 124 výše, bod 211 a citovaná judikatura, a rozsudek Carbone-Lorraine v. Komise, bod 142 výše, bod 71).
- 507 Mimoto pokyny z roku 2006 obecným a abstraktním způsobem stanoví metodu, kterou si Komise uložila za účelem stanovení výše pokut, a v důsledku toho zajišťují právní jistotu podniků (viz obdobně rozsudek Dansk Rørindustri a další v. Komise, bod 124 výše, body 211 a 213).

508 Pokyny z roku 2006 definují metodu výpočtu, která obsahuje dvě fáze (bod 9 pokynů z roku 2006) a stanoví z titulu první fáze výpočtu stanovení základní částky pro každý dotčený podnik nebo sdružení podniků Komisí. V tomto ohledu obsahují následující ustanovení:

„12. Základní částka pokuty se stanoví podle hodnoty tržeb za použití níže uvedené metodiky.

[...]

13. Při určování základní částky uložené pokuty bude Komise vycházet z hodnoty tržeb za zboží nebo služby dotčeného podniku v příslušné zeměpisné oblasti uvnitř EHP, které přímo nebo nepřímo souvisejí s protiprávním jednáním. Komise obvykle bere v potaz tržby podniku za poslední celý obchodní rok, kdy byl zapojen do protiprávního jednání.

[...]

19. Základní částka pokuty bude souviset s určitým podílem tržeb a záviset na stupni závažnosti protiprávního jednání vynásobeným počtem let, během nichž k takovému jednání docházelo.

20. Vyhodnocení závažnosti se provede individuálně pro každý typ protiprávního jednání a přihlédne se přitom ke všem důležitým okolnostem případu.

21. Podíl tržeb, k němuž se bude přihlížet, se obvykle bude nacházet na stupnici do 30 %.

22. Při rozhodování o tom, zda by se podíl tržeb, k němuž se bude v daném případě přihlížet, měl nacházet ve spodní nebo horní části této stupnice, vezme Komise v úvahu určitý počet ukazatelů, například povahu protiprávního jednání, kumulovaný podíl všech stran na trhu, zeměpisný rozsah protiprávního jednání, implementování či neimplementování protiprávního jednání.

23. Mezi nejzávažnější omezení hospodářské soutěže patří horizontální dohody o stanovení cen, rozdělení trhů a omezení produkce, které jsou obvykle tajné. Politika hospodářské soutěže je musí přísně trestat. Podíl tržeb, k němuž se u takového protiprávního jednání přihlíží, se proto bude většinou nacházet v horní části stupnice.

24. Aby se řádně přihlédlo k trvání účasti jednotlivých podniků na protiprávním jednání, vynásobí se částka určená podle hodnoty tržeb (viz body 20 až 23 výše) počtem let, během nichž se daný podnik na takovém jednání podílel. Období kratší než šest měsíců se bude počítat jako půl roku, období delší než šest měsíců, ale kratší než jeden rok, počítá jako jeden celý rok.

25. Kromě toho bez ohledu na dobu účasti podniku na protiprávním jednání, Komise zahrne do základní výše pokuty částku v hodnotě 15 až 25 % hodnoty tržeb podle definice ve výše uvedeném oddíle A, aby podniky odradil i od pouhé účasti na horizontálních dohodách o stanovení cen, rozdělení trhů a omezení produkce. Komise může tuto dodatečnou částku použít i v případě jiného protiprávního jednání. Při rozhodování o podílu tržeb, z kterého bude v konkrétním případě vycházet, přihlédne Komise k určitému počtu faktorů, zejména k těm, které jsou uvedeny v bodě 22.“

509 V rámci druhého kroku výpočtu pokyny z roku 2006 stanoví, že Komise bude moci tuto základní částku pokuty upravit směrem nahoru nebo dolů po celkové úvaze a s přihlédnutím ke všem důležitým okolnostem (body 11 a 27 pokynů z roku 2006).

510 Na základě těchto okolností bod 29 pokynů z roku 2006 uvádí následující:

„Komise může snížit základní částku pokuty, jestliže zjistí existenci polehčujících okolností, například:

- jestliže dotyčný podnik poskytne důkaz o tom, že ukončil protiprávní jednání okamžitě po prvním zásahu Komise. Tato okolnost se nepoužije v případě tajných dohod nebo jednání (zejména kartelů);
- jestliže dotyčný podnik poskytne důkaz o tom, že protiprávní jednání bylo spácháno z nedbalosti;
- jestliže dotyčný podnik poskytne důkaz o tom, že jeho účast na protiprávním jednání je podstatně omezená a tím prokáže, že v době, kdy byl stranou protiprávních dohod, se ve skutečnosti vyhýbal jejich provádění a choval se na trhu konkurenčním způsobem; pouhá skutečnost, že se určitý podnik účastnil protiprávního jednání kratší dobu než ostatní podniky, se nebude považovat za polehčující okolnost, neboť je již zohledněna při výpočtu základní částky pokuty.
- jestliže dotyčný podnik účinně spolupracuje s Komisí nad rámec oznámení o shovívavosti a zákonem stanovené povinnosti spolupráce;
- jestliže protikonkurenční jednání bylo povoleno nebo doporučováno veřejnými orgány nebo právními předpisy.“

511 Nakonec, jak Soudní dvůr připomněl ve svých rozsudcích ze dne 8. prosince 2011, KME Germany a další v. Komise (C-389/10 P, bod 472 výše, bod 129), a KME a další v. Komise (C-272/09 P, Sb. rozh. s. I-12789, bod 102), unijní soud má provést přezkum legality, který mu přísluší, na základě informací, které žalobkyně předložila na podporu uplatněných žalobních důvodů. Při provádění tohoto přezkumu se soud nemůže opírat o prostor Komise pro uvážení stran volby zohledněných skutečností při uplatňování kritérií uvedených v pokynech ani stran posouzení těchto skutečností, a z tohoto důvodu upustit od důkladného přezkumu právního i skutkového stavu.

B – *Napadené rozhodnutí*

512 V napadeném rozhodnutí Komise připomněla, že v souladu s pokyny z roku 2006 se základní částka pokuty skládá z částky, která může dosahovat až 30 % hodnoty tržeb za zboží nebo služby, kterých se týká protiprávní jednání v daném roce v závislosti na závažnosti protiprávního jednání, vynásobené počtem roků účasti podniku na protiprávním jednání, jakož i z dodatečné částky mezi 15 a 25 % hodnoty tržeb podniku bez ohledu na dobu jeho účasti na protiprávním jednání. Dále lze tuto základní částku zvýšit nebo snížit pro každý podnik, pokud jsou zjištěny přitěžující nebo polehčující okolnosti (body 313 a 319 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

513 Komise dále uvedla, že základní částka pokuty se obvykle stanoví odkazem na hodnotu tržeb za zboží nebo služby podniku, které přímo souvisí s protiprávním jednáním v příslušné zeměpisné oblasti během celého posledního roku jeho účasti na protiprávním jednání. Komise nicméně uvedla, že v projednávané věci bylo třeba se z důvodu krátkosti protiprávního jednání trvajících přesně dva kalendářní roky odchýlit od této zásady a vyjít z odhadu roční hodnoty tržeb založeného na skutečné hodnotě tržeb podniků během osmi měsíců, po které trvala jejich účast na protiprávním jednání (bod 314 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

514 Komise rovněž připomněla, že v projednávané věci se protiprávní jednání týkalo banánů (čerstvé ovoce) jak nezralých (zelených) tak i zralých (žlutých) a že relevantní zeměpisné odvětví odpovídá třem zemím jižní Evropy, a sice Řecku, Itálii a Portugalsku (body 315 a 316 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 515 Komise dále uvedla, že stupeň závažnosti protiprávního jednání určuje podíl hodnoty tržeb zohledněný pro výpočet pokuty a že pro určení podílu k zohlednění bere v úvahu určitý počet ukazatelů, jako je povaha protiprávního jednání, kumulovaný tržní podíl všech podniků, zeměpisný rozsah a provádění nebo neprovádění protiprávního jednání (bod 320 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 516 Podle Komise se v projednávané věci adresáti napadeného rozhodnutí účastnili jediného a trvajícího protiprávního jednání v rozporu s článkem 101 SFEU za jediným a společným protisoutěžním účelem, a sice omezit nebo narušit obvyklý cenový pohyb v odvětví banánů v Itálii, v Řecku a v Portugalsku a vyměňovat si informace v tom ohledu a protiprávní jednání spočívalo v koordinaci cenové strategie o budoucích cenách, jakož i úrovních, pohybech nebo tendencích cen a ve výměně informací o budoucím chování na trhu v oblasti cen, čímž tak patřilo již ze své povahy mezi nejzávažnější omezení hospodářské soutěže (body 321 a 325 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 517 Komise dále uvedla v bodech 326 až 328 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že v roce 2004 Chiquita a Pacific měly kumulovaný tržní podíl odhadovaný na 50 % v Itálii, na 30 % v Portugalsku a na 65-70 % v Řecku, zatímco v roce 2005 byl tento tržní podíl odhadován na 50 % v Itálii, na 40 % v Portugalsku a na 60 % v Řecku. Komise mimo jiné uvedla, že se kartelová dohoda vztahovala na tři členské státy, a sice Řecko, Itálii a Portugalsko, a že prokázané dohody byly prováděny.
- 518 Komise dospěla k závěru, že v projednávané věci s přihlédnutím ke kritériím přezkoumaným v bodech 321 až 325 odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo třeba stanovit podíl tržeb, který bylo třeba zohlednit, na 15 % pro všechny dotčené podniky (bod 329 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 519 K době trvání protiprávního jednání Komise uvedla, že bude vycházet ze skutečné doby trvání účasti podniků na protiprávním jednání, a sice osmi měsíců a dvanácti dnů, zaokrouhleno dolů, takže se výpočet vztahoval k osmi měsícům, což dává koeficient doby trvání 0,66 (2/3 celého roku) pro každý dotčený podnik (body 330 a 331 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 520 Pokud jde o dodatečnou částku ve výši 15 až 25 % hodnoty tržeb zahrnutých do základní částky z titulu odrazení, Komise dospěla k závěru, že bylo třeba použít dodatečnou částku ve výši 15 % roční hodnoty tržeb pro všechny dotčené podniky (body 332 a 333 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 521 Nakonec k úpravě základní částky Komise uvedla, že nebyla zjištěna žádná přítěžující okolnost. K polehčujícím okolnostem Komise připomněla, že ve věci týkající se severní Evropy bylo použito snížení ve výši 60 % základní částky z důvodu skutečnosti, že odvětví s banány podléhalo zvláštnímu regulačnímu režimu a že se druh koordinace zavedené v této věci týkal referenčních cen. Vzhledem k tomu, že tento soubor skutečností v projednávané věci neexistoval, Komise rozhodla, že bylo třeba použít pouze snížení ve výši 20 % základní částky pro všechny dotčené podniky. Komise tak uvedla, že i přes široce totožný charakter s regulačním režimem použitelným v době protiprávního jednání ve věci COMP/39188 – Banány a v projednávané věci, v této věci se určování ceny netýkalo cen referenčních, které v jižní Evropě neexistovaly a že existovaly dokonce důkazy o tom, že koluze zahrnovala rovněž ceny, které byly na úrovních skutečných cen (body 336 až 340 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

C – K závažnosti protiprávního jednání

- 522 Žalobkyně tvrdí, že Komise zjevně neposoudila správně závažnost údajného protiprávního jednání.
- 523 Zprvée žalobkyně kritizují skutečnost, že Komise tvrdila, že se Pacific a Chiquita účastnily „institucionalizované a systematické kartelové dohody o určování cen“, třebaže údajné protiprávní jednání je velmi vzdálené od kartelové dohody charakterizované určováním cen, jelikož jednání stran lze nanejvýš považovat za nezávislou výměnu nepřesných a vágních informací týkajících se výlučně obecných tržních tendencí a ke které docházelo sporadicky během kontaktů, které měly legitimní

důvod. V důsledku toho Komise zjevně nesprávně posoudila závažnost údajného protiprávního jednání, jelikož toto jednání nemohlo být považováno již ze své povahy za omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu.

- 524 Toto argumentaci nelze přijmout, jelikož se žalobkyně omezují na opakování výtek formulovaných v rámci zjištění protiprávního jednání. Již bylo přitom v rámci přezkumu třetího žalobního důvodu prokázáno, že se jim nepodařilo prokázat, že Komise nemohla důvodně tvrdit, že se účastnily institucionalizované a systematické kartelové dohody o určování cen a že protiprávní jednání dotčené v projednávané věci představuje omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu.
- 525 Jelikož bod 23 pokynů z roku 2006 jasně uvádí, že podíl tržeb, který je třeba zohlednit v případech horizontálních dohod a jednání ve vzájemné shodě o určování cen, se bude většinou nacházet „v horní části stupnice“ a jelikož z tohoto bodu vyplývá, že u nejzávažnějších omezení by měl být koeficient přinejmenším vyšší než 15 %, Komise tedy byla v projednávané věci oprávněna uložit koeficient 15 %, který představuje minimum „v horní části stupnice“ (v tomto smyslu viz rozsudky Tribunálu ze dne 16. června 2011, Team Relocations a další v. Komise, T-204/08 a T-212/08, Sb. rozh. s. II-3569, bod 94; Ziegler v. Komise, T-199/08, Sb. rozh. s. II-3507, bod 141, a Gosselin Group a Stichting Administratiekantoor Portielje v. Komise, T-208/08 a T-209/08, Sb. rozh. s. 3639, bod 131). Je třeba totiž zdůraznit, že Komise tím, že stanovila částku ve výši 15 % hodnoty tržeb stran, uplatnila podíl nižší než polovina podílu, jenž může být obecně uložen za horizontální dohody nebo jednání ve vzájemné shodě o určování cen, tj. 30 % (v tomto smyslu viz rozsudek Fresh Del Monte Produce v. Komise, bod 388 výše, bod 776).
- 526 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že při stanovování základní částky pokuty musí být rovněž zohledněn omezený kumulovaný tržní podíl a velmi omezený zeměpisný rozsah protiprávního jednání, které se týkalo pouze třech členských států, které představovaly pouze 15 % celého evropského trhu s banány během dotčeného období.
- 527 Tuto argumentaci je třeba odmítnout.
- 528 Pokud jde totiž o podíl hodnoty tržeb přijatý ke stanovení proměnné části základní částky v souladu s body 19 až 24 pokynů z roku 2006, a sice v projednávané věci 15 % (viz bod 518 výše), je třeba připomenout, že pokyny z roku 2006 výslovně stanoví v bodě 20, že „vyhodnocení závažnosti se provede individuálně pro každý typ protiprávního jednání a přihlédne se přitom ke všem důležitým okolnostem případu“. Pokyny z roku 2006 navíc přinesly zásadní metodickou změnu výpočtu pokut. Zejména byla zrušena kategorizace protiprávních jednání do tří kategorií („méně závažné“, „závažné“ a „velmi závažné“) a za účelem podrobnějšího rozlišování byla zavedena stupnice od 0 do 30 %. Podle bodu 19 pokynů z roku 2006 musí základní částka pokuty „souviset s určitým podílem tržeb a záviset na stupni závažnosti protiprávního jednání“. „Podíl tržeb, k němuž se bude přihlížet, se obvykle bude nacházet na stupnici do 30 %“ v souladu s bodem 21 pokynů z roku 2006 (rozsudky Ziegler v. Komise, bod 525 výše, bod 139, a Gosselin Group a Stichting Administratiekantoor Portielje v. Komise, bod 525 výše, bod 129).
- 529 Komise tedy nemůže využít prostoru pro uvážení, který má v oblasti ukládání pokut, a stanovit tak konkrétní koeficient mezi 0 a 30 %, jestliže nezohlední zvláštní okolnosti věci. Bod 22 pokynů z roku 2006 tak stanoví, že „[p]ři rozhodování o tom, zda by se podíl tržeb, k němuž se bude v daném případě přihlížet, mělo nacházet ve spodní nebo horní části této stupnice, vezme Komise v úvahu určitý počet ukazatelů, například povahu protiprávního jednání, kumulovaný podíl všech stran na trhu, zeměpisný rozsah protiprávního jednání, implementování či neimplementování protiprávního jednání“ (rozsudky Ziegler v. Komise, bod 525 výše, bod 140, a Gosselin Group a Stichting Administratiekantoor Portielje v. Komise, bod 525 výše, bod 130).

- 530 Tato potíž se stanovováním konkrétní procentní hodnoty je do jisté míry zmírněna v případě tajných horizontálních dohod a jednání ve vzájemné shodě o stanovení cen a o rozdělení trhů, u nichž se podíl tržeb, ke kterým se podle bodu 23 pokynů z roku 2006 přihlíží, bude většinou nacházet „v horní části stupnice“. Z tohoto bodu vyplývá, že u nejzávažnějších omezení by koeficient měl být přinejmenším vyšší než 15 % (rozsudek Ziegler v. Komise, bod 525 výše, bod 141, a Gosselin Group a Stichting Administratiekantoor Portielje v. Komise, bod 525 výše, bod 131).
- 531 V projednávané věci z bodu 329 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že koeficient 15 % byl stanoven pouze na základě povahy protiprávního jednání, zatímco ostatní ukazatele uvedené v bodech 326 až 328 odůvodnění napadeného rozhodnutí – a sice kumulovaný tržní podíl stran, zeměpisný rozsah a provádění protiprávního jednání – neměly žádný vliv na procentuální hodnotu závažnosti zohledněnou při stanovování základní částky.
- 532 Jestliže se přitom Komise rozhodne použít koeficient, který se rovná, či téměř rovná minimálnímu koeficientu stanovenému pro nejzávažnější omezení, není nezbytné zohledňovat další faktory nebo okolnosti. Tato povinnost by existovala jen tehdy, pokud by měl být použit vyšší koeficient (rozsudek Ziegler v. Komise, bod 525 výše, bod 142, a Gosselin Group a Stichting Administratiekantoor Portielje v. Komise, bod 525 výše, bod 132).
- 533 Kromě toho je třeba uvést podobně jako Komise, že hodnota tržeb zohledněná pro stanovení základní částky pokuty, a sice tržby v Portugalsku, v Itálii a v Řecku, již odráží omezený zeměpisný rozsah kartelové dohody.
- 534 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že Komise neprokázala, že by údajné protiprávní jednání mělo jakýkoliv účinek na trh, ani dokonce neanalyzovala případný konkrétní dopad, i když v projednávané věci nelze určitě předpokládat, že by výměna informací o obecných tržních tendencích mezi dvěma dodavateli, z nichž jeden je malý, na extrémně regulovaném a transparentním trhu mohla mít jakýkoliv účinek na trh, a skutečné ceny a cenové pohyby během dotčeného období se ostatně neshodují s těmi, se kterými by bylo možné počítat, pokud by byla kartelová dohoda o určování cen prováděna.
- 535 Ani tato argumentace nemůže být úspěšná.
- 536 V tomto ohledu je třeba připomenout, že první příklad kartelové dohody podaný čl. 101 odst. 1 písm. a) SFEU, který je výslovně prohlášen neslučitelným s vnitřním trhem, je právě ten, jenž spočívá v „přímém nebo nepřímém určování nákupní nebo prodejní ceny, anebo jiných obchodních podmínek“. Jednání, jež bylo předmětem kartelové dohody, je výslovně zakázáno čl. 101 odst. 1 SFEU, neboť vyvolává omezení inherentní hospodářské soutěži na vnitřním trhu (rozsudek Fresh Del Monte Produce v. Komise, bod 388 výše, bod 768).
- 537 Článek 101 SFEU směřuje, podobně jako ostatní pravidla hospodářské soutěže uvedená ve Smlouvě, nikoliv pouze k ochraně přímých zájmů soutěžitelů nebo spotřebitelů, nýbrž i k ochraně struktury trhu, a tím hospodářské soutěže jako takové. Proto konstatování existence protisoutěžního účelu jednání ve vzájemné shodě nemůže být podmíněno konstatováním přímé souvislosti mezi tímto jednáním a spotřebními cenami (rozsudek T-Mobile Netherlands a další, bod 328 výše, body 38 a 39).
- 538 Ze systému sankcí za porušení pravidel hospodářské soutěže, tak jak byl zaveden nařízeními č. 17 a č. 1/2003 a vyložen judikaturou, vyplývá, že takové nedovolené dohody, jako jsou kartely, zasluhují již z důvodu své povahy ukládání nejprísnějších pokut. Účinek protisoutěžního jednání není sám o sobě určujícím kritériem ke stanovení výše pokut (rozsudek Soudního dvora ze dne 12. listopadu 2009, Carbone-Lorraine v. Komise, C-554/08 P, Sb. rozh. s. I-189, bod 44; rozsudek Fresh Del Monte Produce v. Komise, bod 388 výše, bod 770).

539 Mimoto je třeba uvést, že na rozdíl od pokynů o metodě stanovování pokut uložených podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a čl. 65 odst. 5 [UO] (Úř. věst. 1998, C 9, s. 3) pokyny z roku 2006 již nestanoví nutnost za účelem zohlednění závažnosti zohlednit „hospodářskou schopnost způsobit významnou škodu jiným hospodářským subjektům“, ani „skutečný dopad [protiprávního jednání] na trh, pokud jej lze měřit“ (rozsudky Gosselin Group a Stichting Administratiekantoer Portielje v. Komise, bod 525 výše, bod 128, a Fresh Del Monte Produce v. Komise, bod 388 výše, bod 772). Komise tedy neměla povinnost zohlednit účinek protiprávního jednání proto, aby stanovila podíl tržeb určený z titulu závažnosti v souladu s body 19 až 24 pokynů z roku 2006.

540 Z argumentace žalobkyně přitom nevyplývá, že zpochybňují legalitu pokynů z roku 2006.

541 Z výše uvedených úvah vyplývá, že argumentace žalobkyně týkající se nesprávného posouzení doby trvání protiprávního jednání musí být odmítnuta.

D – K době trvání protiprávního jednání

542 Žalobkyně tvrdí, že Komise správně neanalyzovala dobu trvání protiprávního jednání. Komise totiž právně dostačujícím způsobem neprokázala, že protiprávní jednání začalo dne 28. července 2004 a trvalo až do 8. dubna 2005, takže doba trvání údajného protiprávního jednání musí být zkrácena nanejvýš na týden.

543 Je třeba konstatovat, že žalobkyně opakují výtky formulované v rámci zpochybnění důkazů předložených Komisí, které již byly přezkoumány a odmítnuty v rámci třetího žalobního důvodu. Naopak je třeba připomenout, že již bylo v rámci uvedeného přezkumu uvedeno, že se Komise dopustila pochybení, když dospěla k závěru, že protiprávní jednání trvalo nepřetržitě mezi 28. červencem 2004 a 8. dubnem 2005 (viz body 497 a 499 výše). Tudíž je třeba uvést, že Komise nesprávně uvedla v bodě 306 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že doba trvání protiprávního jednání, kterého se dopustily žalobkyně, byla osm měsíců a dvanáct dnů. Jelikož bylo v rámci přezkumu třetího žalobního důvodu (viz bod 498 výše) konstatováno, že protiprávní jednání trvalo od 28. července 2004 do 11. srpna 2004 a od 20. ledna 2005 do 8. dubna 2005, je třeba dospět k závěru, že doba trvání protiprávního jednání byla tři měsíce a jedenáct dní.

E – K polehčujícím okolnostem

544 Žalobkyně připomínají, že v napadeném rozhodnutí přijatém ve věci COMP/39188 – Banány Komise snížila základní částku pokut o 60 % pro všechny strany z důvodu, že odvětví s banány podléhalo velmi zvláštnímu regulačnímu režimu a že se druh koordinace prokázaný v tomto rozhodnutí týkal cenové nabídky (bod 336 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

545 Komise sice výslovně uznala, že regulační režim, který se použil v době protiprávního jednání, ke kterému se vztahovalo rozhodnutí ve věci COMP/39188 – Banány, a režim v projednávané věci fungovaly podle pravidel, která byla v širokém rozsahu totožná, odmítla však přiznat stejné snížení jako ve věci COMP/39188 – Banány v projednávané věci z důvodu, že druh cenové nabídky prokázaný ve věci COMP/39188 – Banány neexistoval v jižní Evropě a že údajné protiprávní jednání v jižní Evropě zahrnovalo koordinaci cen, které byly na úrovni skutečných cen, takže základní částka pokuty byla snížena pouze o 20 % (body 338 a 339 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

546 Podle žalobkyně přitom PFCI a Chiquita neuzavřely žádnou formu ujednání o určování cen nebo cenové koordinaci a tím méně koordinovaly úroveň skutečných cen a velmi sporadická výměna vágních informací o tržní tendenci během kontaktů, které měly legitimní účel, byla potenciálně mnohem méně škodlivá než diskuse o cenových nabídkách organizované každý týden, které byly předmětem věci COMP/39188 – Banány. V důsledku toho bylo třeba snížit pokutu uloženou společnosti Pacific v projednávané věci o alespoň 60 %.

547 Tuto argumentaci je třeba odmítnout.

548 Úvodem je třeba připomenout, jak již bylo uvedeno v bodě 510 výše, že bod 29 pokynů z roku 2006 stanoví upravení základní výše pokuty v závislosti na určitých polehčujících okolnostech a za tímto účelem obsahuje demonstrativní výčet polehčujících okolností, které mohou za určitých okolností vést ke snížení této základní výše (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 25. října 2011, *Aragonesas Industrias y Energía v. Komise*, T-348/08, Sb. rozh. s. II-7583, body 279 a 280).

549 Vzhledem k tomu, že pokyny z roku 2006 neobsahují závazné ustanovení o polehčujících okolnostech, k nimž lze přihlídnout, je třeba mít za to, že si Komise ponechala určitý prostor pro celkové posouzení rozsahu možného snížení částky pokut z důvodu polehčujících okolností (rozsudek Tribunálu ze dne 15. září 2011, *Lucite International a Lucite International UK v. Komise*, T-216/06, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 92).

550 Nejprve je třeba ještě jednou odmítnout tvrzení žalobkyň, podle kterého PFCI a Chiquita neuzavřely žádnou formu ujednání o určování cen nebo o cenové koordinaci, ani nekoordinovaly úroveň skutečných cen, jelikož bylo v rámci přezkumu třetího žalobního důvodu prokázáno, že Komise právem konstatovala, že se strany účastnily institucionalizované a obecné kartelové dohody, jejímž účelem bylo určování cen, která zahrnovala rovněž koordinaci cen, které byly na úrovni skutečných cen.

551 Dále je třeba uvést stejně jako Komise (bod 339 odůvodnění napadeného rozhodnutí), že snížení přiznané ve věci týkající se severní Evropy bylo odůvodněno ukazateli, které se vzájemně posilovaly, a sice existencí zvláštního regulačního režimu a koordinací referenčních cen pouze, zatímco druhý z těchto ukazatelů nebyl prokázán při protiprávním jednání konstatovaném v projednávané věci, takže tato část souboru skutečností, které se vzájemně posilují a odůvodňují snížení ve výši 60 % ve věci týkající se severní Evropy, v projednávané věci chybí.

552 Nakonec je třeba připomenout, že Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že předchozí rozhodovací praxe Komise neslouží jako právní rámec pro stanovení pokut v oblasti hospodářské soutěže a že rozhodnutí týkající se jiných věcí mají orientační povahu, pokud jde o existenci diskriminačních zacházení (rozsudek Soudního dvora ze dne 21. září 2006, *JCB Service v. Komise*, C-167/04 P, Sb. rozh. s. I-8935, bod 205). Komise má při stanovení výše pokuty širokou posuzovací pravomoc a není vázána svými dřívějšími posouzeními. Z toho vyplývá, že se žalobkyně nemohou dovolávat rozhodovací praxe Komise před soudem Unie (rozsudky *Archer Daniels Midland v. Komise*, bod 503 výše, bod 82, a *Erste Group Bank a další v. Komise*, bod 112 výše, bod 123).

553 Tento závěr se rovněž vztahuje na návrh na snížení pokuty vycházející ze skutečnosti, že Komise přiznala v jiných rozhodnutích snížení z důvodu „výjimečných okolností“. Samotná skutečnost, že Komise přiznala ve své dřívější rozhodovací praxi určitou míru snížení za určité jednání, neznamená, že je povinna stejné poměrné snížení přiznat při posouzení podobného jednání v rámci pozdějšího správního řízení. V oblasti určování výše pokut má Komise posuzovací pravomoc, jež jí umožňuje v jakémkoliv okamžiku zvýšit obecnou výši pokut v mezích stanovených nařízením č. 1/2003, pokud je to nezbytné k zajištění politiky hospodářské soutěže Unie (rozsudek *Dansk Rørindustri a další v. Komise*, bod 124 výše, body 190 a 191).

554 Z výše uvedených úvah vyplývá, že kritiku žalobkyň ohledně nedostatečnosti přiznaného snížení z titulu polehčujících okolností je třeba odmítnout.

F – K dodržení zásady zákazu diskriminace při výpočtu pokuty

555 Žalobkyně tvrdí, že spis Komise obsahuje jasné listinné důkazy o konkrétních diskusích o cenách mezi soutěžiteli, které nezahrnovaly PFCI, a citují v tomto ohledu interní e-mail [důvěrné] ze dne 2. března 2005, který zní takto: „Hovořil jsem s [důvěrné], který potvrdil, že se budou snažit zvýšit o 0,5 eur, čímž

tak budou mít 17,00 všude“. Vzhledem k tomu, že se Komise rozhodla neuložit pokutu [důvěrné] a [důvěrné] i přes důkazy obsažené ve spise, uložení pokuty společnosti PFCI představuje zjevné porušení zásady zákazu diskriminace, zaručené článkem 20 Listiny základních práv.

- 556 Tuto argumentaci nelze přijmout, jelikož žalobkyně nemohou důvodně vyvozovat argument ze skutečnosti, že jiné podniky nebyly sankcionovány, aby se samy vyhnuly sankci, která jim byla uložena za porušení článku 101 SFEU, přestože soudu nebyl případ těchto dvou jiných podniků předložen k rozhodnutí (viz rozsudek Hoek Loos v. Komise, bod 461 výše, bod 62, a citovaná judikatura).
- 557 Tak i kdyby se jiné subjekty nacházely v situaci podobné situaci žalobkyň a nebyly stíhány, z ustálené judikatury vyplývá, že taková okolnost neumožňuje vyvrátit protiprávní jednání shledané v případě těchto žalobkyň, jestliže bylo správně prokázáno (rozsudek Ahlström Osaakehtiö a další v. Komise, bod 176 výše, bod 146; rozsudky KE KELIT v. Komise, bod 461 výše, bod 101, a Tokai Carbon a další v. Komise, bod 461 výše, bod 397).
- 558 Nakonec, i kdyby Komise nesprávně nesankcionovala [důvěrné] a [důvěrné], je třeba připomenout, že dodržování zásady rovného zacházení musí být v souladu s dodržováním zásady legality, podle níž nikdo nemůže ve svůj prospěch uplatňovat protiprávnost, k níž došlo ve prospěch jiné osoby (rozsudek Soudního dvora ze dne 4. července 1985, Williams v. Účetní dvůr, 134/84, Recueil, s. 2225, bod 14; rozsudky Tribunálu ze dne 14. května 1998, SCA Holding v. Komise, T-327/94, Recueil, s. II-1373, bod 160, potvrzený v řízení o kasačním opravném prostředku rozsudkem Soudního dvora ze dne 16. listopadu 2000, SCA Holding v. Komise, C-297/98 P, Recueil, s. I-10101, a ze dne 20. března 2002, LR AF 1998 v. Komise, T-23/99, Recueil, s. II-1705, bod 367).
- 559 Z výše uvedeného vyplývá, že výtku vycházející z porušení zásady zákazu diskriminace při výpočtu pokuty je třeba odmítnout, jakož i žalobní důvod v plném rozsahu.

III – Ke stanovení konečné výše pokuty

- 560 Zprv je třeba připomenout, že Komise uvedla v bodě 314 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že základní částka pokuty, kterou je třeba uložit dotčeným podnikům, se stanoví ve vztahu k hodnotě tržeb za zboží nebo služby podniku, které přímo nebo nepřímo souvisí s protiprávním jednáním v příslušné zeměpisné oblasti uvnitř EHP. Komise pokračovala, když uvedla, že i když obvykle používá tržby podniků během posledního celého roku protiprávního jednání, bylo třeba se od této zásady odchýlit v projednávané věci s přihlédnutím ke krátkosti protiprávního jednání trvajícího přesně dva kalendářní roky. Komise tedy použila odhad roční hodnoty tržeb založený na skutečné hodnotě tržeb podniků během osmi měsíců, u kterých bylo zjištěno, že trvala jejich účast na protiprávním jednání, tedy od srpna 2004 do března 2005 proto, aby vypočetla základní částku pokut. Pokud jde o společnost Pacific, tento odhad roční hodnoty tržeb odpovídal částce 44 599 308 eur (bod 318 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 561 Je třeba konstatovat, že jediné a trvající protiprávní jednání přičtené žalobkyním v projednávané věci začalo dne 28. července 2004 a bylo ukončeno dne 8. dubna 2005. Je třeba rovněž konstatovat, že žalobkyně nezpochybňují výpočet Komise uvedený v bodě 560 výše a metodu použitou pro určení odhadu roční hodnoty tržeb založeného na skutečné hodnotě tržeb za přibližně osm měsíců mezi začátkem a koncem jediného a trvajícího protiprávního jednání, použitou pro výpočet základní částky pokuty.
- 562 Zadruhé je třeba připomenout stejně jako Komise (bod 313 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a v souladu s tím, co bylo uvedeno v bodě 508 výše, že na základě pokynů z roku 2006 se základní částka pokuty skládá u každé části z dodatečné částky a proměnné části. Dodatečná částka odpovídá konstatovanému podílu tržeb, zatímco proměnná část odpovídá podílu uvedené hodnoty tržeb vynásobeného počtem let účasti podniku na protiprávním jednání.

- 563 V projednávané věci Komise stanovila dodatečnou částku na 15 % konstatované hodnoty tržeb (bod 333 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Pokud jde o proměnnou část, Komise stanovila podíl hodnoty tržeb, který bylo třeba zohlednit u proměnné částky, na 15 % (bod 329 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a dále uvedla, že spíše než zaokrouhlit doby jak navrženo v bodě 24 pokynů z roku 2006, vycházela ze skutečné doby trvání účasti dotčených podniků na protiprávním jednání, stanovené poměrně na měsíčním základě a zaokrouhlené směrem dolů, aby byla plně zohledněna účast každého podniku na protiprávním jednání (bod 331 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Jelikož v projednávané věci byla doba trvání konstatovaná Komisí osm měsíců a dvanáct dnů, výpočet se týkal osmi měsíců, což dává koeficient doby trvání 0,66 (dvě třetiny celého roku).
- 564 Jelikož bylo v bodech 498 a 543 výše konstatováno, že doba trvání jediného a opakovaného protiprávního jednání dotčeného v projednávané věci nebyla osm měsíců a dvanáct dnů, ale tři měsíce a jedenáct dnů, koeficient, který je třeba použít z titulu doby trvání protiprávního jednání, neodpovídá 0,66 (dvě třetiny celého roku), ale 0,25 (čtvrtina celého roku). Naopak, procento hodnoty tržeb konstatované Komisí pro výpočet dvou složek základní částky zůstává stejné, a sice 15 %. Základní částka pokuty se tedy vypočte následovně: proměnná část základní částky se získá vynásobením 15 % hodnoty tržeb (6 689 896,20 eur) 0,25 (1 672 474,05 eur), zatímco pevná část základní částky (dodatečná částka) zůstává stejná jako ta, která byla vypočtena Komisí, a sice 15 % hodnoty tržeb (6 689 896,20 eur), takže zaokrouhlená konečná základní částka činí 8 362 000 eur. V souladu s tím, co bylo uvedeno v bodě 340 odůvodnění napadeného rozhodnutí, musí být tato základní částka dále snížena o 20 % z titulu polehčujících okolností a snížena tak na 6 689 600 eur. Nakonec je třeba tuto částku zaokrouhlit na 6 689 000 eur.

K nákladům řízení

- 565 Podle čl. 87 odst. 3 jednacího řádu může Tribunál rozdělit náklady mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z nich nese vlastní náklady, pokud každý účastník měl ve věci částečně úspěch i neúspěch.
- 566 Jelikož se žalobkyně v projednávané věci domohly částečného zrušení napadeného rozhodnutí, je třeba rozhodnout, že Komise nahradí dvě třetiny nákladů řízení žalobkyň a ponese polovinu vlastních nákladů řízení. Žalobkyně ponese třetinu vlastních nákladů řízení a nahradí polovinu nákladů řízení Komise.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Článek 1 rozhodnutí Komise C (2011) 7273 final ze dne 12. října 2011 v řízení podle článku 101 [SFEU] [věc COMP/39482 – Exotické ovoce (banány)] se zrušuje v části, v níž se týká období od 11. srpna 2004 do 19. ledna 2005, pokud jde o společnosti FSL Holdings, Firma Léon Van Parys a Pacific Fruit Company Italy SpA.**
- 2) **Článek rozhodnutí C (2011) 7273 final se zrušuje v části, v níž stanoví pokutu uloženou společností FSL Holdings, Firma Léon Van Parys a Pacific Fruit Company Italy na 8 919 000 eur.**
- 3) **Pokuta uložená společností FSL Holdings, Firma Léon Van Parys a Pacific Fruit Company Italy v článku 2 uvedeného rozhodnutí C (2011) 7273 final se stanoví na 6 689 000 eur.**
- 4) **Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.**
- 5) **FSL Holdings, Firma Léon Van Parys a Pacific Fruit Company Italy ponesou třetinu vlastních nákladů řízení a nahradí polovinu nákladů řízení Evropské komise.**
- 6) **Komise ponese polovinu vlastních nákladů řízení a nahradí dvě třetiny nákladů společností FSL Holdings, Firma Léon Van Parys a Pacific Fruit Company Italy.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 16. června 2015.

Podpisy.

Obsah

Skutkový základ sporu	2
Napadené rozhodnutí	3
Řízení a návrhová žádání účastnic řízení	6
Právní otázky	7
I – K primárně předloženým návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení napadeného rozhodnutí ...	7
A – K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení podstatných formálních záležitostí a práva na obhajobu	7
1. Úvodní poznámky	7
2. K výtce vycházející z použití dokumentů předaných italským daňovým orgánem jako důkazů	10
a) K dokumentům zpochybněným jako nepřijatelné důkazy	10
b) K přijatelnosti dokumentů předaných italským daňovým orgánem jako důkazů	11
c) K záruce práva na obhajobu žalobkyně Komisí	14
3. K výtce vycházející z použití dokumentů z jiných spisů	15
B – K žalobnímu důvodu vycházejícímu z výkonu protiprávního vlivu na žadatele o ochranu a ze zneužití pravomoci	15
1. Úvodní poznámky	16
a) K programu shovívavosti	16
b) K dosahu povinnosti spolupráce	18
2. Napadené rozhodnutí	18
3. Ke skutečnostem dovolávaným žalobkyněmi	20
C – K žalobnímu důvodu vycházejícímu z neexistence dostatečných důkazů o protiprávním jednání v rozporu s čl. 101 odst. 1 SFEU	25
1. K první části vycházející z nesprávného posouzení důkazů	26
a) Úvodní poznámky	26
K zásadám týkajícím se důkazního břemene	26
Připomenutí důkazů předložených Komisí v projednávané věci	28
b) K posouzení důkazů v projednávané věci	29

K poznámkám pana P1 a k pracovnímu obědu konanému dne 28. července 2004	29
– K věrohodnosti poznámek pana P1	29
– K výkladu poznámek o pracovním obědě konaném dne 28. července 2004 navrženému žalobkyněmi	34
– K existenci důkazů v neprospěch, které mohou potvrzovat existenci protisoutěžní dohody ..	39
K následným kontaktům mezi společnostmi Chiquita a PFCI po 28. červenci 2004	40
– K telefonním výpisům pana P1	40
– K poznámkám pana P1 ze srpna 2004	41
K dalším kontaktům od února 2005 do dubna 2005	43
– Napadené rozhodnutí.....	44
– Ke kontextu a okolnostem e-mailu odeslaného dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod.	45
– K výkladu e-mailu odeslaného dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod., navrženému žalobkyněmi ..	47
– K prohlášením společnosti Chiquita a pana C1 týkajícím se e-mailu odeslaného dne 11. dubna 2005 v 9:57 hod.	51
K prohlášením společnosti Chiquita a pana C1	51
– Úvodní poznámky	52
– Napadené rozhodnutí.....	53
– K argumentaci žalobkyň, která zpochybňuje důkazní hodnotu prohlášení společnosti Chiquita a pana C1	54
2. K druhé části vycházející z toho, že předložené důkazy neumožňují podložit zjištění protiprávního jednání.....	63
a) Úvodní poznámky	63
b) Napadené rozhodnutí.....	66
c) K existenci dohody nebo jednání ve vzájemné shodě	66
d) K existenci protisoutěžního účelu nebo důsledku.....	70
e) K existenci jediného a trvajících protiprávního jednání	71
II – K podpůrně předloženým návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení nebo snížení pokuty	76
A – Úvodní poznámky	76
B – Napadené rozhodnutí.....	78
C – K závažnosti protiprávního jednání	79
D – K době trvání protiprávního jednání	82

E – K polehčujícím okolnostem	82
F – K dodržení zásady zákazu diskriminace při výpočtu pokuty	83
III – Ke stanovení konečné výše pokuty	84
K nákladům řízení	85